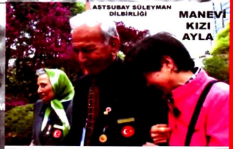
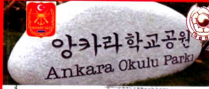

KORE SAVAŞINDA TÜRK ASKERİNİN KORE HALKINA YARDIMLARI VE

ANKARA OKULU'NUN AÇILMASI (1950-1953)

DR. ALİ DENİZLİ

Manevî Beyazın Komutanı, süvariye manevîye Sıral ile

Dr. Ali DENİZLİ
E. Kurmay Albay

**KORE SAVAŞINDA TÜRK ASKERİNİN
KORE HALKINA YARDIMLARI VE
ANKARA OKULUNUN
AÇILMASI**

Ankara, 2014

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

GİRİŞ

BİRİNCİ BÖLÜM

**KORENİN JEOPOLİTİK DURUMU, COĞRAFİ DURUMU, SİYASÎ TARİHİ VE
KORE HARBİ ÖNCESİNDEKİ SİYASÎ DURUM**

İKİNCİ BÖLÜM

SEOUL'DE YETİMLER ANKARA OKULUNUN KURULMASI

SONUÇ

EKLER

KISALTMALAR

ATAŞE Arşivi	:	Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı Arşivi
BM	:	Birleşmiş Milletlet
D	:	Dolap
G.	:	Göz
K.	:	Klasör
D.	:	Dosya
TBMMZC	:	Türkiye Büyük Millet Meclisi Zabıt Ceridesi
Y.	:	Yıl
S.	:	Sayı
s.	:	Sayfa
	:	

Krokilerde Askerî İşaretler

I	:	Bölük
II	:	Tabur
III	:	Alay
X	:	Tugay
XX	:	Tümen
XXX	:	Kolordu
xxxx	:	Ordu

ÖNSÖZ

Bu kitap Kore Halkı ve Çocuklarının Kore Savaşında çektiği acı ve ızdırapları anlatmak ve Türk askerinin kardeş Kore halkı ve çocuklarına yaptığı yardımları yeni nesillere açıklamak amacıyla yazılmıştır.

1 Temmuz 1953'te nüfus 30.500.000'dir. Bunun 9.125.000'i Kuzey Kore'de 21.375.000'i Güney Kore'dedir. Buna göre beher km kare başına Kuzey Kore'ye 72 insan, Güney Kore'ye de 229 insan düşmektedir.

İkiye bölünmüş olan Kore'nin nüfusu otuz Milyon kadardır. Bunun yirmi milyonu güneyde, on milyonu kuzeydedir. Kuzeylilerin bir kısmı harb esnasında güneye geçmiş, her iki bölümde harb yüzünden bir milyondan fazla insan zayıtı olmuştur.

Üç yıl süren Kore Harbi; sonunda 220.000 Güney Kore askerinin, 1.000.000 Koreli sivilin ölümüne ve 5 milyon kişinin de evsiz kalmasına sebep oldu.¹

Türk Kuvvetlerinin Kore'ye ayak bastığı 19 Ekim 1950'den anlaşmanın imzalandığı tarihe kadar 14.936 Türk askeri Kore'de çarpışmıştır.²

¹ Korean Frontier, s. 7., Chae-Jinlee And Hideo Şato, s. 15.

² The History Of The United Forces..., c.4, s.452.

Muharebelere iştirak eden 3 tugayımızın verdiği şehit miktarı savaş sũresince 721 savaş sonrası giden tugaylarımızın toplam şehidi 1005 olmuştur.³

KORE HARBİNİN KORE HALKINA VERDİĐİ ZULŰM VE IZDIRAPLAR

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı şoyle anlatmaktadır

Pusan'dan Taegu'ya Trenle Gidiş

“ Zavallı Koreliler bir neşe, bir gũler yũz alâmeti gũsteremiyorlardı. Nasıl gũsterebilirlerdi? Aslında fakir kimseler, ũzerlerinden harb silindiri geğmiş, maddi, manevi varlıklarını ezmiş elem ve kederin kahir pençesinde kıvranıyorlardı.

Fakat bu hâl çok devam etmedi. Yolculukları esnasında iyi kalbli Mehmetler kendilerinin cana yakın kimseler olduklarını tanıtmakta, bâzı Korelilerin sevgisini çekmekte gecikmediler.

İstasyonlarda duruldukça perişan hallerine acıdıkları çocuklara, ihtiyaçlara yeyip , içeceklerinden hisseler ayırarak vagon pencerelerinden vermeleri, onların yanık yũreklerini serinletiyor, gamlı yũz ve gũzlerinde sevinç ve řũkran ifadeleri okutuyordu.

³ Kore Harbi'nde Tũrk Silâhlı...,s. 417.

O yavruların o perisaniyet ve ıstıraba nasıl dayandıklarına hayret ediliyordu. İste, iyi duygulu Mehmetlerin, üzerlerindeki deniz kokusu geçmeden cömert yüreklerinin kapılarını açtıkları, ilk yardım ellerini uzattıkları, Kore'de ilk dualarına mazhar oldukları o zavallı insanlardı...

O zaman TAEGU'de Amerikan ve İngiliz geri teşkillerine mensup subay ve erler de bulunuyordu. Bunların giyinişleri, endamları, çalımları ve Kore halkına yukardan bakmaları Korelilerin yüreğine anahtar uyduramamış, onu açamamış görünüyordu.

Yabancı askerler arasında onların kalblerini ilk açanların Mehmetler olduğunu zannetmekte hatâ olmasa gerek. Mehmetler Korelilerle karşılaşınca popüler hâl ve taşırları, gülyüzleriyle onların donuk hâllerinde ılık bir tesir, bir memnuniyet yaratmakta gecikmediler.

Mehmetlerin cepleri fakirdi, ama gönülleri zengindi. Korelilerin fakirlerine acıyarak uzattıkları yardım elleri Türkleri Korelilere çabuk tanıttı ve sevdirdi. TAEGU'luların sevgi ile «TURGO Number One - Türk bir numaralıdır» sözleri sık sık işitilmeye başlandı.

Kore harbinde ikinci uzun çekilme, birinci uzun çekilmede Kuzey Korelilerin yaptıkları mezalimden perişan olan Güney Kore halkını, zulme uğramaktansa, kışta kıyamette güneye doğru sefil, acıklı bir muhacerete ayaklandırmıştı.

O zavallı insanlar arasında ne acıklı hâl ve manzaralara rastlanıyordu. Hava sıfır altı 20° kadar soğuktu. O zavallıların onda dokuzunun giyimleri yavan, çoğunun üstünde Amerikan bezinden mamul don gömlek, kadınlarında bir etek bir yelek, yüzler eller morarmış, yaradılıştaki küçük gözleri büsbütün ufalmış, herhalde çoğu aç, bütün yüzler en şiddetli teessür ve elemin canlı birer levhası idi. O çaresiz insanlar başları düşük, yüreklerini yakan bir ızdırıp ateşi ile yana yakıla gidiyorlar, yürüyorlar. Ama nereye? Ne zamana kadar? Selâmet hududu neresi olacak?

O gidişte evlâtlarını kaybeden anaların babaların, lisanları bilinmediği hâlde, bir çok defalar gece karanlığı içinde adlarını hazin sesleriyle çağırdıktan sonra bir cevap alamayınca döğünmeleri, deli gibi ileri geri koşmaları, ümitsizlikle karşılaşınca ah ve figanları, ihtiyarların, takatlarının son derecesini sarfettikten sonra bir hendeğe yıkılmış can çekişme, lisanı halleriyle Allah'tan ölüm dilenme... hâlleri en katı yürekleri bile yakıp kavuruyordu.”⁴

⁴ Yazıcı, s.244-253.

İşte bu acıklı ve korkunç zulüm ve ızdıraplara engel olacak yardımsever Türk askeri Kore'ye ayak basmıştı.

KORE SAVAŞINDA KAYBOLAN YETİM ÇOCUKLAR VE SEULDE TÜRK TUGAYINCA ANKARA OKULUNUN AÇILMASI

KORE'DE ANKARA OKULU VE YETİMLERİ

Türk Tugayı Kore Harbi'nde hiç yenilmeden Atatürk'ün gençleri olarak ardı ardına 14' ten fazla başarılı muharebe vermiş ve zaferden zafere ulaşmıştır. Türk askeri Kore Harbi'nde kahramanlıkla şefkati birlikte kucaklamışlar, her ikisini de birleştirmesini bilmişlerdir.

Kahramanlık, diğer bir yönüyle fazilettir. Hele bu kahramanlık şefkatle birleşirse... Fazilet, diğer bir deyimle erdem, insanı sevimli kıldığı gibi, öldükten sonra da anılmaya değer kılar.

İçimizden hiç çıkmayan öyle kahramanlarımız var ki... Bilindiği gibi, kahramanlar milletleri de saygın kılar.

Kore Suwan kasabasında Türk tugayının Reviri bulunuyordu . Revirin bitişiğinde Ankara İlkokulu vardı.

Kasabadan, köyden, kırsal bölgeden ve savaş alanlarından toplanan, yedi milyonluk göç sonucu kimsesiz kalmış ilkokul çağındaki çocukların okuduğı ve tugayımızın açtığı yatılı bir okuldu.

Yaşantılarının ilk çağlarında en büyük acılarla karşı karşıya kalmış bu zavallı yavru-
cakların bazıları, annelerinin, dedelerinin ve yakınlarının düşmanlar tarafından acımasızca
nasıl öldürüldüklerini pirinç sapları yığınlarını aralayarak görmüşlerdi.

**BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ASKERLERİ İÇİNDE TEK OKUL AÇAN MİLLET
TÜRK ASKERİDİR.**

Komunist Çin ve arkasındaki Rusya'nın binlerce insan ve silah gücü ile dünyaya ilan ettiği Kore'yi ele geçirme planları Türk duvarına çatarak durmuştur.

Türk ' e şeref sağlamak için Kore topraklarını kendilerine mezar yapan aziz şehitlerinizin ruhları da sanki devamlı yanımızdadır. Onları unutmamıza imkân var mı?

Ruhlarınız Şad Olsun, müthiş kahramanlığınız önünde saygıyla eğiliyoruz. Adlarınız Türk tarihine altın harflerle yazılmıştır.

Kunuri'nin eşsiz kahramanı Binbaşı Mıktat Uluönlü'yü, Türk Milleti Unutabilir mi? Yüzbaşı Kaya Aldoğan, Üsteğmen Selâhattin Eregemen, Binbaşı Lûtfi Bülgin, Yüzbaşı Cevat Olhon. Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç kalplerinizden silinebilir mi?

**KUŞADASINDA ŞEHİT KAYA ALDOĞAN
LİSESİ ÖNÜNE ŞEHİT KAYA ALDOĞAN
HEYKELİ YAPILDI. 2013 DARISI DİĞER
ŞEHİTLERİMİZE**

Kunuri'de Şan ve şerefle, ebedileşen kahramanlarımız safına katılan Şehit Yüzbaşı. Kaya Aldoğan'ın , o geceki kahramanlığı, soğukkanlılığı ve azimli savunması ve nihayet mevzisinde sonuna kadar mücadelesi ve şehit olması her türlü takdir ve tariflerin üstüne çıkmıştır.

Yazgülu Aldoğan ; babası Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan'la ilgili duygularını şöyle anlatmaktadır

“ Tıpkı babamla ilgili çok fazla bir şey öğrenmek istememem, hakkında konuşmamam, izini sürmemem gibi. Onu hiç tanımamamdan mı kaynaklanıyor bu, bizi bırakıp gittiğinde kucakta bebek olmamdan mı, burukluk mu...

Yoksa çocukluğumu ve belki de tüm yaşantımı etkileyebilecek, 'babası şehit düşmüş, zavallı yetim kız' damgasını yiyip sıkıntısını taşımaktan bilinçli bir kaçış mı.

Belki de hepsi birden. 25 yaşında yitirdiği kocasının ardından alnına “dul kadın” etiketi yapıştırılan dünyalar güzeli annemin iki küçük kızıyla tüm yaşamı boyunca verdiği büyük mücadelede göz yaşına hiç yer yoktu, bunun sonucu da olabilir.

Kore'de babasını yitirmiş bir başka kız çocuğu, Ülker Yavuzer'le tanıştığımızda beni en etkileyen sözü “Biz evde on yıl ağladık” oldu.

Biz evde hiç ağlamadık. Annem, ne sıkıntılarını yansıttı, ne de yası bir evde yaşattı bizi.

Annemse,güzelliğine yönelik ilgiyi kaşları çatık dolaşarak önleyecekti hep ve çok uzun yıllar, ikinci bir hayat kurmayı reddedecekti, bize üvey baba sıkıntısı yaşatmamak için... Oysa o daha kendi hayatını yaşamamış, yıllardır kurduğu hayallerini gerçekleştirmemiştir.

Ki asıl adı Halit olmasına karşın bir tepeden diğerine gerili çelik halat üzerinden kendisine bağladığı eşeğiyle geçtiği için altın bir dolma kalem ve Kaya lakabıyla! ödüllendirilmiş ve ondan sonra adı da Kaya olarak kalmıştı. (Bu inanılması güç işi, fotoğrafını gördüğüm için yazıyorum!) .

Aslında biri yeni doğmuş iki kızını ve annesini yeni kaybetmiş genç ve güzel karısını yalnız bırakmaya çok da gönüllü değildir ama komutanı Yarbay Natık Poyrazoğlu, “asker olan savaşa gider, diğerleri karılarının yanında oturur” deyince itiraz etme şansı kalmaz ve gönüllü oluverir... Bu kararını son ana kadar da söyleyemez anneme.

Bugün her zaman yaptıkları gibi “hadi deniz kenarında yürümeye gidelim” der ve orada açıklar: 'Ben Kore'ye, savaşa gidiyorum!'

Annem önce şaşırır, sonra feryat figan isyan eder, “madem bizi istemiyorsun, boşa da git”! Eve dönerler babam önceden bir kamyon çağırmış, dedeme de “ gel kızını al” diye haber yollamıştır, eşyaları karga tulumba kamyonu atar ve Ezine'ye yollar.

Babamın nerede olduğunu bile bilmediği bir ülkeye savaşa gitmeye kalkmasına çok içerleyen annem, onu gözü yaşlı yolcu eder, ve dargın.

O kadar ki babamın yolladığı mektuplara yanıt bile vermez. Sonradan en çok da buna pişman olur...

Sert Olan Kimdir ?

Cephede, ateşin altında bile evden mektup bekleyip sevdiklerinin bir resmini bile göremeden savaşıırken kendi durumunu saklayan babama insanın içi burkuluyor.

Babam çok daha kuzeydeki Kunuri'de kalmış. O dağların ardında bir yerlerde yatıyor. Pusan'daki şehitlikte ise isimsiz mezarlar var.

Üç yıl süren savaşın sonu, her iki taraftan ve bu arada bizim gibi nereden oraya düştüğü belli olmayan 16 milletin insanından oluşan yüzbinlerce ölü ve aynı paralelde yeniden oluşturulan sınır! Yine iki Kore!

Diğer rivayet, emri okuyor ona düşmanı önüne katmış süren Türk askerine geri çekilmek yakışmaz ,askerin morali bozulur diye devam ediyor , artık hangisi doğru kendileri bilir.

Kahramanlar ölür, akıllılar sağ kalır... Onu tanımış herkes çok kahraman olduğunu anlatıyor zaten.

Sanırım annem ilk kez o zaman babamın gerçekten öldüğüne inandı... Ne yapsın, esir düşüp üç yıl kamplarda kalanı var, yaşadığı halde orada kalanlar olduğu söylentileri var.

Babam askerin üzerini örttüğü paltosuyla, orada toprağın üzerinde, Kunuri'de; kalmış. Şimdi Güney Koreli gençlerin adını bile bilmediği Kunuri'de... O kadar kuzeyde... O kadar uzakta.⁵

Panmunjon'daki tampon bölgeye gittiğimizde ona yakın hissettim kendimi. Kuzeye, dağlara baktım, İşte "Sana en fazla bu kadar" dedim.

Kore'yi ziyaret ettiğimde , “ sen bu dağların ardında bir yerdesin, mezarın bile yok belki, ben de ancak elli yıl sonra gelebildim seni ziyarete. Burası çok uzak biliyor musun, getirmediler. Biz de kendi kendimize gelemedik işte.

Annem geldi 25 yıl önce. Ablam da gelecek, söz. Hem belki o zaman iki Kore birleşmiş olur. Kuzeye geçebilir,Kunuri'ye gelebilir, savaştığın yerleri görebiliriz. Belki yeğenim Kaya'yı, oğlum Deniz'i de getiririz.

Yeni Zelandalılar, Avustralyalılar her sene gelirler Çanakkale'ye. Geçen yıl başbakanları bile geldi. Onlar geldiklerinde seni düşünür, hüzünlenirim.

Seni, arkadaşlarını milletçe, devletçe buralarda yalnız bıraktık diye utanırım.

Ne kadar da meraklanmış, elimize para geçti mi geçmedi mi diye... Bilse ki bir yıl kayıp diye maaş bile bağlamamışlar. Bağladıklarında da bir yanlışlık yapıp şehit yüzbaşı değil, ölü yüzbaşı diye bağlamışlar da daha geçen ay evet, aradan elli yıl geçtikten sonra ancak geçen ay düzeltilbildi (2000 yılı) .

Sen bunları öğrenmemişsindir inşallah. Burası çok uzak, haberin olmamıştır değil mi?

Ama bir madalyamız var, Kore Hükümeti'nin verdiği; Bizimkiler ölenlere değil, kalan kahramanlara madalya veriyor da. Hem madalyaya çok meraklı da değilim biliyor musun Sen olsaydın takardın. Ben takacak değilim ya!

Zaten Seul'deki törende o madalyayı yakama taktıklarında tıpkı Kara Harp Okulu'ndaki plakette ismini şehitler arasında ilk gördüğümde olduğu gibi bir ağlama krizine tutuldum ki..

⁵ Yazgülü Aldoğan ,” Bir Şehit Kızının Anıları ” , Posta Gazetesi , 1 Kasım 2000.

Senin yokluğunu en çok oğlum konuşmaya başlayınca hissettim. "Dede, dede" deyip duruyor. Eşimin babası, bir deniz subayı olan Hikmet Ilgaz da erken ölmüş. Dede mede yok.

Babamı kalbimin bir yerlerine gömmüştüm. Kore'de çıkardım oradan, yeniden tanıştık, kaynaştık.

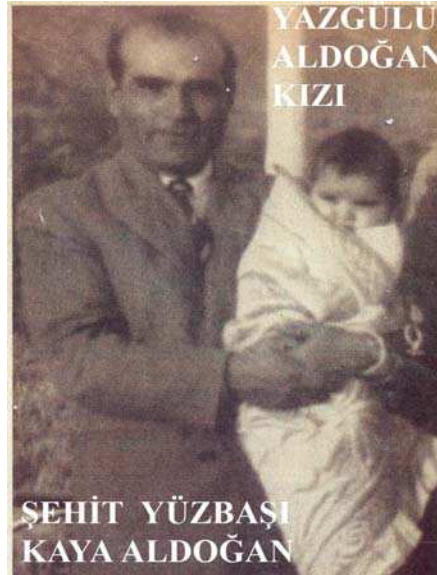
Ben Kore'deyken annem de kırgınlığını yenip; ilk mektubunu yazmış babama; babamın mektuplarıyla başladığım diziyi annemin mektubuyla bitirelim:

13 Ekim 2000 İstanbul

Kayam,

Kızın seni görmeye gitti. Tabii seni değil, kaldığın toprakları. Ruhun şadolsun. Seni tanımayan, senin de duyamadığın küçük Yazgülün. 50 yıl oldu bizi bırakıp gittin ama yara hiç kapanmadı.

Hele iki kızın ve ben beraber olduğumuz zaman hep seni anlatıyorum onlara, içimiz sızlayarak, yüreğimiz yanarak. Çünkü doyamamışlardı sana, sen de onlara. Hele Yazgülü "baba" bile diyememişti. Hep aklıma geliyor, sevgin az mıydı da bizi bırakıp gittin?

Geçmişte bir gün sormuştum sana: "Sen beni seviyor musun?" Cevabın "Seni sevmemek için kör olmak lazım" olmuştu. Düşündüm.

Beni sadece güzel olduğum için mi seviyor, benim başka özelliklerim yok mu diye? Bense senin yatağında eş, sofranda aş, yuvanda taş olacaktım.

Bu cevap beni üzmüştü.Çünkü güzelliğim sana bela olmuştu, bana da gözyaşı. Ne zaman sokağa çıksak, "Neden bakıyorlar? Eski aftosun mu ?" diye kızar, bana gözyaşı döktürürdün.

5 yıllık beraberliğimiz hiç mutlu geçmedi, el kalan iki evlat. Senden sonra yaşadım bazen kızarak, bazen seni özleyerek, çünkü yalnızlık çok zor.

Senin de söylediğin gibi hele güzel de olunca. Şimdi 75 yaşındayım. Belim ağrıyor, bacağıma ağrıyor. Güzelliğim de kalmadı. Yine seninle beraberim ve senin sınıf arkadaşlarınla.

Hepsi 86 yaşında oldu ama eşleri ile elele, kolkola geziyorlar. Sen de aramızdasın.

Seni çok seviyorlar. Övgü ile bahsediyorlar. Mutlu oluyorum, bize şerefli bir isim bıraktın. Daha dün 64. mezuniyet gününüzü kutladık.

Süheyla Aldoğan⁶

Sündüs Aldoğan ; babası Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan’la ilgili duygularını şöyle anlatmaktadır

“ 28 Kasım 1950 günü Kunuri beldesi, Simninni köyünde çemberde kalmış savaştan bir yüzbaşı bulduğu her türlü silahla, el bombalarıyla karşı koymaya çalışıyordu düşmana. Son bomba patladığı zaman bugün hala bitmeyen yıllarca sürecektir bu savaş onun için bitmişti.

Bugün geride ondan kalan eskimiş dağılan gazete sayfaları, okunmaktan yıpranmış mektuplar, naaşı bulunamadığı için öldüğüne inanamayıp gözü yaşlı yıllarca belki esirdir, belki yaşıyordur umuduyla bekleyen eşi, iki kara kızı kaldı.

Birisi o kadar küçüktü ki resimlerden tanıdığı babayı değil kendisiyle oynayacak canlı baba istiyor, her gördüğü subaya “baba” diyordu.

⁶ Aldoğan, a.g.e., 1 Kasım 2000 .

61 yıl sonra o savaştan kalanlara tek tek ulaşmaya çalışarak anıları ve belgeleri toplayıp derleyerek buldukları ve bildiklerini yazdığı kitaplarda toplayıp değerlendirerek gün ışığına çıkarıp yıllarca gömülü kaldığı tarihin tozlu arşivlerinden kurtardı.

Yıl 1950. Henüz beş yaşımdaydım. İzmir’de bir otel odasında uyandığım zaman başucumda bir kutu oyuncak vardı. Ama bizi buraya getiren babam yoktu.

Annem, 8 aylık kardeşim ve ben yalnızdık. O zamanlar olaylara bir anlam veremeyen ben , annemin ağlamalarının ve babamın bir daha geri gelmeyişinin nedenini yıllar sonra anladım.

Bugün o tarihten bana kalan babamın nasıl kahramanca savaşmış şehit olduğunu anlatan gazeteler, sokaklara, caddelere, okullara verilen babamın adı, birkaç madalya ve babamın adını taşıyan oğlum Kaya Aldoğan Arıtan.

Bugün benim için Kore demek, Kore’ye gelmek demek , babamın yanına gelmek demek. Onun anılarını şimdi bilerek yaşamak demek.

Koreliler tarafından unutulmadığımızı, yalnız olmadığımızı, kardeş kabul edildiğimizi bilmek demek.

Kore’de Şehit olarak ebedileşen kahramanlarımızdan hiç olmazsa bir kısmının unutulmamasını ve menkıbelerinin gelecek nesillere doğru ve tam olarak intikal edebilmesini sağlayabilirsem, bir Türk subayı olarak yapacağım vazifelerimin en kutsilerinden biri yerine getirilmiş olacaktır.

Türk olarak, inandıkları bir dâvanın öncüleri olarak savaşırken, hayatlarını çekinmeden feda eden o bahadırların, müstakbel dünya nesilleri için birer iftihar vesilesi, birer ilham kaynağı olacağına inanıyorum.

**KUTUP
YILDIZI
TÜRK
TUGAYI**

Birinci Türk Tugayı'nın "Kutup Yıldızı" Kunuri Muharebeleri üzerinden 60 yıl geçti. Bu süre içinde dünyada, baş döndüren büyük gelişmeler oldu. Unutulmaz sandığımız nice olaylar çabuk unutuldu.

İnsanlık iç içe ve hızlı yaşamanın doğal sonucu olarak, "günlük yaşama" alışkanlığı edindi. Bu gelişmelerin "tarih benliğini yitirmeye ve geçmişten kopmaya" yol açması karşısında ileri ülkeler; ulusal ve evrensel geçmişi özenle, anında belgeleyerek "bilgi bankalarında" koruma altına almaya başladılar.

Bir vakitler, yere göğe sığdırılamayan ve çok övülen Tugaylarımız hakkında, yabancı eserlerde tugayları savaşta yakından izleyen savaş muhabirlerinin yazdıkları hariç birkaç satırlık değinmeler dışında, geniş bilgilere pek rastlanılamaz. Ulusal arşivimizdeki eserler de pek azdır.

Kore Savaşında dünyaya şapka çıkartan askerlerimizin güvenliğimize, ekonomimize ve demokratik hayatımıza katkıları, maalesef genişliğine ve derinliğine kavranamadı.

Yüzeysel anlayışın doğal sonucu olarak, Kore'de dünyanın bir dönüm noktasına geldiğinin de farkına varılamadı.

Kunuri Muharebelerini kaplayan sis perdesinin kaldırılmasına, çalışılmamış ve Kore savaşının kritik günlerinde askerlerimizin gösterdikleri başarıların değerini, kamuoyu tam olarak öğrenememiştir.

Barışın, dostluğun, kültür ile uygarlığın ve eşitlikle zenginliğin değerini, savaşmış askerler kadar kimse bilemez.⁷

Kore Harbi'nde Birleşmiş Milletlerin Çin kuvvetlerince kuşatılarak imhasını önleyen ayrıca üst üste kazandığı zaferlerle Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştiren ve Güney Kore'nin kurtararak egemenliğine ve özgürlüğüne kavuşmasına yardımcı olan Türk tugayları bu başarılarıyla dost ve düşmanlarımızı şaşkına çevirmişlerdir.

⁷ Bahtiyar Yalta, Kunuri Muharebeleri ve Geri Çekilmeler, Ankara, 2005, s. XXIII.

Kore'de savaştık, kan döktük, şehit verdik. Dünya askerî tarihine altın sayfalarla geçen menkıbelerin sahibi olduk. Bu kahramanlıklarımızı bizden önce başka milletler övmüş ve değerlendirmiştir.

Bu eserde kahramanlarımıza layık oldukları değeri verebilmek , milli eğitimimize milli kültürümüze kaynak olacak konuları kanıtlamak esası yanında, başkalarının bizi nasıl incelediğini, kahramanlıklarımızı ders konusu yaptığını göstermek amacı esas alınmıştır.

Diğer milletlerin askerleri çekilirken, Türk askeri düşmana doğru ilerlemiş ve göğsünü kendinden on kat fazla düşmana siper etmiş, ona tarihte unutamayacağı büyük dersi vermiştir.

Emekli Kurmay Albay Ali Denizli 25 sene boyunca , Kore savaşı Kahramalarının anılarını da derleyerek, gelecek kuşaklara aktarmak gayretini sürdürürken , askeri tarih hazinemizi derinlikleriyle işlemek, yazılı hâle getirmeği bu eserde göz önünde bulundurmıştır.

Konunun bu kadar geniş olmasının sebebi, Kore'nin tüm yönlerinin bir bütün olarak anlaşılması ihtiyacındandır. Zira, bir savaşı etkileyen, coğrafi, jeopolitik, siyasî ve kültürel ortamların ortaya konması konuya açıklık getirecektir.

Ayrıca eklenen krokilerle, dokümanın askerî inceleme konusu olması da sağlanmış, her konudaki araştırmacıya hitap edecek tarzda yerli ve yabancı birçok kaynak taranarak ve o günleri yaşayan, şu anda hayatta olan Kore gazileri ile görüşülerek hazırlanan bu eser ,Emekli Kurmay Albay Ali Denizli tarafından bilim âleminin yararına sunulmuştur.

Dört gün devam eden Kunuri muharebelerinde (26-30 Kasım 1950) çekilen Birleşmiş Milletler Ordusu'nun sağında ilerleme görevi alarak yalnız başına kalmış olan Türk kuvvetleri, tahmini mümkün olmayan durumlarla karşılaşmış, kış ortasında dilini bilmediği bir ülkede, dost ve düşmanı ayırt etmede zorlanarak, düşman gerilla baskınları yüzünden binden fazla kayıp vermiş ve çok sarsılmış olmasına rağmen direnmeye ve savunmaya devam etmiş ve bu gayretleriyle, Birleşmiş Milletler Ordusu'nu kuşatarak yok edecek olan düşmanı üç gün durdurmakla Amerikan 8 nci Ordusunu kuşatılıp imhadan kurtarmıştı.

60 000 KİŞİLİK 38 NCİ KOMUNİST ÇİN ORDUSU DAĞ VE TEPELERDEN 5000 KİŞİLİK TÜRK TUGAYINI KUNURİ SİNNİMİ KÖYÜNDE KUŞATMAĞA BAŞLAMIŞTI.

Ayrıca, KUNURİ-SİNNİMİ köyünde yaşayan köylüler , Ruslar tarafından beyinleri yıkanarak komünist gerilla olarak yetiştirilmiş , kadın erkek , ailece , Türk askerine ateşe başlamıştı.

KUNURİ-SİNNİMİ köyünde kuşatılan daha sonra şehit olacak 2 nci Tabur Komutanı Şehit Binbaşı Miktat Uluönlü Kunuri Zaferi sonrası kızı Suna Ulünlü'ye yazdığı ve harp tarihinde bulunan mektubunda şöyle yazmaktadır.

“Kunuri Zaferi 3 ncü gününde taburumla en önde düşman hatlarını yara yara yüzlerce hatta , binlerce komünisti , öldüre öldüre bütün tugayın yolunu açtım ve kurtuldum

Hem Tugayın kurtulmasına hem de üç Amerikan tümeninin kurtulmasına sebep oldum ve en az zayıyatı benim taburum verdi.” Demektedir.

Bu başarı, dünyaya yayılınca komünist olmayan hükümet başkanları, elçiler, parlamentolar, kongreler, resmî ve hususî kurullar, güvenilir kişiler, Türk askerinin bu büyük başarısının hayranlığı içinde hükümeti tebrik ettiler.

Kunuri Muharebesi'nden sonra milyonlarca Çinlinin savaşa girmesi ile çekilen ve gemilere binerek Kore'yi terk etme çabası içine giren Birleşmiş Milletler kuvvetleri, Kumjangjangni'ye yaptığımız taarruzlarımızla(25 -27 Ocak 1951) , yenilmez olarak tanımlanan düşmanı mağlup edip, savaşın seyrini ikinci kez değiştirdiğimiz zaman, gemiler sevinçle boşaltılmış ve hayretler içinde onlar da harekâtımıza katılmışlardır.

NE YAZIK Kİ ; geçmişte yaşamış ve halen yaşayan gazilerimizin anıları resimleri bir resmi kurumca toplanmamıştır. Gazilerimizde bu vefasızlığı hissederek sessizce ölüp gitmekte ,kalan çok az gazimiz de sessizce yaşamaktadır.

Demokrat Parti Hükümeti 25 Temmuz 1950 yılında Birleşmiş Milletler emrine 4500 kişilik Türk Savaş Birliği vermeği kabul etmiş ancak bu kararını muhalefetle paylaşmamış ve TBMM’ den geçirmemiştir. Meclis kararını alsaydı kalpleri daha da feth ederdi.

Kore Gazilerinden yılladır bahsedilmez olmuş ve en basit olayların yıl dönümleri yapılırken Kore zaferlerinin yıl dönümleri unutulmuş ve tarihin en uzak ve en derin sahifelerine gömülmüştür.

SAVAŞTAN İZMİR'E GEMİ İLE DÖNEN GAZİLERİMİZİN ANILARI ALINMAMIŞ , TERHİS EDİLİP UNUTULMUŞLARDIR. OYSAKİ DÜNYA GAZİLERİNİ TÖRENLERLE KARŞILAMIŞ , EN BÜYÜK PAYELERİ VERMİŞTİR.

Kore’de şehit 2 nci tabur komutanı kahraman binbaşı Miktat Uluönlü’n n kızı Suna Uluönlü 15 ya ında yetim kaldım , babamı emekli dahi yapmadılar , diye bana a lıyarak anlatmıştır.

Binba ı Miktat Uluönlü’n n mektubunda ; ” **Benim Gazeteci Hikmet Ferudun Es’de 100 dolarım vardı. Annen sıkıntıda olduğunu bildirince ona göndermesini söyledim.**

Bilmem aldınız mı Vakıa , 300 lira az bir para ama başka yok , burada daha maaş alamadık , bu parasızlı a çok üzülüyorum , herhalde harice dolar çıkarmamak için yapıyorlar, 3 maaş alacağımız var , bir de bu 4 oluyor.

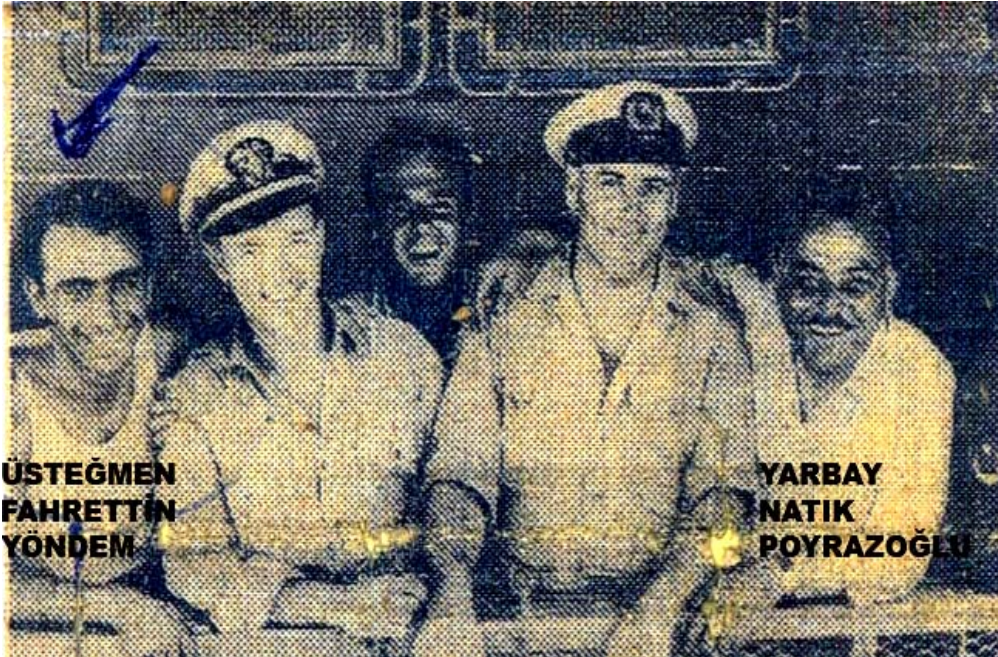
Kıtamın başında bulunduğum zaman ateş ya sa çekinmem çünkü hep beraberiz , fakat uzağında ba larına felaket gelse birinin burnu kanasa çok çok üzülürüm

Sonra , ben bana emanet edilen 800 T rk n hesabını nasıl veririm . Analarına ne derim. Alnım açık memleket toprağına ayak basabilir miyim.” diye yazıyordu.

ONURLU  EH T SUBAYIMIZ VATAN İÇİN CANINI VER RKEN GER DE KALAN A LES  SIKINTILAR İÇİNDE KIVRANIYORDU.

KORSAVA  (Kore’de Sava anlar Derneği) sayesinde 30 Nisan 1976 tarihinde Kore Gazileri  eref Aylıkları alama a hak kazanmıştır. Aylık 1980’de kesilmiş , 1985 de yeniden ba lanmı tır. Ancak bu aylı ın miktarı Gazi şerefini yüceltecek miktarda değildir. ASGAR   CRET N YARISI KADARDIR.

Gazilerimizin bir çoğu , tek geliri olan Gazi maaşı ile ge inemeyerek fakru zaruret içinde yaşamaktadır.

 ste men Fahrettin Yöndem 5 Ocak 1992 tarihli Milliyet Gazetesinde yazdığı makede şöyle demektedir.

Sayın Kenan Evren, Sayın Milli Güvenlik Konseyi  yeleri ve 1984 yılının sayın hükümet  yeleri...

“ TBMM de, bu başarılarımızın sonucunda Türk Tugayı mensuplarına 27.4.1976 tarih ve 1985 nolu kanun ile Kore gazilerine "Vatani Hizmet Aylığı" bağladı.

1 Ocak 1980 tarihine geldiğimizde ağızımıza bir parmak bal sürülerek 136 bin lira toptan ödenerek Kore maaşı hakkımız ortadan kaldırıldı. Bütün bu haksız uğraşınızın geçerli sebebi ne idi? TC hükümetinin Hazine'sinde bir mali krizi bizlerden geri aldığınız Kore maaşları ile mi kapattınız?

Bir muharebeyi ve onun safhalarını bizzat içinde yaşamış olan kimseler bilir. Kunuri Muharebeleri'ni tarih kitaplarında okuyanlara hikâye gibi gelir.

Her milletin, gazilerine sahip çıkması onur ve gurur meselesidir.” Demektedir.

"Üç yıl süren Kore Savaşı'nda resmi rakamlara göre 721 Türk askeri şehit oldu, 175'nin akıbeti de bilinmiyor. Türk Şehitliği, yarımadanın güney ucundaki Pusan şehrinde bulunuyor.

Son derece bakımlı ve düzenli olan şehitlikte 462 Türk askeri huzur içinde yatıyor. Ancak, aradan geçen 60 yıla rağmen, hala ruhları huzura ermeyenler de var. Bugün, Kuzey Kore sınırları içinde kalan meçhul asker mezarlarından onlarcası şehitlerimize ait.

Cenazesi bulunamayan askerlerin büyük bölümü, 26-30 Kasım 1950 ve 22/ 23 Nisan 1951 tarihleri arasında Kunuri'de ve Imjin Nehri kıyısında şehit düşenler. Türk Tugayı, Kunuri muharebeleri ve geri çekilmelerinde 218 şehit vermiş, zor koşullar altında çekilen birlik, ölen arkadaşlarını o bölgede bırakmak zorunda kalmıştı.

60 yıl önce soğuk bir Kasım gecelerinde vatanlarından binlerce kilometre uzakta şehit olanlar, bugün kaderleriyle başbaşa bırakılmış durumdalar.

İşin acı tarafı; bu geçen 60 yılda kayıplar ve cenazesi bulunamayanlar hakkında Kuzey Kore makamlarına doğru dürüst bir girişimin yapılmaması. Konuyla ilgili olarak Seul ve Ankara'daki yetkililere soru yöneltildiğinde alınan cevaplar şaşırtıcı. “Arşivlerimizde bu konuda bir bilgi yok”

1996 yılından sonra Amerikalılar, Kuzey Korelileri ikna etmeyi başardılar ve ortak saha çalışması yapmaya başladılar.

Bugüne kadar gerçekleştirilen 33 saha çalışmasında 229 cenaze bulundu. Amerikan Savunma Bakanlığı Savaş Esirleri ve Kayıp Personel Dairesi'nin bu yılın Eylül ayında yayınladığı verilere göre, DNA testleri sonucunda bu cenazelerden 81'inin kimliği tespit edildi ve ailelerine teslim edildi.

Bu örnekler de gösteriyor ki; gerekli irade ortaya konulduğunda sonuç alınabiliyor. 60 yıl önce Kore'de şehit düşenlerin ruhlarını huzura erdirmek, kayıp yakınlarının da acısını biraz olsun dindirmek için görev üniformalı-üniformasız koltuk sahiplerine düşüyor." ⁸

Türkiye Muharip Gaziler Derneği Genel Başkanı E. Albay M.Şükrü TANDOĞAN Kore Harbini Şöyle anlatmaktadır

“ Kore Savaşı, 87 yıllık genç Türkiye Cumhuriyeti'nin uluslararası savaş ortamında ilk imtihanıdır. Türk Ordusu, 1950-1953 yılları arasında meydana gelen bu savaşta; dünyanın gözü önünde kahramanlık, fedakarlık ve cesaret örneği sergileyerek, katıldığı tüm muharebelerden zaferle çıkmayı başarmıştır.

⁸ “ Kore Savaşı 60 ncı Yıl “ NTV Tarih , Sayı: 24, İstanbul, 2011, s. 35-43.

Türk Ordusu, Kore Savaşı'nın kaderinde ve kazanılmasında etkin rol oynamıştır. Üye ülkelerin katılımıyla oluşturulan, Birleşmiş Milletler Ordusunun bu ilk savaşında Türk askeri, ataları gibi kahramanca savaşmıştır.

General Mc. Artur'un ifade ettiği gibi, Türk askeri “Kahramanlar Kahramanıdır.” Türk Ordusu Kore’de, dünya barışına büyük katkıda bulunmuştur.

Bugün, Kore Savaşı, “UNUTULAN SAVAŞ” diye tanımlanmaktadır. Her iki taraftan milyonlarca insanın hayatını kaybettiği bu savaş nasıl unutulur? 734’ü muharebe sahasında olmak üzere 1005 evladını Kore’de toprağa veren Türk milleti, Kore Savaşını nasıl unuttur? Anlatılmazsa, bilgi ve belgeler genç nesillere aktarılmazsa, vefasızlık söz konusu olursa Kore Savaşı da unutulur, Kurtuluş Savaşı ve Kıbrıs Barış Harekatı da unutulur.

Savaştan yıllar sonra Kore’ye giden Kore gazilerini en mutlu eden husus, Kore’nin çağdaş ve modern yüzüdür. Kore’nin bugünkü gelişiminde gazilerimizin büyük payı vardır. Onlar, Kore’yi; üzerindeki karanlık bulutları uzaklaştırarak, aydınlığa kavuşturmuşlardır.

“ANLATILAN SAVAŞ UNUTULMAZ.”

E.Kurmay Albay Ali DENİZLİ, bıkmadan usanmadan, özverili çalışmaları ile Kore Savaşı hakkında bilgi toplamakta ve derlediği bu bilgileri kitap halinde yayınlamaktadır.

Ali DENİZLİ, Türkiye’yi dolaşır; Kore Savaşı’nın kahraman gazileri ile mülakat yaparak elde ettiği savaş anılarını ve muharebelere ilişkin bilgileri günümüze yansıtmaktadır.

Kore şehitlerinin aileleri ile temas ederek, aziz şehitlerimizin hatıralarını güncelleştirmektedir. Ali DENİZLİ, esir edilen Türk askerlerinin 3 yıl boyunca benliklerini ve dirençlerini kaybetmeden ve esaret hayatlarında zayıf vermeden ülkemize dönüşlerini, onların ifadeleri ile bize yansıtmaktadır.

E.Kur.Albay Ali DENİZLİ’nin Kore Savaşı’na ilişkin çalışmaları, bu çalışmalarını kitaba dönüştürme gayretleri Türkiye Muharip Gaziler Derneği için de bir kazançtır.

Kitapları gazilerimize dağıtılmakta ve derneğimizin kütüphanelerinde okuyucuların hizmetine sunulmaktadır. Kitabın yazarı E.Kurmay Albay Ali DENİZLİ’yi bu çalışmalarından dolayı tebrik ediyor ve kendisini kutluyorum”

Kahraman bir Kore Gazisi rahmetli yüzbaşı Cihan Kumbasar’ın oğlu prof. Dr Hakan kumbasar Kore Harbini Şöyle anlatmaktadır

“Hepimizin bu ulusun bireyleri olarak tarihsel olayları bilinçli ve gerçeği değerlendirme yetimizi koruyarak sağlıklı ruh hali içinde birey ve toplum olarak ele almamızın, değerlendirmemizin, ülkemizin önümüzdeki dönemde menfaatine olacağına, bilincin önemini güncel mesleki çalışmalarımda gören ve bilen ruh sağlığı ve hastalıkları uzmanı bir hekim olarak inanıyorum.

Türk askerlerinin Kumyangjangi-ni ve Kunuri kahramanlıkları deyince en eğitilmişlerimiz arasından bile kaç kişi neden bahsedildiğini anlıyor mu? İster bilinçli ister bilinçsiz olsun bu zaferleri unutmak tarihimize karşı ihanettir.

Ancak karar vericilerimizin ve kanaat önderlerimizin Türk milletine karşı unutmak veya daha ötesinde unutmayı önlememek gibi lüksleri yoktur.

Türk milletinin, Kore Savaşı’nı ve Mehmetçiğin kahramanlıklarını unutmayaacağına inanmak istiyorum.

Geleceğe umutla bakabilmek için tarih coşkusu yaratmaya birazcık da olsa mütevazı bir katkıda bulunmuş olmak dileğiyle bu coşkuyu bize millet olarak yaşamamızı sağlayan Kore Savaşı şehit ve gazilerini saygıyla anıyor ve selamlıyorum.”⁹

Şehitlerimizi şükranla, malûl gazilerimizi minnetle ve savaşı sonuna kadar sürdüren gazilerimizle fedakâr ailelerini saygıyla ne kadar ansak azdır.

Kendi şahsi imkanlarımla ,az sayıda gaziye ulaşarak derlediğim bu kıymetli tarihi eserin yazılmasında katkılarından dolayı ;

TÜM KORE ŞEHİT VE GAZİLERİ İLE AİLELERİNE , Kitabın yazılmasında tüm desteğini esirgemeyen teşekkür ederim.

KAHRAMAN GAZİ VE ŞEHİTLERİMİZİN RUHLARI ŞAD OLSUN.

Dr. Ali Denizli
E.Kurmay Albay
Ankara, 2011

⁹ Prof. Dr. Hakan Kumbasar , “ Kore Savaşı ve Tarih Bilinci “ Cumhuriyet Gazetesi, 21 Temmuz 2010.

GİRİŞ

1950 senesinde başlayan Kore harbine, dünya emniyetini ve sulhunu korumak için Birleşmiş Milletlerin Silâhlı kuvvetlerinden ilk katılanlardan biri (Kore Birinci Türk Tugayı) adı verilen bir silâhlı kuvvet olmuştu.

1950-1953 Kore Harbi Demokrasi - Komünizm Cepheleri arasında bir harb oyunu halinde gelişti.

İkinci Cihan Harbinin ilk senelerinde Alman Ordularının Doğu ve Batı Avrupa'ya, Japon Ordularının Pasifiğe yıldırım saldırırları ve başarıları dünyanın içtimaî, siyasî, iktisadî zıt akideli iki kutbunu teşkil eden demokrasi ve komünizm idarecilerini endişeye düşürüp şaşırtmış, aralarında hüküm süren içtimaî, siyasî mefkurelerinin zıddiyetine rağmen denize düşen yılana sarılır kabilinden, müşterek hasımları yenip zaferi kazanıncaya kadar Ruslarla ister istemez harb gayesinde el ve işbirliğine mecbur etmişti.

KOMUNİST RUSYA'NIN AMAÇLARI

2 nci Dünya Savaşında tüm komünizmin merkez idarecileri Ruslar o harb kıyametinin Sırat Köprüsünü geçinceye kadar taşıdıkları hakikî ruh ve zihniyetlerini değiştirir gibi görünerek, asıl çehre ve renklerini makyajlıyarak müttefikler safında melekâne bir tavır ve eda ile kendilerini mazlum, mağdur göstermeğe gayret etmişler, katıldıkları ortak konferanslarda da aynı tavır ve eda ile oynadıkları diplomatik oyunlarla zafer mahsullerini peşinen paylaşmada demokrasi idarecilerini kandırarak veya icbar ederek dünya siyasî ve iktisadî kârlarının en büyük paylarını kazanmışlardı.

AMERİKA VE BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN AMAÇLARI

Sonradan, birçok milletlerin hattâ kendi milletlerinin başına gelecek belâyı düşünmeden bol keseden, bol paylar bağışlayan demokrasi idarecileri Amerikalılar ve Avrupalılar , Ruslar ve Çinliler'in hüviyetlerini ve sicillerini bildikleri halde, hele şu müşterek düşmanları,Almanya ve Japonya'yı yere serelim, aman getirelim , huylarını, fikirlerini değiştirmiş, yumuşamış, bizimle dostlaşmış görünen komünist elebaşılarını da elbet hâle yola getiririz, hayaline kapılmışlar ve aldanmışlardı.

Şöyle ki; Müşterek hasımları mağlûp olup kayıtsız şartsız teslim olduktan sonra dostluk ölmüş, ortaklık ayrılmış, komünizm kuvvetleri maskelerini atarak, kendilerine hâs haris ve zulümkâr ruh ve zihniyetleriyle yakıp yıkılan medeniyet eserlerinin üstünden atlıyarak güya nizam, sükûn ye huzur tesis ötmek maksat ve vaadi ile Ruslar , Orta Avrupa ve Balkan memleketlerini işgal etmişlerdir.

Bâzı Baltık Devletlerini dünya haritasından silmişler, bâzı memleketleri ikiye bölerek bir kısmını tahakkümleri altına almışlar, o memleketlerin milletlerini zor ve tehditlerle sindirerek kendi emel ve menfaatlerine çalışıp işler birer âlet vaziyetine koyulmuşlardır.

Bu suretle enine boyuna genişlemiş Rusya , komünizm sathıyla yetinmiyerek harb sonrası dünyasının ve insanlığının harabiyet ve perişanîyetini fırsat sayarak her tarafa saldırdıkları ajanların türlü propaganda ve tahrikleriyle millî bünyeleri zayıf milletleri de zehirleyip GERİLLA VE ÖZEL HARP teknikleri ile kolay avlanır bir hâle getirmek gayretine düşmüşlerdi.

O propaganda ve tahrikler gerçek hürriyet ve istiklâlin her türlü hak ve nimetlerinden faydalanan milletler arasında bile tahripkâr muhataplar bulmuş, kötü tesirler yapmaktan hâlî kalmamışlardır.

Gayesi Dünya ihtilâlini hazırlamak olan o hain faaliyetlerin bütün dünya milletlerini fenaya sürüklediğini neden sonra görüp anlayan demokrasi devletleri hareketlenerek mütecaviz komünizm cephesine karşı bir demokrasi savunma cephesi tesis etmeğe ve açık, gizli tecavüzlere karşı önleme tedbirleri almağa mecbur kalmışlar, bu suretle dünya milletlerinin çoğu siyasî mefkure ve rejim itibariyle iki cepheye ayrılmışlardır.

İkinci Cihan Harbini müteakip, birçok memleketleri tahakkümleri altına aldıktan sonra da ihtiraslarını doyuramayan komünizm idarecileri Birleşmiş Milletler Cemiyeti'nin zaaflarından, demokrasi idarecilerinin siyasî ve silâhlı ihtilâflardan kaçınarak sulh ve sükûna fazla riayetkarlığından istifade ile , **kendi maksat ve ölçülerine uygun düşen memleketlerde satın aldıkları aktörleri kanlı oyunlara sevk etmişler, bâzılarında muvaffak olmuşlar, bâzılarında olamamışlar, bir memlekette muvaffak olamayan oyunlarını başka bir memlekete nakletmişlerdir.**

İkinci Cihan Harbinden sonra kardeşi kardeşe musallat etmekle ihdas edilen Azerbaycan, Yunanistan, Çin, Çin Hindi kanlı faciaları kötü maksatlı idarecilerin kanlı eserleri olmuştur.

O dram sahnelerinden biri de zavallı Kore olmuştur. Aynı memleketin evlâtlarından komünist boyunduruğuna sokulabilenler günahsız olan diğerlerine saldırtılmış, yeni bir dram yaratılmıştır.

Kore harbi Kuzey Korelilerin Güney Korelilere tecavüzü ile görünürde bir kardeşler harbi halinde başladı. Kuzeyliler yalnız Kore'nin ve Korelilerin gerçek selâmet ve birliği için kendi irade ve kararları ile bu dramatik oyuna girişmiş olsalardı bir savaşa meydan kalmaksızın, o oyun Kore hudutları içinde müsbet, menfî bir neticeye varabilirdi.

모택동의 가장 사랑하던 아들 모안영은 한국전쟁에 참전하여
1950년 11월 25일에 폭사하였다.

Mao tse-tung with his favorite son, Mao Anying, who was
killed by a U.S. bombing raid in Korea, 25 November 1950

Fakat, komünizm zehirleriyle sarhoşlatılmış, aldatılmış Kuzeylilerin iradelerini kaybetmiş komünist direktörlerinin aktörleri ve onların emellerinin hizmetkârı olarak bu drama katılmış olmalarıyla dünya sulhunu bozacak bâzı karışıklıklara sebebiyet vereceklerinden bu kanlı oyunun perdesini kapatmak için Birleşmiş Milletler Karargâhı üye Devletlere evvela «Hazırol! silâh başına» işaretlerini verdi.

Kuzeyliler tecavüzü durdurmak emrini dinlemediklerinden, biraz sonra üye devletlerin askerî kuvvetleriyle müdahaleye mecbur kaldı.

İlkönce Başkan Truman'ın seri ve cesurane karar ve icraatı, bunu Türkiye, İngiltere, Avustralya, Filipin hükümetlerinin, daha sonra diğer bâzı hükümetlerin takip etmeleri Güney Kore'yi yeni bir esaretten kurtardı. Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin Kore'ye müdahalesine komünizm idarecileri Çin Ordularını sevk etmekle mukabele ettiler.

Bu suretle durum iki taraf arasında üç sene devam eden itişmeli, kakışmalı, ateşli bir harb oyunu halini aldı.¹⁰

¹⁰ Tahsin Yazıcı, Kore Hatıralarım, Ankara, 1963 , s.1-3.

KORE HARBİNİN KORE HALKINA VERDİĞİ ZULÜM VE IZDIRAPLAR

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı şöyle anlatmaktadır

Pusan'dan Taegu'ya Trenle Gidiş

“ O anda istasyonda bulunan yerliler dondurulmuş birer manken gibi gamlı bakışlarıyla Mehmetlere bakıyor ve vagonlardan, duyulan yetimlik hissine rağmen, dışarıya taşmaya başlayan memleket türkülerini, ne olduğunu anlamaksızın hayretle dinliyorlardı.

Zavallı Koreliler bir neşe, bir güler yüz alâmeti gösteremiyorlardı. Nasıl gösterebilirlerdi? Aslında fakir kimseler, üzerlerinden harb silindiri geçmiş, maddî, manevî varlıklarını ezmiş elem ve kederin kahir pençesinde kıvranıyorlardı.

Tabiatıyla gülecek, neşelenecek halleri yoktu. Bundan başka, biz onlara, onlar bize yabancı. Huyumuzu bilmiyorlar, tabiatıyla bir ilgi gösteremiyorlardı.

Fakat bu hâl çok devam etmedi. Yolculukları esnasında iyi kalbli Mehmetler kendilerinin cana yakın kimseler olduklarını tanıtmakta, bâzı Korelilerin sevgisini çekmekte gecikmediler.

İstasyonlarda duruldukça perişan hallerine acıdıkları çocuklara, ihtiyarlara yeyip , içeceklerinden hisseler ayırarak vagon pencerelerinden vermeleri, onların yanık yüreklerini serinletiyor, gamlı yüz ve gözlerinde sevinç ve şükran ifadeleri okutuyordu.

Her istasyonda büyük halk kalabalığı dikkatimizi çekiyordu. Bunların çoğu, düşman ayağıyla çiğnenen güneye göç edenler olduğu hallerinden anlaşılıyordu.

Çocukları, küçük eşya denklemleri yanlarında, kurtarılan yerlerine dönebilmek için tren bekliyorlardı.

Halleri harap, havanın soğğundan, yorgunluktan, açlıktan takatsiz durumda oldukları görmek mümkün olmuyordu.

Hepsinin sarı esmer yüzleri, yüreklerinin ıstıabını ifade eden birer hüzn tablosu halinde dünyalarından vazgeçmiş halleri vardı.

Şuraya buraya çökmüş, dayanmış yaşlı erkek ve kadınlar ellerindeki lüleli çubuklarını çekip dumanlarını dışarı verirken yüreklerini yakan ateş defetmeye çabıyorlarmış gibi görünüyordu.

Görülen halk arasında hayret edilecek kadar çok çocuk vardı. Toplu küçük grupların birer aile olduğu anlaşılıyordu. Bu grupların çoğunda, annelerinin belindeki torbada bulunan en küçüğünden başka üçer beşer çocuk görmek mümkündü. Bu görüş Korelilerin üretken bir millet olduğunu anlatıyordu.

O yavruların o perisaniyet ve ıstıraba nasıl dayandıklarına hayret ediliyordu. İste, iyi duygulu Mehmetlerin, üzerlerindeki deniz kokusu geçmeden cömert yüreklerinin kapılarını açtıkları, ilk yardım ellerini uzattıkları, Kore'de ilk dualarına mazhar oldukları o zavallı insanlardı...

O zaman TAEGU'de Amerikan ve İngiliz geri teşkillerine mensup subay ve erler de bulunuyordu. Bunların giyişleri, endamları, çalımları ve Kore halkına yukardan bakmaları Korelilerin yüreğine anahtar uyduramamış, onu açamamış görünüyordu.

Koreliler sarı esmer renkleri, çekik, süzgün gözleri ve bakışlarıyla, ilk görüşleriyle soğuk, donuk bir hâl arz ederler. Harbin getirdiği türlü hayat sıkıntıları, çok senelerden beri Japonların tahakkümleri altında yaşamış olmaları, yardımlarına gelen yabancıların temastan kaçınarak onlara gülyüz göstermemeleri ürkek, donuk hâllerini katmerlenmiş gösteriyordu.

İlkin Koreliler bize de aynı intibai verdiler. Fakat günler geçtikçe, fakir, mazlum, ama gurur ve izzetinefis sahibi olduklarını, karşılarındakilerden bir yakınlık ve iltifat görmedikçe kolay açılmadıklarını anladık.

Her cemiyet içinde kötü insanlar bulunduğu gibi, Koreliler arasında öylelerinin bulundukları şüphesizdir. Fakat umumiyetleriyle iyi insanlardır denilebilir.

CENGİZ'İN OĞULLARI — Döğüşmek üzere Kore'ye 20 millet gelmişti. Fakat Koreliler Türkleri hiç kimseye göstermedikleri bir sevgi ve alâka ile karşıladılar. Halk onlara «Cengiz'in Oğulları» diyor, hayranlıkla seyrediyordu.

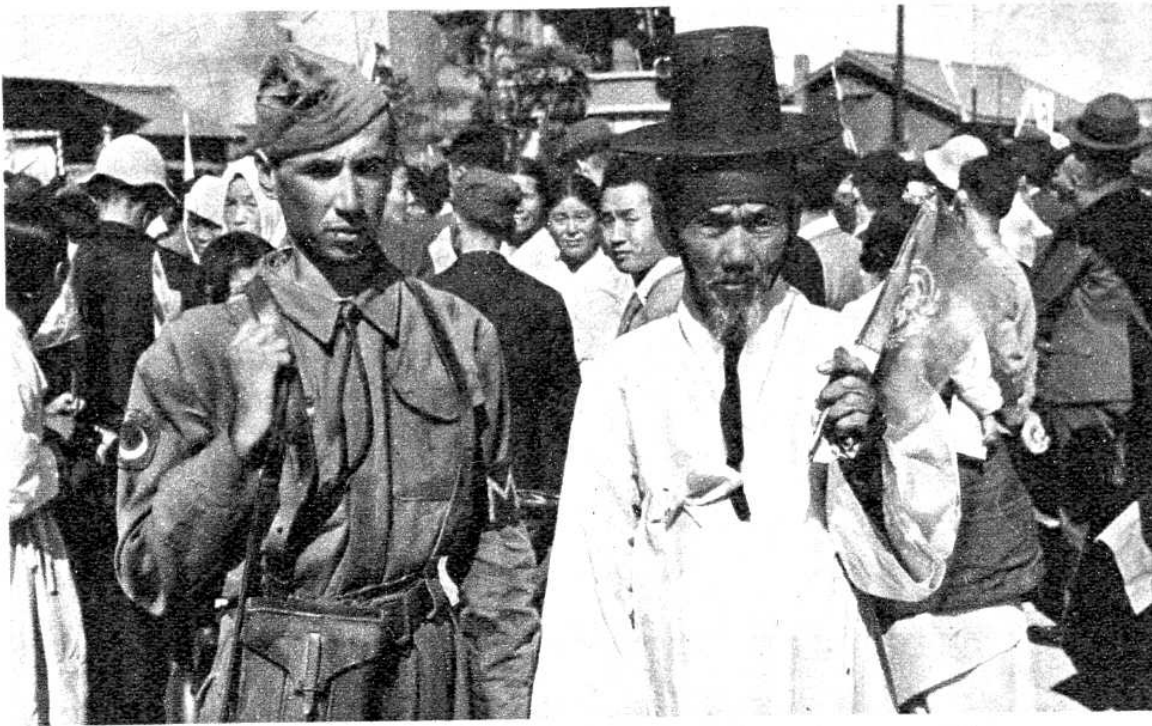
Yabancı askerler arasında onların kalblerini ilk açanların Mehmetler olduğunu zannetmekte hatâ olmasa gerek. Mehmetler Korelilerle karşılaşınca popüler hâl ve taşırları, gülyüzleriyle onların donuk hâllerinde ılık bir tesir, bir memnuniyet yaratmakta gecikmediler.

Onlar memleketimizde nasıl ki hemşehri ararlarsa Kore'de de âdeta manevî hemşehri arar gibi Korelilerle bir anlaşma yolu araştırdılar ve Korece bâzı kelimeler öğrendiler.

Bir hafta içinde iki milletin çocukları arasında birbirlerinin dillerinden öğrendikleri beşer onar kelime ile anlaşma yolunun bulunmasında geç kalmadılar.

Mehmetlerin cepleri fakirdi, ama gönülleri zengindi. Korelilerin fakirlerine acıyarak uzattıkları yardım elleri Türkleri Korelilere çabuk tanıttı ve sevdirdi. TAEGU'luların sevgi ile «TURGO Number One - Türk bir numaralıdır» sözleri sık sık işitmeye başladı.

Bu sözleri söyliylenler tasdik alâmeti olarak baş parmaklarını da yukarı kaldırıyorlardı. Bir kaç gün içinde Koreli'den Türkçe, Mehmetten Kore'ce kelimeler işitmek hoşâ gidici bir şeydi. Mehmedin Korece kelimeleri kendi dilimize uydurarak söylemesi daha hoştu.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER GÜNÜ — Ananelerine düşkün olan Koreliler o günü millî elbiselerini giymişler, askerlerimizin üzerlerine çiçek serpmişlerdi.

Korece «Ah niyon hasım nigah» merhaba, nasılsınız mânâsına gelen kelimeleri Mehmet Anadolu ağzıyla «Anhyon hısım Mikandan» kelimeleriyle ifade ediyorlardı.

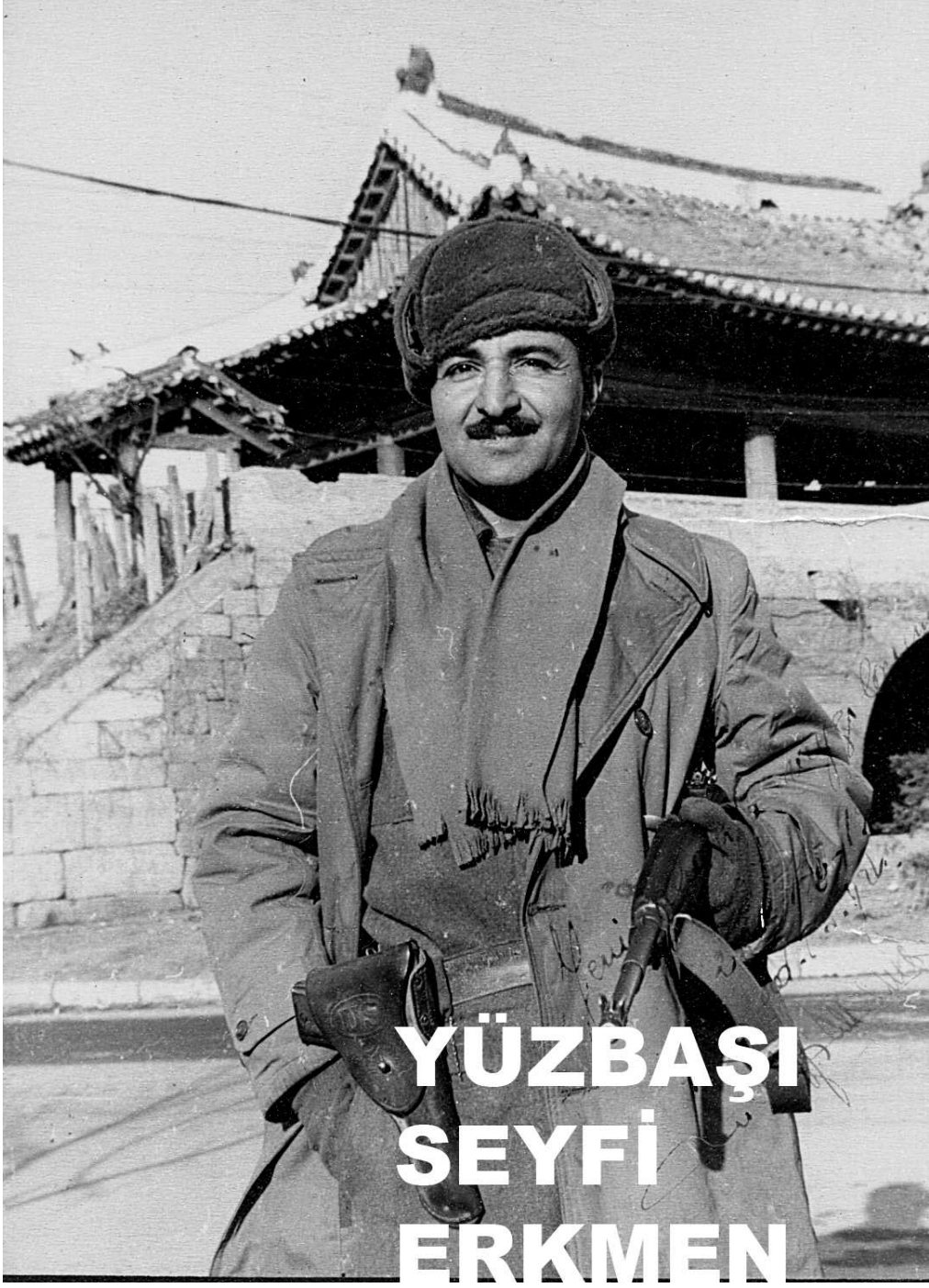
Evvelâ el yüz işaretleriyle, biraz sonra bir kaçar kelimeyle başlayan anlaşmalar günler geçtikçe bâzıları arasında ahbablığa kadar ileri götürülmüştü.

Görünürde şehirde bir tehlike havası yoktu. Fakat herhangi bir sebeple kazaya uğrayanlar olmuş ki şehirde görünen genç Amerikalı ve İngilizler muharebe meydanında imişler gibi karabinlerini, otomatik tabancalarını üzerlerinde taşıyorlardı. Bizimkiler de ne olur, ne olmaz diye kendilerini modaya uydurdular.

TAEGU'da ve civarında hiç bir ferdimiz bir Korelinin mütecaviz bir muamelesine uğramadı. Bizden de Koreliye kasdi, kötü bir muamele yapan olmadı.

O iyi hava ile o şehirde bir zaman daha kalınsaydı iyi münasebet belki akrabalığa kadar ileri götürülecekti.”¹¹

¹¹ Yazıcı , s .100-109.

1 nci Türk Tugayı Alay İkmal subayı Yüzbaşı Seyfi Erkmen şöyle anlatmaktadır

ÖLDÜRÜLEN MASUM KORELİLER

“ TAEGU'dan biraz ayrıldıktan sonra yol boyunca, muharebelerin cereyan ettiği bölgelere girdik. Yanmış, yıkılmış köyler, kasabalar, tahrip edilmiş köprüler, yol kenarlarına devrilmiş vasıtalar, her iki tarafın isabet almış tankları, topları, cephane kümeleri başka başka görüşlerle göze çarpıyor, ilerledikçe başkaları görünüyordu.

Adeta bir yangın ve tahrip filmi seyrederek yol alıyorduk.

O harabeleri ibret ve hüznle göre göre, sâkinlerinin soğuk mevsimde perişanîyetlerini tahayyül ede ede yol alıyorduk.

Hareketin ilk zamanlarında herkeste beliren neşe, bu hazine manzaralarla beraber bâzı yerlerde rastlanan halk topluluklarının acıklı hâlleri müşahade edildikten sonra mum gibi eriyip söndü.

O geçitten sonra TAEJON'a çok mesafe kalmamıştı. Bir yürüyüş hamlesiyle öğleden sonra şehre girdik. Şehir şehirlik hüviyetini tamamen kaybetmiş, taş taş üstünde kalmamış denecek harabiyete uğramış hayatı da kendisiyle beraber yok olmuş.

Gerek yol boyundaki, gerek o şehirdeki fecaat tabloları harbin milletleri ve memleketleri ne akıbetlere düşürdüğünü, görenlerin gözlerine ve yüreklerine hatırdan kolay silinemiyecek birer ibret levhası idi.

Aniden 2 milyon Çinli'nin savaşa girmesiyle , Birleşmiş Milleler güçleri Kunuri'den itibaren Seoul şehrini de geri bırakarak güneye çekilmeğe başlamış , bunu gören Kore halkı düşman ayakları altında ezilmemek için onlar da güneye göçe başlamıştır.

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı şöyle anlatmaktadır

FECİ BİR GÖÇ

“ Kore harbinde ikinci uzun çekilme, birinci uzun çekilmede Kuzey Korelilerin yaptıkları mezalimden perişan olan Güney Kore halkını, zulme uğramaktansa, kışta kıyamette güneye doğru sefil, acıklı bir muhacerete ayaklandırmıştı.

İhtiyarlar, kadınlar, çocuklar ancak sırtlarında, ellerinde ne taşıyabilirlerse, yanlarına ancak o kadarını alabilmişler, öteki varlıklarını evlerinde bırakarak yollara dökülmüşler, aralıksız bir insan seli hâlinde güneye, meçhul ve karanlık bir akıbete doğru akıp gidiyorlardı..

Bir yol kenarında 48 saatten fazla kalan karargâh, gece ve gündüz o yol üzerinde o insan seli akışına bir dakika bile fasıla verilmediğine hayret ve hüznle şahit olmuştu.

SİVİL KORELİLER TUGAY BÖLGESİNDE

O zavallı insanlar arasında ne acıklı hâl ve manzaralara rastlanıyordu. Hava sıfır altı 20° kadar soğuktu. O zavallıların onda dokuzunun giyimleri yavan, çoğunun üstünde Amerikan bezinden mamul don gömlek, kadınlarında bir etek bir yelek, yüzler eller morarmış, yaradılıştaki küçük gözleri büsbütün ufalmış, herhalde çoğu aç, bütün yüzler en şiddetli teessür ve elemin canlı birer levhası idi. O çaresiz insanlar başları düşük, yüreklerini yakan bir ızdırap ateşi ile yana yakıla gidiyorlar, yürüyorlar. Ama nereye? Ne zamana kadar? Selâmet hududu neresi olacak?

Bunları bilmeyerek yürüyorlardı. Selâmet hududu yoktu. Çünkü, gerilerde toplanmış ve kendilerini selâmet bölgesine girmiş farz eden halkın sefaletle boğaz boğaza mücadelede olduğundan habersizdiler. Şuursuz bir hâlde o muhaceret akıntısına kendilerini kaptırmış gidiyorlardı.

O gidişte evlâtlarını kaybeden anaların babaların, lisanları bilinmediği hâlde, bir çok defalar gece karanlığı içinde adlarını hazin sesleriyle çağırdıktan sonra bir cevap alamayınca döğünmeleri, deli gibi ileri geri koşmaları, ümitsizlikle karşılaşınca ah ve figanları, ihtiyarların, takatlarının son derecesini sarfettikten sonra bir hendeğe yıkılmış

can çekişme, lisanı halleriyle Allah'tan ölüm dilenme... hâlleri en katı yürekleri bile yakıp kavuruyordu.

Doğum sancıları içinde kıvranan, fakat ya takatsızlığından, ya hicabından ses çıkaramayan zavallı bir kadıncağızın yakını bir ihtiya, o da bitkin bir hâlde, gecenin karanlığı içinde kadıncağıza bir re bulmak için ırpınıyormuş. Bunu bizimkilerden biri görerek derdini öğrenmiş, hâline yüreği yanmış.

Allah da onlara acımış ki kolaylıkla bulunan bir doktorumuz işe el koyarak yol kenarında harap bir evde mum ışığı altında aldırabildiği tertiplerle o sefalet ve hicran âleminin bedbaht

masum bir mahkûmu olarak bir erkek çocuğun dünyaya göz açmasına yardım etmiş, ama o zehir gibi soğukta mecburen yıkamaksızın tedarik edilebilen malzeme ile sarılan çocuk anasının kucağına verilmiş biraz sonra o aile bir vasıta ile geriye gönderilmiş ise de o fena şartlar altında doğan ve doğuranın yaşayabilip yaşamadıkları bizce meçhul kalmıştır.¹²” diye anlatmaktadır.

İşte bu acıklı ve korkunç zulüm ve ızdıraplara engel olacak yardımsever Türk askeri Kore’ye ayak basmıştı.

Taegu'nun komünist çetecilerle dolu dağlarının tehlikeli bir geçidinde nöbet bekleyen bir Mehmetçik.

KORE HARBİNDE TÜRKLERİN ROLÜ

Kore Harbi'nde Birleşmiş Milletlerin Çin kuvvetlerince kuşatılarak imhasını önleyen ayrıca üst üste kazandığı zaferlerle Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştiren ve Güney Kore'nin kurtarılaraq egemenliğine ve özgürlüğüne kavuşmasına yardımcı olan Türk tugayları bu başarılarıyla dost ve düşmanlarımızı şaşkına çevirmişlerdir.

Diğer milletlerin askerleri çekilirken, Türk askeri düşmana doğru ilerlemiş ve göğsünü kendinden on kat fazla düşmana siper etmiş, ona tarihte unutamayacağı büyük dersi vermiştir.

¹² YAZICI , s.244-253.

Komünist Çin ve Sovyet Rusya tarafından desteklenen ve kışkırtılan Kuzey Kore bütün Kore'yi komünist bir rejim altında birleştirmek amacıyla 25 Haziran 1950 günü, Güney Kore'ye taarruz etmiştir. Bu taarruzun gerisinde yatan nedenler şu şekildedir.

En eski zamanlardan itibaren Kore, Asya kıtası ile Japon adaları arasında bir kültür köprüsü, aynı zamanda kara ve deniz devletleri arasında bir harp sahnesi olmuştur. Kore tarihi, yabancı devletlerin saldırılarıyla doludur.

Birleşmiş Milletler Kuvvetlerinin Kore'ye müdahalesine, komünizm idarecileri Çin ordularını sevk etmekle mukabele ettiler. Böylece, aradan çok geçmeden bu faciaya Çinliler de menfaatleri icabı katılmışlardı.

RUSLAR'IN GÜNEY KORE'Yİ İSGAL ANLAŞMASI

Bu harp; Kuzey Koreliler ve Çinliler dramın aktörlüğünü, Ruslar suflörlüğünü yapmışlardır. Bundan dolayı bu harbin maksatlarını yalnız Kuzey Koreliler tarafından değil, ötekilerin yönünden de mütalâa etmek yerinde olur.¹³

Türk tugayları, Kore'ye ayak basışından ateşkes antlaşmasının imzalanmasına kadar, hep muharebenin en can alıcı bölgelerinde görevlendirilmiştir. Mehmetçiğin üç yıl içinde kazandığı on üç muharebeden dördü Kore Harbi'nin kaderini ve seyrini değiştirmiş, Güney Kore'nin kurtarılacak egemenliğine kavuşmasına etken olmuştur.

¹³ Ag.e.,s.46.

Kahraman Türk Mehmetçiğinin yarattığı Kunuri Muharebesi ile ne kadar övünsek azdır. Hemen arkasından Kumyangjang-ni Muharebesi başlayacaktır. Bu muharebede de Amerikan Kongresi ve Güney Kore Cumhurbaşkanı'ndan Türk Tugayı üstün birlik nişanlarını almıştır.

Bu kahramanlıklardan sonra Kore Birleşmiş Milletler Komutanı Mac Arthur, Türk tugayına "Türkler kahramanlar kahramanıdır, Türk tugayı için yok yoktur", "İnanıyorum ki, elinizdeki her personele karşı 10 komünist öldürmüşsünüzdür" diyordu.¹⁴

Komünist kuvvetlerin 38 inci Arz dairesinin ötesine tard ve orada tesbit edilmesiyle Güney Kore kurtarılmış, bir mütarekeye varılmıştır. Fakat Kuzey Kore ,arkasındaki Çin ve Rusya pusuda beklemektedir. Uygun bir fırsat bulursa bu dramı tekrarlıyabilirler.

¹⁴ ATASE Arşivi, D. 134, G.4, K.71, D.1, Kutup Yıldızı Gazetesi, 18 Mart 1951.

BİRİNCİ BÖLÜM

KORENİN JEOPOLİTİK DURUMU, COĞRAFİ DURUMU, SİYASİ TARİHİ VE KORE HARBİ ÖNCESİNDEKİ SİYASİ DURUM

Korece; (TEYHAN-MİN-GOK) denilen bu memleket, takriben 34 ve 43'üncü arz daireleri arasında yer almış o-lup, kuzeyden güneye doğru ve Japon denizi ile Sarı deniz arasında uzanan dar bir yarım adadır.¹⁵

I. Kore'nin Jeopolitik Durumu

Asya kıtası ile Japonya arasındaki tarih boyunca bir istilâ yolu olan Kore, Asya'nın doğusunda büyük bir yarımadadır.

Jeopolitik durumu Kore'yi, eski zamanlardan beri Asya kıtası ile Japon adaları arasında büyük bir köprü, aynı zamanda bir harp sahası hâline sokmuştur.¹⁶

¹⁵ Erkmen ,s.13.

¹⁶ Kore Harbi'nde Türk Silâhlı Kuvvetlerinin Muharebeleri; (1950-1953), Özet, Ankara, 1959, s.5

Asya kıtası Pasifik'ten yapılacak olan istilâlara ve Pasifiğe doğru vaki olacak genişlemelere basamak olan takım adaların teşkil ettiği bir kuşakla çevrilmiştir. Bu kuşak, Kamçata yarımadasından itibaren Kuril dağları, Japon adaları, Ruyku adaları, Formoza ve Filipin adalarından teşekkül eder.

Dünya stratejisinde bu kuşak adalar, Doğu Asya savunmasının ileri karakollarını ve Doğu Asya'ya girişilecek istilâlarda, istilâ kuvvetlerine üs teşkil edecek emniyettedirler.

Bu kuşakta Japon adaları, coğrafi duruşu ve üzerindeki medeniyeti ile en ehemmiyetli bir parçadır. Asya'nın doğusu ise, tarih boyunca ve halen iki hâkimiyet bölgesine (Çin ve Rusya) ayrılmıştır. Böylece Uzak Doğu'da üç ayrı nüfuz kendini gösterebilmektedir (Çin, Rusya ve Japonya).

Kore, çeşitli yolların düğüm noktasıdır. Mançurya ve Sovyetler Birliği'nden gelen ana kara yolları Kore'de toplanır ve bu noktadan kuzey ve merkezî Asya'nın mühim merkezlerine uzanan demir yolları da bu bölgeden geçer.

Bu gün Japonya'nın askerî ve ticarî merkezleri, Kore'de üslenecek hafif bombardıman uçaklarının rahat bir şekilde menzili içindedir. Sovyetler Birliği'nin istediği donmayan limanlara sahip olması, Kore'nin Uzak Doğu'daki stratejik önemini yükseltir.

Böylelikle kuvvetli Doğu Asya devletlerine stratejik imkânlar veren Kore, aynı vasıfları ile Pasifik'ten atlayacak Uzak Doğu ve Batı devletleri ordularına da Asya içine doğru ilerleme imkânını verir. Bu hareketler için Japonya çok mükemmel bir üs ve Birleşmiş Milletlerle Japonya'nın elindeki nakliye imkânları da kuvvetli bir vasıttır.¹⁷

¹⁷ Turgut Sunalp; Kore Harbi, istanbul 1954.

Ada devletlerinde (Japonya gibi) kıtanın adaya en yakın olan noktası, ada devletinin en can alacak noktasıdır. Çünkü burası bir atlama tahtası teşkil edebilir. Bundan ötürü ada devletleri, adalarına yakın olan kıta kıyılarının büyük devletlerin ellerine geçmesine, kendileri elde edemezlerse bile oralarda küçük devletlerin kurulmasına dikkat ederler. Bu sebeplerden dolayı Japonlar her yerden önce Kore'yi ellerine geçirmişlerdir.¹⁸

Netice olarak Kore yarımadası, Asya kıtasının savunmasında, en kritik bölgeyi teşkil etmekle beraber, Asya'dan fıskırarak bir istilânın Japonya'ya atlaması için de en müsait basamağı sağlar. Buna mukabil Japonya'dan Asya'ya atlamak ve Asya'nın içerisine nüfuz etmek için de Kore yarımadası aynı derecede mühimdir.

Kore yarımadası, kuşak adalarla Doğu Asya arasındaki denizlerden mühim olan üç tanesini (Japon denizi, Sarı deniz ve Doğu Çin denizi) kontrol eder.¹⁹

A. Kore'nin Jeopolitik Durumunun Tarihte İzleri

¹⁸ Coşkun Üçok, Siyasi Tarih Dersleri, Ankara, 1957, s. 5.

¹⁹ Sunalp, s. 10.

Kore asırlar boyunca, etrafını çeviren üç büyük ülkenin hâkimiyetleri arasında tampon vazifesi gördü. Bu yarımada, Çin medeniyetinin Japonya'ya uzanması için tabii bir yol olmuş ve sonradan da Japonya'nın Asya'ya doğru yayılması için köprübaşı rolü oynamıştır.

Kore tarihinin en belirgin özelliği, ona coğrafyasının hazırladığı tuzaktır. Şöyle ki, Asya imparatorluklarının kavşak noktasında yer aldığından, tarihi boyunca güçlü komşularının ve denizasıırı güçlerin istilâsına, işgal ve saldırılarına maruz kalmıştır. Kore, bu konumuyla, çağlar boyu harp sahnesi olmaktan kendini kurtaramamıştır.²⁰

XIII. ncü asırda, Moğolların Japonya'ya karşı ilk hücumu, Güney Doğu Kore'deki üslerden yapılmıştır. XVI. asırda Hedeyoshi'nin Japon kuvvetleri, şimdi artık meşhur olmuş bulunan Pusan - Seoul, Seoul - Wonsan koridorlarından geçerek Kore'yi işgal etmişlerdir.

Bütün tarih boyunca Çin, Kore'yi sıradan bir devlet olarak görmüş ve imparatorluğunun bir parçası saymıştır. Japonya ve Kore'deki hâkimiyetini, iktisadî rahatının değişmez bir şartı addetmiştir.

Uzak Doğu ile nisbeten geç bir tarihte alâkadar olmaya başlayan Rusya'ya gelince; gerek Kuzey Kore'nin tabii kaynakları ve gerekse yarımadaının buz tutmayan limanları dolayısıyla buraya zaman zaman ilgi göstermiştir. Bu karışık hâkimiyet sistemi, Japonlara mağlûp olmaları sebebiyle 1894-1895'te Çin'in ve 1904-1905'te Rusya'nın sahneden çekilmeleri ile sona ermiş ve Japonya Kore'nin tek hâkimi olarak kalmıştır.

Turanî oldukları ileri sürülen Koreliler, tarih boyunca Moğol ve Çinlilerle de karışmışlardır. Aynı dinî ve geleneksel inançları (şamanizm, konfüçyüscülük ve Budhizmi) benimseyen Korelilerin, bu gün birbirinden kopuk ve âdeta düşman iki ayrı siyasî üniteye ayrılması, onların başlıca "dramı"dır. Jeopolitiğin hazırladığı trajediye ideoloji mührünü basmış ve 1950'de atılan düğümle günümüze kadar gelmiştir.

B. Kore ve Anadolu Yarımadaalarının Jeopolitik Durumları Arasında Benzerlik

Kore yarımadasının jeopolitik durumu, aynı arz dairesi üzerinde bulunduğu iklimi ve arazisi ile Anadolu yarımadasına çok benzemektedir. Yukarı üç kıtanın birleştiği yerde bulunan Anadolu da, istilâ yolları üzerinde kuvvetli bir tampondur .

Anadoluya hâkimiyet, Orta Doğu'ya hâkimiyet demektir, iki yarımadaının yalnız tarihleri arasında mühim bir fark vardır. Anadolu'da, komşuları zayıf olduğu bir sırada kuvvetli bir Türk imparatorluğunun kurulabilmesine mukabil Kore'de bir millet kuvvetli bölgeler arasında daima zayıf kalmıştır.

II. Kore'nin Coğrafi Durumu

A. Kore'nin Hudutları ve Yüzölçümü

²⁰ Mim Kemal Öke; Unutulan Savaşın Kronolojisi Kore, (1950-53) istanbul, 1990, s. 19. Pow-Key Sohn; The History of Korea, Seoul, 1982.

34-43 ncü arz daireleri (paralel) ile 124-130 ncü tul daireleri (meridyen) arasında bulunan Kore yarımadası, doğuda Japon denizi, batıda Sarı deniz ve güneyde Kore'yi Japonya'dan ayıran Kore boğazı ile çevrilidir. Kuzeyde, karadan Komünist Çin ve Sovyet Rusya ile komşudur.

Kore'nin bütün olarak kuzey - güney istikametinde uzunluğu 800 - 960 km. doğu-batı istikametinde genişliği 200 - 400 km'dir. Yüzölçümü 220675 km karedir. (85 239 mil kare) bunun 127 080 km karesi (49 087 mil kare) Kuzey Kore'de, 93 595 km karesi (36 152 mil kare) Güney Kore'dedir.

B. Kore'nin Askerî Coğrafyası

Kore yarımadası aslında büyük bir dağ kütesidir. Üstündeki tepelerin irtifası 2500 metreyi geçer. Yarımada'nın bel kemiği, Mançurya hududunda sönmüş bir yanardağ olan Paektu San'da başlar ve yarımada'nın doğu sahiline yakın olarak güneye doğru uzanır. Kore'nin doğu kısmındaki bu dik ve tepeli dağları, kısa, sık ve süratli akan nehirler, oymuşlardır. Buna mukabil batı kısmının mühim vasfı, alçak olması ve arazinin dalgalı bulunmasıdır.

Kore'nin doğu sahili nispeten muntazamdır. Burada kısa parçalar hâlinde alçak arazi ve sahilde sırt hatları tarafından bölünen vadilerin husule getirdiği dar ovalar mevcuttur. Son derece gayri muntazam olan güney ve batı sahili ise, sayısız körfez ve yarımada'dan mürekkeptir. Ayrıca denize uzanan burunların, deniz içinde bel vermek suretiyle, teşkil olan bir çok adalar bu sahili karmaşık hâle sokmuştur.

Kore yarımadası kuzeyden güneye doğru incelenirse, kuzey ve doğu bölgelerinin çok yüksek ve sarp dağlardan mürekkep olduğu görülür. Burada, yarımada'nın pek az rastlanan büyük ve geniş ormanları mevcuttur. Güney ve batı bölgeleri ise yarımada'nın alçak olan düzlüklerinin büyük bir kısmını ihtiva eder.

Kore yarımadası ilmî bakımdan 38 nci arz dairesi ile değil, Seoul - Wonsan koridoru ile güney ve kuzey olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Bu koridor batının geniş düzlükleri ile, doğu sahilinde parça parça bulunan küçük düzlükler zincirini birleştiren bir çöküntüdür.²¹

Kore dar bir yarımada'dır. Büyük çevirme manevralarına imkân vermez. Dörtte üçü dağlık bir arazi örtüsüdür. Dağlar genç, dolayısıyla sırtlar keskindir. Harekâtın birbirinden ayrı kollarla, parçalı olarak yapılması mecburiyeti vardır. Muvaffakiyetler ekseriye çabuk elde edilir ve fakat neticesizdir. Kore'nin bu durumu, oradaki muharebelerde bir özel hâllerde muharebe manzarasını verir.

Fakat bu hâl, bilinenlerden ayrı bir şekildedir. Yolsuzluk, arızaların harekâta güçlük verme karakteri ve düzlüklerin de pirinç tarlalarıyla hareketlere engel teşkil edecek hâle getirilmiş olması, Kore muharebelerine "dağ muharebesi" şeklini vermiştir. Arazinin ormanlarla örtülü olması dolayısıyla bu muharebeler aynı zamanda orman muharebeleridir.

²¹ Sunalp,s. 11.

Harekât yer yer ova tabiatlı geniş nehirlerin geçilmesini de icap ettirmiştir. Keza geçilmez dağlarla ayrılan kolların irtibatını, bu dağlarda barınan gerillâcılar sağlamışlardır.

Sonuç olarak Kore'nin yapısı, stratejik alanda manevraları tahdit ederken taktik alandaki muharebelere de bir "özel hallerde muharebe" şeklini vermiştir.

Kore arazisi, büyük ve modern orduların harekâtına elverişli değildir. Taktik alanda da bir özel hâllerde muharebe durumunu yaratan kendine has özelliğe sahiptir.²²

III. Kore'nin Savaş Dönemi Nüfusu

1 Temmuz 1953'te nüfus 30.500.000'dir. Bunun 9.125.000'i Kuzey Kore'de 21.375.000'i Güney Kore'dedir. Buna göre beher km kare başına Kuzey Kore'ye 72 insan, Güney Kore'ye de 229 insan düşmektedir.

İkiye bölünmüş olan Kore'nin nüfusu otuz Milyon kadardır. Bunun yirmi milyonu güneyde, on milyonu kuzeydedir. Kuzeylilerin bir kısmı harb esnasında güneye geçmiş, her iki bölümde harb yüzünden bir milyondan fazla insan zayıyatı olmuştur.

Kore Milleti çok doğurgandır, çok aileler dört, beş, bâzıları daha fazla çocuk sahibidir. Huzur yüzü görürlerse nüfus sür'atle artabilir. Halkın yüzde sekseni çiftçidir,

²²a.g.e.,s. 82.

IV. Kore'nin Tabiî Durumu

A. Dağlar

*

Kore, dağlarının zirveleri en çok 2744 metreye varan dağlık bir bölgedir. Dağlar Komünist Çin hududunda Yalu ve Tuman nehirleri arasında sönmüş bir yanardağ olan Paektu-San'dan başlar, batıya doğru kollar salar ve yarımada'nın doğu kıyıları boyunca güneye uzanır.

B. İklim

Yazın sıcak, kışın soğuk serttir. Kore'ye kış aylarında bolca kar düşer. Yaz aylarında bol yağmur yağar, ilk ve son bahar, mevsimle mutedil yağmurlu ve genel olarak yumuşaktır. Kışın termometre Kuzey Kore yaylalarında sıfırdan aşağı 35-40 dereceye kadar düşer. Yazın ısı güney bölgelerinde sıfırdan yukarı 31 dereceye varır. Seoul'de ısı Ocak ayında ortalama sıfırdan aşağı, Temmuz ayında ortalama sıfırdan yukarı 25 derecedir.²³

²³ Kore Harbi'nde Türk Silâhlı..., s. 8.

Kore'de Kış pek yumuşak değildir. Kışın özellikle Kuzey Kore, Sibirya iklimini yaşar, ısı eksi 40 dereceye kadar iner. Yazın oldukça sıcaktır. Güney Kore, Kuzeye nazaran daha ılımandır. Yağmur Kore'de bir sorundur. Muson yağmurları bol ve sürekli yağarak ortalığı sele boğar.

Kore'de iklim güneyde mutedil, kuzeye çıktıkça sertleşir. 38 inci Arz dairesi bölgesinde yaz harareti vasatı 25, ocak ayı soğukları —15 derece olur. Bahar mevsiminde az yağmur yağar, asıl yağmur mevsimi haziran ayı sonunda başlar, Ağustos ayı sonuna kadar devam eder. Sonbahar yağmursuz ve oldukça soğuk geçer. Yaz ayları rutubetlidir. Bu sayede güneyde çok tarlalardan senede iki mahsul alınabilir.

Kış soğukları rutubetle karışık olarak devamlı ve tesirli olur, devamlı don ve ayaz yapar, sert fırtınalar olmaz, hava umumiyet itibariyle sakindir. Kışın lodos yok gibidir. Kar tabakası çok yerlerde hafif olur. 15 Ekim'den itibaren Orta Kore'de durgun sularda sabahları don yapmağa baslar, 15 Aralık'tan itibaren akar sularda da don görülür. Han Nehrinin bâzı kollarında yayalar ve hafif vasıtalar buz üzerinden geçerler.

Nisan'dan Eylül'e kadar süren bu yağmurlar, askerî harekâtı önemli ölçüde güçleştiren diğer bir etkidir. Velhasıl Kore coğrafi yapısı ile, iklimi ve yağmurları ile askerler için çetin bir ceviz sayılır. ²⁴

Kore'de harekâta en büyük tesiri yağış yapar. Harekâta elverişli olan bölgelerin, nehir mecralarının geçtiği düzlükler oluşu, düzlüklerin birer bataklık olan pirinç tarlalarıyla bezenmiş bulunması, ayrıca bu tarlaların sulanması için arazinin set ve kanallarla oyulmuş olması ve düzlüklerde killi olan toprağın kısa zamanda yapışkan çamur hâle gelmesi, yağmur mevsiminde Kore arazisini geçilmez hâle getirir. Kore'de şiddetli ve devamlı yağmurlar bazen saatler ve bazen de günlerce kesintisiz olarak devam ederler, ilk baharda toprak yumuşar, nehir ve dereler en yüksek seviyelerini bulurlar. Arazinin büyük bir kısmı bataklık hâle gelir. ²⁵

C. Tayfunlar

Haziran ve Eylül ortasında ve ortalama yılda bir iki defa olur, beş defa da olduğu vakidir. En çok güney batı kıyılarında olur. Tayfunla birlikte şiddetli yağmurlar yağar ve saatte 190 km yi aşan rüzgârlar eser. Tayfun merkezinde ve civarındaki her yerde faaliyetler durmaya mahkûmdur.

Batı kıyılarının bir hususiyeti de deniz sularının kabarma ve inmesinin (med ve cezir) 9 metreyi bulmasıdır. Doğu kıyılarında bu miktar, 90 santimetreyi geçmez. Batı kıyılarında suların kabarma ve inmesi arasındaki büyük fark ve adalar arasındaki kuvvetli akıntılar, gemilerin yanaşmasını güçleştirir.

D. Tabîî Kaynaklar

Korelilerin başlıca gıdalarını Pirinç, balık, acı kırmızı biber ve kestane teşkil eder. Kesimlik hayvan, ve bilhassa kümes hayvanları pek az olduğu için nadiren et yerler. Yemeklerini çok acı yaptıkları halde, incecik kıyılmış -kırmızı biberleri de, yemekle birlikte çerez gibi yerler. ²⁶

Kore, tabîî kaynaklar bakımından pek zengin sayılmaz. Bununla beraber, İkinci Dünya Harbi'nden önce yiyeceğinden fazla istihsal yapan bu memleketti. Japon idaresi altında iken gerek yiyecek bakımından ve gerek ham madde bakımından Kore, Japonya için hayatî bir mahiyette bir kaynaktı.

ORMANLAR

Ormanlar: Güney Kore daha ziyade ovalık, doğu kısmı ise çok yüksek olmayan dağlarla çevrilidir. Bu kısımda lazla mikyasda orman da yoktur. Ormanlık bölge daha ziyade 38. arz dairesinin kuzeyindedir.

²⁴ İbrahim Artuç , Kore Savaşlarında Mehmetçik, İstanbul, 1990 s. 28.

²⁵ Sunalp ,s. 41.

²⁶ Erkmen,s.14.

Bu ormanlarda sarı, kara çam, meşe, gürgen ve kestane ağaçları bulunur. Pirinç ekiminin ovalık yer istemesi ve keçi bulunmaması gibi bazı sebeplerle ormanlar, nisbeten korunmuş durumdadırlar.

BERABER ÇALIŞARAK ORMANLARI KORUYALIM

089 Poster Encouraging the Planting of Trees to Commemorate Independence 50.4×67.3cm 1946

ORMAN SEVGİSİ

Koreliler ağaç ve ormanı severler, yaşıyan bir ağaca balta atmayı günah sayarlar. 7 - 65 yas arasındaki her ferdin senede bir ağaç fidanı ikmesi kanunî mecburiyet halindedir. Koreliler, (ağaç diken ve koruman fazla yaşar), inancını taşımaktadırlar.

Köylerin çoğu ya ormanın içinde veya kenarındadır, orman dışında olan köyler ancak birkaç yüz metre uzaktadırlar. Kore'liler yakacakları odunu şöyle tedarik ederler ; Evin erkekleri baltalarını alıp ormana giderler, kuru ağaç ve dallarını bulmak için icab ederse saatlerce ormanda gezerler ve ancak böyle ağaçları keserler.

Bir Korelinin ağaç sevgisine güzel bir misal: Harb esnasında soğuk bir günde hareket için emir beklemekte olan askerlerin ısınmak ihtiyacı ile yakınlarındaki genç bir ağacı devirdiklerini ihtiyar bir Kore'li görüyor ve âdeta sevgilisi boğazlanıyormuş gibi yüreği sızlıyor, korkusundan ses çıkaramıyor, askerinin biri ikinci bir ağacı devirmeğe hazırlanırken ihtiyar dayanamıyor, bin meşakkatle topladığı bir kuru odun demeti ile askere yaklaşarak kendi dili ve hâlinin dili ile ikinci ağacı kesmemelerini, kendi demetini yakmalarını rica ederek ikinci ağacı kurtarıyor, ve o günü, bir ağacı kurtarmış olmanın zevki ile yaşıyor.

MADENLER

Madenler: Kuzey Korenin batı kısımlarında ve KU-NURİ'nin kuzey doğu kesimlerinde kömür, demir, doğu kuzey Korede demir, çinko, gümüş, ve kömür vardır. Bunların pek çoğu Japon işgali sıralarında, Japonlar tarafından işletilmiş, bir kısım kömür madenleri de tamamen bitirilerek terk edilmişlerdir.

ZİRAAT

Ziraat: Güney Kore arazisinin elverişli olmasından ve pek çok ırmaklar tarafından da sulanmakta bulunmasından dolayı, pirinççilik en Ön plânda yer almıştır. Arazi o kadar kıymetlidir ki, pirinç tarlalarının kenarlarında kalan kısımlar ile, yolların şiv kısımlarına, pamuk ekmek ve böylece buralardanda faydalanmak zorunda kalmışlardır.

Ekime elverişli olan arazi miktarı, nüfusa yetecek kadar olmadığı için, tarlalarından senede iki defa mahsul almak çarelerini aramışlar, bunun için de, tarlaları sık sık insan gübresi ile gübrelemeği itiyat edinmişlerdir.

Bundan başka buğday, yulaf, soya fasulyesi, patates, kabak ekerler, bu ziyarette de yine insan gübresi kullanırlar

Kiraz ve vişne, tabii olarak, bolca yetişen ve Korelilerce çok sevilen yemişlerdir. Ayrıca gayet nefis ve çeşitli elmaları ile de haklı olarak öğünürler. Bir elma memleketi olmak için fevkalâde gayretler sarfeden yurdumuzda, henüz Koredekiler ayarında elma pek nadir yetiştirilmiştir .

HAYVANCILIK

Hayvancılık: Korede sığır pek az bulunmakta ve bunlar daha ziyade arabalara koşulmaktadır. Bu hayvanlar iyi cins olup, çok bakımlı ve beşlidirler. Keçi hiç yoktur, koyun ise yok denebilecek kadardır. Bol miktarda domuz besler, etinden, derisinden ve yağından faydalanırlar. Tavuk çok az bulunmakta, hindi, kaz, ördek ise hiç bulunmamaktadır. Merkep nadiren gördüm. Buna mukabil bacakları tüylü küçük midilli cinsi atları vardır.

Gerek bu atlar, gerekse öküzler uzun tahta şasili, otomobil lastikli arabaların çekilmesinde kullanılır....

BALIKÇILIK

Balıkçılık: Korelilerin başlıca gıdalarından birisininde balık olduğunu arz etmiştim. Büyük ırmaklar ve nehirlerle sulanan bu, üç tarafı denizle çevrili memleketin halından, takriben bir milyonu balıkçılıkla meşguldür. Denizlerinde ve ırmaklarında pek çok çeşitte balık bulunduğu ve dinamit gibi kötü bir vasıta ile avlanmayı bilmedikleri için, bu iş onlara epeyi gelir temin eder.

Bu balıklardan bir kısmı kurutulur, bir kısmı bizim çirozlarımız şeklinde kurutulur, bir kısmı tuzlanarak salamura edilir, bir kısmı islenerek saklanır, büyük bir kısmı da taze olarak sarf edilir.

SANAYİ

Sanayi: Endüstrinin başında, ana kaynak olan ve Japon işgalinde, bunlar tarafından yapılan ve kuzey Korede inşa edilen Hidroelektrik gelir. Buralardan elde edilen enerjinin bir kısmı ile hemen bütün Kore'nin şehir ve kasabaları ile köylerinin çoğu aydınlatılmış, mütebaki kısmı ile de fabrikalar işletilmiştir. Bu gün, harbin geniş ölçüde tahribatına uğramış olan bu elektrik tesislerinin gönüllere üzüntü veren izleri, her yerde görülmektedir.

Ormanların bol ve çeşitli ağaçları, Korede çok eski yıllardan beri bir kâğıt sanayiinin doğmasına sebep olmuş ve Korenin ince fakat sağlam kâğıtları haklı bir şöhret yapmıştır. Japon istilâsı ile beraber modern bir şekle konulan bu sanayi, çok daha geliştirilerek, bu günkü mükemmel haline ulaşmıştır.

Kuzey ve Orta Koredeki önemli sanayiden birisi de çimento fabrikalarıdır.

SEUL'ün güneyinde ve HAN nehri kıyısında ki YIN-DING-PO şehri, yüzlerce fabrikadan meydana gelmiş bir endüstri şehridir. Buradaki çalışan fabrikaların başlıcaları, çimento, kereste, deri ve kösele, kumaş, sun'i gübre, sigara ve kibrit fabrikalarıdır.

Doğu kuzey ve batı kuzey Korede istihsal edilen maden kömürlerinin gerektirdiği bütün tesisler, lavuarlar, sömük fabrikaları ve her şey mevcuttur. Kömür, demir yolları ile memleketin her yerine ulaştırılarak bazı fabrikaların, ve trenlerin işletilmesinde, ancak büyük şehirlerin umumî ve resmî binalarında ısıtma işinde kullanılır. Halk, evlerde odun ve odun kömürü ile teshin yapar.

KÜÇÜK EL SANATLARI

Koreliler, küçük san'atlarda da hayli ileridirler. Marangozluk gayet zevkli işçiliği ile göze çarpar, buna muvazi olarak doğramacılık, oymacılık da göz alıcı eserleri ile yabancıların derin hayretlerini toplar. Sedef kakmacılığı ince bir zevkin sembolüdür. Hemen her evi süsleyen ve başka memleketlerde eşine rastlanmayan nev'i şahsına münhasır sedef kakmalı kutular, dolaplar, ufacık masalar, onların kakmacılıktaki ustalıklarının birer misalidirler.

Gümüş işlemecilikleri de çok güzeldir. Göz nuru dökülerek yapılan ağızlıklar, sigara ve kibrit kutuları, mücevher mahfazaları, kadın ve erkek yüzükleri, bilezikler, diğer ziynet eşyaları, üzerlerinde kendi stillerindeki işlemleri ile pek caziptirler.²⁷

V. Korelilerin Etnolojik Menşei, Eğitim , Kıyafet , Âdetleri ve Dinleri

A. Korelilerin Etnolojik Menşeleri

²⁷ Erkmen,s.7-9.

Kore halkının menşei lâıyıkıyla aydınlatılmamıştır. Bununla beraber, Orta Asya'dan gelme Turanî ırka mensup oldukları umumiyetle kabul edilmiştir. Koreliler geniş manada Turanî olmakla beraber, Moğollar ve Çinlilerle de karışmışlardır.²⁸ Bu bakımdan bu günkü Korelileri karma bir halk saymak icap ediyor.

Dış görünüşlerine göre deri, saç, göz rengi ve göz kapakları itibarıyla Çinlilere ve Japonlara benzerler. Yalnız, daha uzunca boylu, daha adaleli ve fazla saçlıdırlar. Dik saçları, çevik gözleri, çıkık elmacık kemikleri ile Turanîlerin bariz vasıflarını taşırlar. Çevik ve heyecana mütemayildirler. Çalışkan, zeki ve vazifelerine sadık, kanaatkar ve dayanıklıdırlar.²⁹

B. Eğitim

Kültürel durum: Halen hepsi faal olmamakla beraber, iç harbin başlangıcına kadar Korede 5 üniversite bulunmaktadır. Bunlar TAEGU, SEUL, TAEJON, PYONG-YANG da kurulmuşlardır.

Genel olarak eğitim çağı, 6 yaşda başlar ve 18 sene devam eden dört devreye bölünür. İlk okulları 6 senedir. Bu okulların, 4. sınıfından itibaren fizik ve kimyanın başlatılması bir özellik teşkil eder. Orta okulları ile liseleri üçer sene, üniversiteleri 5-6 senedir.

Yüksek tahsil hariç diğer bütün okullarda müzik en önemli yeri işgal eder ve her okulda bunun için ayrılmış dersaneler vardır ve piyano Org ve diğer müzik aletlerinden bir çoğu, süs olsun diye değil, hakikaten ciddî bir eğitimin daimî yardımcıları olarak hazır bulundurulur.

Okullarda derslerde mümkün olanları malzeme ile daha ziyade pratik öğretilmektedir. Harb sahasında görülen ve bâzıları karargah olarak kullanılan okul binalarında çeşitli eğitim malzemesi görülmüştür.

İlkokullarda bile çeşitli eğitim arasında müzik, resim, sahne sanatına hususî bir önem verilmektedir.

Kore'nin bütün ilk ve orta okul ve lise erkek ve kız öğrencilerinin! her köy, kasaba ve şehirde, aynı biçimde ve siyah renkte sade bir er üniforması vardır. Bu kıyafet her yerde ordu üniforması gibi bir yeknesaklık arzeder.

Kore'de köyler şoseler boyunca birbirinden ayırt edilemeyecek kadar sık veya kısa mesafeli olarak kurulmuştur. Bunların ancak beş onu veya daha fazlası için bir okul vardır.

Birçok köy çocukları okula gidip evine dönmek için her gün kilometrelerce mesafe kestirirler. O memlekette bisiklet çok tekamül etmiştir. Amerikada çok aileye bir iki ot

²⁸ Kore Harbi'nde Türk Silâhlı..., s. 13.

²⁹ Öke, s. 18.

mobil isabet ettiği gibi , her Koreli ailenin bir iki bisikleti vardır denilebilir. Bu vasıtalar geliş gidisi kolaylaştırmaktadırlar.

Birçok ilk, orta ve lise okullarının başında Güney Kore'nin dokuz üniversitesi ve bunların otuz yedi fakültesi bulunmaktadır.

Kore Birinci Türk Tugayına tercüman olarak katılıp altısene Türk Tugaylarında aynı vazife ile çalışan asıl ismi Peksangni, Türkler arasında Kâmil adını taşıyan bir Üniversite genci Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi tedrisatını muvaffakiyetle takip ederek bitirmiş, şimdi Ankarada Kore Sefareti memurudur.

Kore'de bugünkü okur, yazar mevcudu yine (Kore Medeniyeti) adlı broşüre göre yüzde seksen beştir.

ANKARA SUVAN OKULU VE YETİMHANESİ

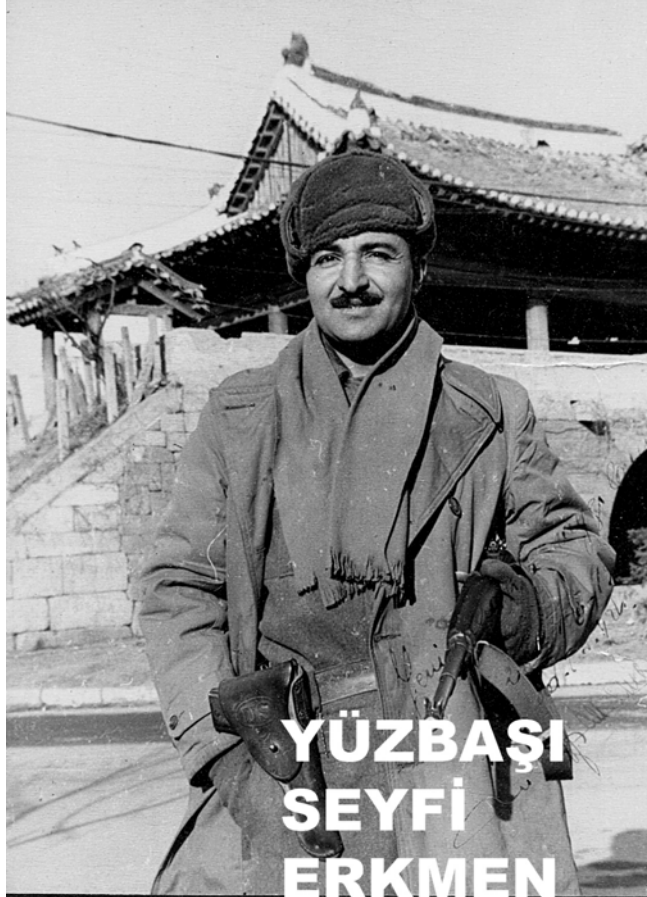
Muhtelif yerlerdeki ilk ve orta okullar arasında yetim çocuklara mahsus yüz yetmiş kadar yetim okulu vardır. Bunlardan biri Suwon şehrinde Birinci Tugay tarafından toplanan yetimler için 1951 senesinde açılan (Ankara İlkokulu) dur.

Bu okul ilkin fedakâr birkaç Koreli öğretmenin nezaretinde ve Türk Tugayının himayesinde faaliyete geçmiş, müteakip Tugayların daha genişleyen yardım imkânlarıyla ve Kore Hükümetinin müsaadesiyle Orta Okul haline gelmiş ve hayat sahasına genç mahsullerini vermeğe başlamıştır.

1956 senesinde Güney Kore'nin dış memleketlerde tahsil gören öğrenci ve mütehasşıs mevcudu 1956 basımlı (Kore Medeniyeti) adlı broşürüne göre 5800 kişidir.

Bunların üçte ikisi Amerika'da, bir kısmı Avrupa'da bir öğrencileri de memleketimizde yüksek tahsil görmektedir.

Kore harbi bir mütareke ile sona ermiş görünmekte ise de Güney Koreliler tehlikenin devam etmekte olduğuna ve ilimsiz bir milletin hayatını uzatamayacağına inanarak bir elde kitap, bir elde silâh olduğu halde varlıklarını korumak için büyük bir gayretle çalışmaktadırlar.³⁰

1 nci Türk Tugayı Alay İkmal subayı Yüzbaşı Seyfi Erkmen şöyle anlatmaktadır

³⁰ Yazıcı ,s.18.

“ Japon istilâsı ile beraber eğitim, daha ziyade Japon kültürünün, kendi işlerine geldiği tarzda, Korelilere hazm ettirilmesi şeklinde tecelli etmiş ve bu arada millî hislerin öldürülmesine sinsi bir önem verilmiştir.

O kadarki, Tahsil süresi esnasında okutulan tarih ve coğrafya derslerinde, sadece, Japonya, Japonyanın üstün vasıflı olarak tavsif edilen imparatorluğu, Çinlilerin dünya için bir tehlike olduğu, fakat batılıların da çok daha fena insanlardan ve diğer memleketleri sömürmeyi düşünen egoistlerden başka bir şey olmadığı anlatılır, yalan yanlış bir coğrafya bilgisi verilir. Hepsi bu kadar. Bunun için bir misal vermek isterim:

Taegu — Cong-Tong yolculuğunda üç Koreli doktorla birlikte ve Hoedog istasyonunda kısa bir duruş.

Ortadaki Kd. Yzb. Seyfi Erkmen'dir. Sağda Dr. Ütğm. Yun. Çutow, solunda Dr. Ütğm. Cow Tangçun, önde Dr. Ütğm. Kim, Çinug görülmektedir.

Taegu'dan kuzeye doğru trenlerle çıkmaya başlamıştık. Trenimize Taegudan On üç tane Koreli doktor binmiş ve hepsi üsteğmen oldukları için bizim bulunduğumuz subay vagonuna gelmişlerdi. Kendilerini memnurluk ile karşıladık. Hemen hepsi İngilizce konuşabilen bu subayların,kendileri daha ilk görüşmelerimizde, mesleklerinde iyi bir eğitim devresi geçirmiş olduklarını isbat ettiler.

Üç gün sürecek olan bu yolculuğumuz sırasında, Kore hakkında daha yetkili bir kimseden, arzuladığım şeyleri öğrenebilmek için, bu doktor kafilesinin kıdemlisi olan Dr. Ütgm. Yung-Chu-Tow ile arkadaş oldum.

Kendi lisanından başka, İngilizce, Japonca ve Çinceyi okuyup yazabiliyordu. Konuşmalarımız sırasında esef ile gördüm ki, Avrupa ve asya devletleri hakkında, ne tarihî, ne de coğrafi, hiç bir esaslî bilgiye sahip değildir.

Türkler, Türkiye, Türk tarihi diye de hiç bir şeye vakıf olmamışlardır. Ancak mevkiî itibariyle küçük asya diye bir arazi parçasının silik hayali ile, kırık dökük bir (Kostantinople) ismini hatırlayabiliyor. Bu konuşmalarımız ilerledikçe anladım ki bu hususta kendilerine hiç bir şey öğretilmemiş. Esasen kendisi de bu durumu itiraf etmiş ve bana:

Biliyorum ki, demişti.. Okullarımızda öğrenmemiz lâzım olanlardan hiç birisi bize öğretilmemiştir. Ve bunda müstevli Japonların kasıt ve menfaatleri vardı.

Doktor olarak üniversiteyi bitirdikten sonra, Japonya'nın yıkılmasından faydalanmış ve Amerikaya gitmiştim.

Orada kaldığım dört sene zarfında çok şeyler öğrendim ve bundan daha iyi olarak, evvelce, hiç bir şey bilmediğimi öğrenmiş oldum. Koreye bizimle birlikte savaşmak için geldiğiniz halde son günlere kadar sizin kim olduğunuzu bile bilmiyordum).

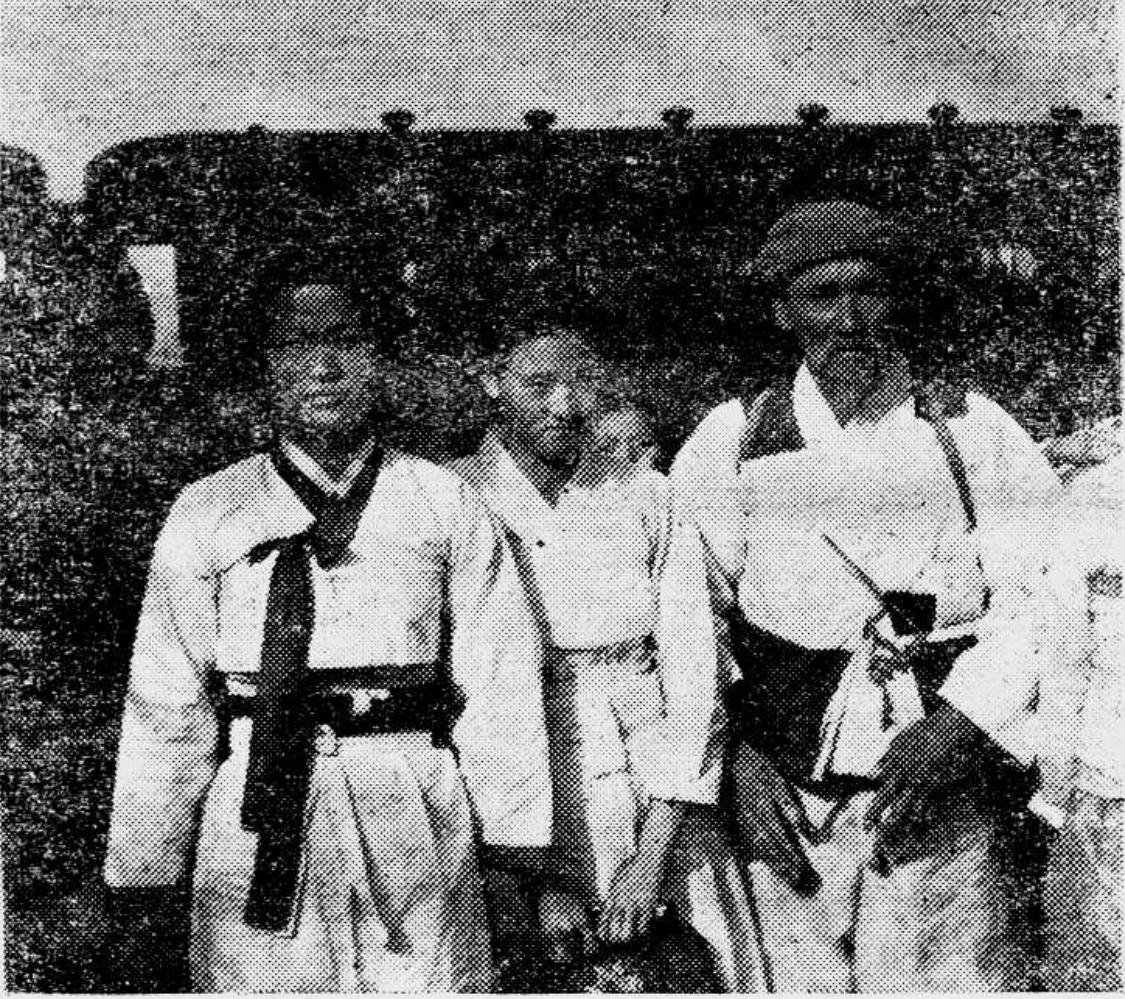
Şu ufak misâlden de anlaşılıyor ki Japonlar okullarda ancak, işlerine gelen hususların öğretilmesine müsaade etmişlerdir.

Koreliler müziğe de çok önem verirler. Kendilerine has orijinal bir müzikleri olan Koreliler, müzik tekniğinde de hayli terekkiler kaydetmişler ve kıymetli besteciler yetiştirmişlerdir.

Tiyatro, hayatlarında müstesna bir yer işgal eder.

C. Kıyafet

Korelilerin çoğu fakirdir, fakat Korelilerce , dilencilik yasak sayılır. Bunun için elini uzatan dilenciye rastlanmaz. Kore'de hayat lüksü yoktur. Kadın ve erkeğin giyimleri sade ve yeknesaktır. Köy kıyafeti, kadınlar için Amerikan bezinden yapılmış bol bir etek ve üst kısım için bir yelekten; erkekler için, aynı bezden yapılmış bol bir kilot, bir gömlek ve yelekten ibarettir.

Koreli kadın ve erkek giyinişlerinden bir örnek.

Ayakkabıları kauçuk pabuçlardır. En düşkününün bile ayağı pabuçludur. Kasabalardaki halk kıyafetleri de köy kıyafetleri gibidir. Dünyaca kabul edilen erkek kıyafetleri şehirlerde görülür. Şehir kadınlarının kıyafetleri biçim itibarıyla köy kadınları kıyafetidir. Biçimli, yeknesaktır, millîdir. Ancak kumaşı ipekli ve renkli olup pabuçları beyaz veya başka renklerde olabilir, uzun topuklu ayakkabı giyenlere rastlanmaz.

İtibarlı, yaşlı erkekler ince beyaz kumaştan yapılmış cübbe biçiminde bir padesü giyerler ve başlarına üstüvane şeklinde bir siyah şapka korlar. Bunlar umumiyet itibarıyla sakallıdır.

Genç erkekler, halen Avrupai tarzda giyinirlerse de takriben 40 yaşını aşmış olanları; uzun bir dona benzeyen ve ekseriya beyaz kumaştan yapılmış bir pantolon giyerler. Bu pantolonun paça kısmı 4 cm. genişliğinde bir kenarla nihayetlenir ve renkli ipek bir kordela ile sıkılarak, fiyong şeklinde bağlanır.

Bunun üzerinde ve iç kısımda uzun kollu bir gömlek, onun üzerine de yere 15 Sm. kalıncaya kadar uzanan uzun ve bol kollu bir cübbe giyerler. Bu cübbenin yakası geniş

bir kordela ile çevrilmiş olup, kordela boyunda bağlanır ve uçları da dizlere kadar sarkıtılır. Başlarında gayet ince siyah tellerden örülmüş bir şapka vardır.

Yapılış tarzı itibarile bu şapka iki kısımdan ibarettir. Altdaki kısım bir yarım daire şeklinde, üstdeki de bunun üzerine geçirilmiş uzun bir şapkadır. Ve kenarlıdır. Her ikisi birbirine raptedilmiş olup bir kaytan ile çene altından bağlanarak başda tutulur.

Ayaklarında, patiskaya benzeyen beyaz bir bezden yapılmış çorap, ve Afrika vahşilerinin kayıklarına benzeyen kauçuktan yekpare bir lâstik pabuç bulunur. Elllerinde de, hiç eksik etmedikleri meşhur çubukları vardır. Bu çubuklar gayet ince yapılmış, uç kısmında gümüşten tütün doldurmağa mahsus kısımla nihayet bulur. Bu çubukların kıymeti, o zatın zenginlik derecesine miyardır.

Okul çağındaki kız çocukları sakat olmadıkça mutlaka okula devam ederler. Okul kıyafetleri şöyledir:

Diz hizasında bir siyah eteklik ve aynı kumaştan baştan geçen ve bahriye yakalıklı bir gömlektir.

Kadınlar diz kapaklarına kadar uzayan bir don ve bunun üzerine kalın bir gömlek giyerler. Sonra, takriben 25 cm. genişliğinde bir kuşakla göğüslerini sıkı sıkı sararlar. Bu, onların iç giyinişleridir.

Bunun dışına, ekseriya gayet nefis dokunmuş ince kadifeden, yahut göz alıcı renkte bir ipekliden, yerlere kadar uzayan ve bel kısmı ta göğüs hizasında oturtulmuş, uzun ve dar kollu bir entari giyerler.

Entarinin yakası kapalı olup, buraya çok zarif bir şekilde dar bir yakalık oturtulmuştur.

Bundan sonra giyinişin son ve en önemli kısmı gelir. Bu; bele kadar uzamayan önü yarı kapalı, cepkene benzeyen, kolları bol ve uzun bir yelektir. Bu yelek, en ağır ve pahalı kumaşlardan dikilmiş ve içine kendisinden daha kıymetli bir astar konulmuş, yaka kısmı bir kordela ile çevrili, kordelânın uçları yere kadar uzatılmıştır. Kadınlar, (KİMONO) denilen bu yeleklerinin içersindeki astarın güzelliğini gösterebilmek için, yürürlerken ellerini zarif bir tarzda göğüslerinde tutarlar ve bu suretle başkalarının gözlerine çarpmasını temin ederler.

Ayaklarında yine erkeklerinkine benzer şekilde beyaz çoraplar ve lâstik pabuçlar bulunur.

Çocuklarını da, Anadolu kadınlarımız gibi sırtlarında güzel bir beze sararak taşırlar.

Gerek kadın, gerek erkek bütün Koreliler gayet temiz ve ütülü giyinmeğe meraklıdırlar. Meselâ: Taegu'da yalnız bir caddede 30-40 çamaşırhane bulunduğunu söylersem, ütü ve kola ile temizliğe olan itinalarını kolayca belirtmiş olabilirim.

Korelilerin, güzellik mefhumlarının başında ağız ve diş güzelliği gelir. Dişleri çürük veya eksik olan hiç bir kadın veya erkeğe rast gelmedim. Nekadar fakir olurlarsa

olsunlar, bir dişçiye devam etmeği, dişlerinin çok güzel görünmesini, bakımını, mutlak bir zaruret sayarlar.

Koreliler, bilhassa kadınlar, güzel olan her şeylerini zarif bir şekilde göstermesini çok iyi bilirler, Bu bakımdan, kadın erkek, herkes daimî bir tebessümle dişlerini gösterirler.

Çekik gözleri, çıkık elmacık kemikleri ve gülen ağızları onların yüzlerinden, içlerindeki hislerini okumanıza mâni olur. Buna nadiren muvaffak olabilirsiniz.

Kore'de köy ve kasabalarda bizdeki mânada kahvehane, çayhane yoktur. İşi gücü olmıyanlar ve evlerinde, yahut sokak kenarlarında, duvar diplerinde oturur, uzun çubuklarını tütürürler. Yaşlı kadınların bâzıları da çubuk kullanırlar. Büyük şehirlerde, kadın batı kıyafeti hevesi yeni başlamıştır.³¹

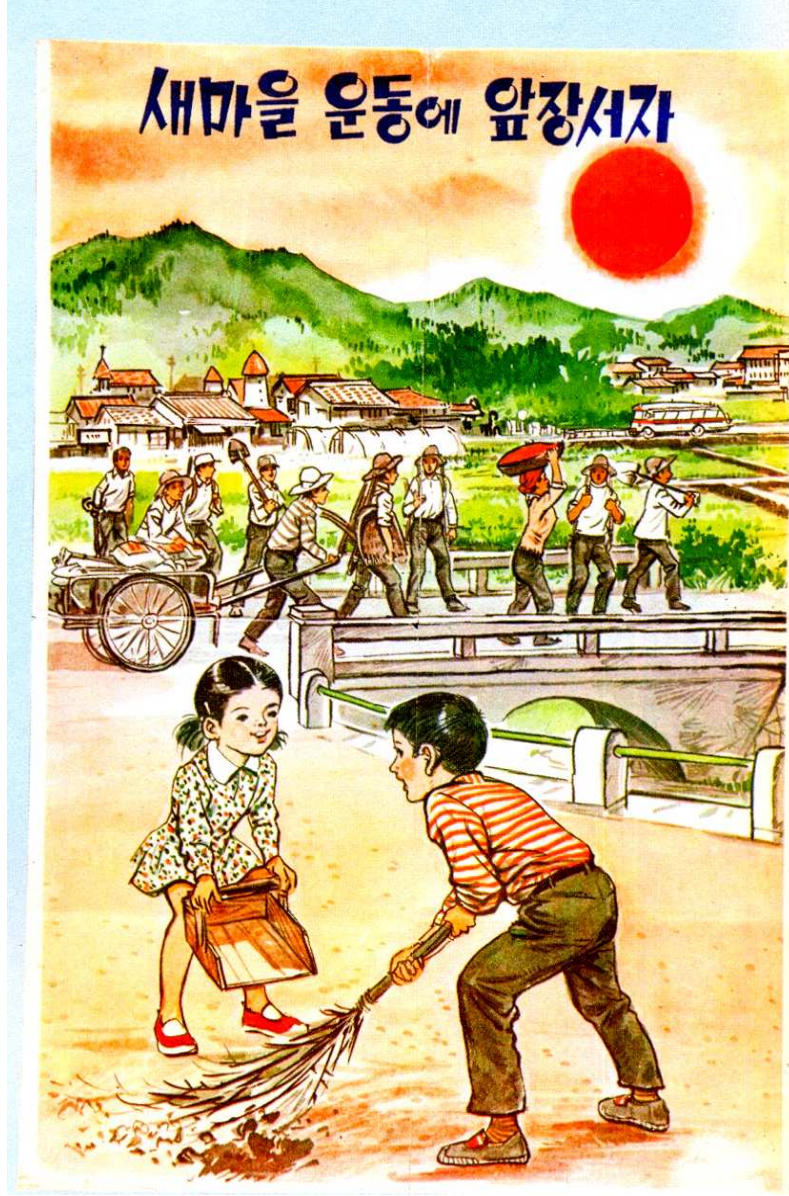
D . Âdetleri

Koreliler çalışkan, azimkar, sabırlı, itaatli, kanaatkar, dayanıklı insanlardır. Millî benlik, izzetinefis, cesaret, fedakârlık duyguları tevazuları dolayısıyla, yok gibi görünürse de ordularının bir sene içinde gösterdiği kabiliyet ve terakki, cesaret ve fedakârlığı bu milletin gençliğini fikren ve ruhen çabuk yükselme istidadında olduğunu açıkça gösterir

Kore de içtimâî âdetler ve ibadet birbirine bağlı gibidir. En çok ehemmiyet verdikleri yön, âdet ve inanışlara dayanan hususlara hürmet ve riayet edilmesidir. Ailenin hâkim uzvu erkektir.

Aile, Kore'de en ehemmiyetli içtimaî birliktir. Âdet ve gelenekler henüz kuvvetlidir. Aileden sonra gelen ikinci derecede bir içtimaî teşkilât da klan (kabile)dır. Klan, bir köyün ailelerinden mürekkep olabileceği gibi, yakın köylerdeki hâkim zümre de olabilir. Klan ileri gelenlerinin, ihtiyarlarının idaresinde iç hayat düzenlenir ve aradaki anlaşmazlıklar giderilir.

³¹ Erkmen , s.3.

KORELİLERİN BİRİBİRLERİNE YARDIM DUYGULARI KUVVETLİDİR

Harb silindiri altında yanmış, yakılmış köyleri tekrar ele geçirildikten ve emniyete alındıktan sonra köylerine göç etmiş olan bir köyün erkeklerinin evlerini, köylerini yeniden kurma gayretlerine şahit oldum.

Köylüler aralarında anlaşmışlar, en çok muhtaç aileleri tesbit etmişler, aralarında iş taksimi yapmışlar, en fakir ailelerin evlerinden el birliği ile işe başladılar, arılar gibi çalışarak birkaç günde bir, birkaç evin çatısının kurulduğunu o bölgede kaldığımız sekiz on gün içindi hayranlıkla seyrettim.

Yaptıkları birer villâ değil, basit birer köy eviydi Fakat bencilik düşüncesine düşmiyerek hep birlikte evvelâ fakirlerini evlerinden başlamaları, herkesin her gün on saatten fazla sadakatle ve ahenk içinde çalışması Korelilerin birbirlerine yardım faziletine fiili bir örnektir. Bunun gibi daha birçok örnekler de göstermek mümkündür.

KORELİLER BAŞKASININ HAKKINA HÜRMETKARDIRLAR

Harbin ağır tahribatından kurtulamamış bir bölgede idik. Köylüleri tarlalarını ektikten sonra güneye göçe mecbur olmuşlar. Hasat vakti gelmiş, köylünün biri tarlasında belki bir şey bulur, çoluk çocuğuna götürür ümidiyle tarlasının bulunduğu bizim ordugâh bölgesine sokulmuş, adamcağız ne görsün, tarla, üstünden geçmiş yüzlerce binlerce kamyon tekerleği altında kendi bahtı kadar kara bir toprak sathı olmuş, üstünde ,sarı bir ot dahi yok. Zavallı köylü tarlasının kenarına çömelmiş, derin ızdırıp dalgaları arasında kendinden geçmiş bir halde tesadüfen görüldü.

Yapılan soruşturma ile hüznün ve elemi öğrenildikten sonra o bölgenin daha derinliklerinde ayak ve tekerlek uğramamış, hasat bekleyen sahipsiz tarlalar

gösterilerek onlardan istifade etmesi söylendi. Bu söze karşı karnı aç, gönlü tok Koreli ,

“ O tarlaların da sahipleri vardır, onlar da benim gibi aç ve perişandırlar. Belki sağdırlar, belki ölmüşlerdir. Ben onları sağ kabul ediyorum ve haklarına dokunmakla büyük günah işlerim. O tarlalara el uzatamam “

Faziletkâr cevabı ile dinleyenlerin gözlerini sulandırdı. Bu temiz yürekli Koreli için birkaç torba, çeşitli yiyeceklerle doldurularak kendisine verildi. Bu yardım karşısında yüzünü elem ve hüznün kaplamış Korelinin o andaki sevinç ve tebessümü ve yardımını alarak yola koyulması çok hazin hissî manzaralar arzetmiş ve bu hale şahit olanları derin derin düşündürmüştür.”³²

EVLER

Evleri ağaç iskeletler halinde tek veya iki katlı olarak inşa edilir. Ve dış duvarları bağdadi olarak örülür. İç ve dış evvelâ balçık ile sıvandıktan sonra, bunun üzerine alçıdan ikinci bir sıva geçirilerek, göze hoş görünen bir şekil verilir.

ve kalın kiremitlerle, köy evlerinin bir kısmı bu şekilde kiremit veya pirinç sapları ile örtülür.

Evlerin iç bölmeleri, birbirine gayet muntazam ve sıkı surette intibak ettirilmiş tahtalarla bölünür, üzerine de süslü duvar kâğıdı kaplanır.

Binaların zemin katları genel olarak, 50 Sm. kadar yerden yükseltilmiş ve bunun altı, ocaktan çıkan alevlerle dumanların geçmesi için boş bırakılmış, bu suretle de ısıtma işi temin edilmiş olur. Gerek odaların gerekse koridorların zemin tahtaları fevkalâde şekilde parlatılmış ve cilalanmış olduğundan yürürken düşmemek için dikkat etmek gerekir.

Korelilerin güzel adetlerinden birisi de evlerine pabuçsuz girmeleridir. Evlerine gelen misafirleri için de daima birkaç yedek terlik hazır bulundurulur.

Kapıları, tıpkı pencereler gibi bölmelidir. Kapı ve pencereleri için beyaz ve ışık geçiren ince kâğıt kullanırlar. Memlekette bol, tedariki de cama nisbetle daha kolay ve ucuz olduğu, için, cam yerine, kâğıt tercih edilmiştir.

Odalar çok ufak yapılmış ve ailenin her ferdine ayrı bir oda tahsis edilmiştir. Odalar ekseriya dar bir koridorun iki tarafına dizilmiş olduğu ve yerden tasarruf ederek, imkân nisbetinde fazla oda yapmak gerektiği için kapılar kompartman kapısı gibi yana açılacak şekilde sürgülü yapılmıştır.

Koreliler, Japonlar ve Çinliler gibi zemine serilen yer yataklarında yatarlar, ve tahtadan yastıklar kullanırlar.

Bu yastıklar genel olarak, 15X25X40 cm. boyutunda, tahta bir kutu olup, etrafına ince bir pamuk tabakası sarılmış ve üstüne ince bir kılıf geçirilmiştir. Bilhassa kadınlar saç tuvaletlerine çok düşkün oldukları için, saçlarının bozulmamasını temin maksadı ile bu yastıkları tercih ederler.³³

E..Din

Eski Kore kültürünün kaynağı olan Çin, Kore'ye Budhizmi ve Konfüçyus akidesini sokmuştur. Şamanlık ve Chondokya kuvvetlidir. Ural - Altay inancı olan şamanizm, büyü, cin, peri ve yıldızlarla ibadetin birbirine karışmasından meydana gelmiştir. Korelilerin çoğu hastalık veya felâket anlarında ruhlara sığınır.

Korelilerin taptıkları ruhanî varlıklar, put olarak eski kumaş, tahta yahut taş şeklinde temsil edilmiştir. Konfüçyusçuluk, bir din olmaktan ziyade, Kore'ye bu günkü şeklini veren ahlâk kaidelerinden ibarettir. Daha çok, yukarı sınıfların içtimaî hayatı üzerinde tesirini göstermektedir. Başlıca inançları, insanlık sevgisi, adalet, saygı, hikmet ve irfan, samimilik ve doğruluktur.

³³ Erkmen , s.14

Orta derecede bir Koreli bir çok dinlerin inanışlarını birleştirmeye daha çok mütemayildir. Bunun için din meselelerinde son derece müsamahalı ve geniş görüşlüdür.

Din: Koreliler; Belli başlı iki dine saliktirler:

KONFİÇYÜS

BUDİZM

Her iki din de, eski zamanlardan itibaren bu memlekete yayılmış ve uzun yıllar, biri diğerine tahakküm etmek ve ötekisinin yayılmasını önlemek için mücadele etmişlerdir. Bu mücadelede galebe, daha ziyade KONFİÇYÜS taraftarlarında kalmış, BUDİZM azınlıkta bırakılmıştır.

19. yüz yıl sonlarında İngiliz, Amerikan ve bilhassa Kanadalı misyonerler, Korede hıristiyanlığın yerleştirilmesi için, büyük gayretler sarf etmişler, bu arada, okullar, kiliseler inşa ettirmişlerdir. Bu eserlerden en güzel yine Keason,daki Amerikan kolejidir. Ve başlı başına bir mahalle teşkil etmektedir. Bu gün Korelilerin takriben 2 milyon kadarı hıristiyanlığı kabul etmiş durumdadırlar.

Korelilerin bir çok garip inanışları da vardır. Bunlardan birisi, insanlarda iki ayrı ruhun bulunduğu hakkındaki kanaatleridir. Onlara göre, iyi ruh insanların içinde bulunur, fena ruh da kendilerini bir gölge gibi iki adım arkalarından daima takip eder. Bu fena ruhtan kurtulmak, Koreliler için başlıca endişedir.

Bunun için; geceleyin kuvvetli lâmbalarını yakmış olarak süratle ilerleyen otomobillerin önünden ve pek yakınından geçmek, kendilerini takip eden fena ruhun otomobil tarafından çiğnenmesin! sağlamak isterler ve bu yüzden de ekseriya kazalara sebebiyet verirler.

Eğer ezilmeden arabanın önünden kurtulabilirlerse, fena ruhdan da kurtulduklarına inanırlar ve derin bir huzura kavuşurlar. ³⁴

1950 - 1953 Kore harbinde Türklerin Komünizme karşı olan nefretinin, muharebe meydanlarında gösterdikleri hamasetin âmilllerinden birinin de islâm dini olduğunu mütalâa eden bâzı Koreliler islâm dinini incelemeğe başlamışlar ve 1955 senesinde Seoul civarında Chin-yangni'de Kore müslüman Cemiyeti adıyla bir cemiyet kurmuşlardır.

Bu cemiyetin yeni müslüman olmuş 1950 mevcudu 300 kadardır. Seoul'de cemiyet minareli bir cami yapmıştır. Cemiyet biraz yardım görürse Kore'de müslüman dini de çabuk gelişebilir.

X. Kore Kültürü ve Dili

Tarihleri boyunca Koreliler milliyetlerini geliştirmek için çok titizlik göstermişlerdir, ilk zamanda Çin kültüründen ve âdetlerinden bazılarını benimsemişler. Bununla beraber, müteharrik baskı harflerini ve barutu ilk kullananlar arasında Koreliler de görülmektedir.

³⁴ a.g.e., s.16.

Kore dili, ayrı ve öğrenilmesi kolay bir dil sayılır. Ural - Altay dil ailesindendir. Kore dilinde Çince kelimeler çoktur. Binlerce harfli Çince'nin tersine, Kore alfabesi sade ve kelime yapılmasına daha elverişlidir.

Japonya işgali sırasında Korelilerin % 80'i okuma - yazma bilmezken, kurtuluştan sonra bu nispet, söylendiğine göre % 20'ye düşmüş ve bir çok Koreli yeni mekteplerde okuyup yazma öğrenmişlerdir.

Paraları: Koreliler çok eski devirlerdenberi, maddî değeri olmayan, buna muvazi olarak da karşılığı bulunmadığı için iştirak kabiliyeti pek cüz'i, taşınması zor, kıymetsiz iri paralar kullanırlarmış. Bu gün bunların yerine WON denilen kâğıt paralar kullanılmaktadır. 4000 WON takriben bir dolar kıymetindedir.

Paranın kıymeti çok düşük olduğu için, kullanılan en küçük miktar 100 lük WON lardır.³⁵

BİRİNCİ BÖLÜM

KORE HARBİNİN KORE HALKINA VERDİĞİ ZULÜM VE IZDIRAPLAR

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı şöyle anlatmaktadır

Pusan'dan Taegu'ya Trenle Gidiş

PUSAN'DAN TAEGU'YA TRENLE GİDİŞ

O anda istasyonda bulunan yerliler dondurulmuş birer manken gibi gamlı bakışlarıyla Mehmetlere bakıyor ve vagonlardan, duyulan yetimlik hissine rağmen, dışarıya taşmaya başlayan memleket türkülerini, ne olduğunu anlamaksızın hayretle dinliyorlardı.

Zavallı Koreliler bir neşe, bir güler yüz alâmeti gösteremiyorlardı. Nasıl gösterebilirlerdi? Aslında fakir kimseler, üzerlerinden harb silindiri geçmiş, maddî, manevî varlıklarını ezmiş elem ve kederin kahir pençesinde kıvranıyorlardı.

Tabiatıyla gülecek, neşelenecek halleri yoktu. Bundan başka, biz onlara, onlar bize yabancı. Huyumuzu bilmiyorlar, tabiatıyla bir ilgi gösteremiyorlardı.

Fakat bu hâl çok devam etmedi. Yolculukları esnasında iyi kalbli Mehmetler kendilerinin cana yakın kimseler olduklarını tanıtmakta, bâzı Korelilerin sevgisini çekmekte gecikmediler.

İstasyonlarda duruldukça perişan hallerine acıdıkları çocuklara, ihtiyarlara yeyip , içeceklerinden hisseler ayırarak vagon pencerelerinden vermeleri, onların yanık yüreklerini serinletiyor, gamlı yüz ve gözlerinde sevinç ve şükran ifadeleri okutuyordu.

Her istasyonda büyük halk kalabalığı dikkatimizi çekiyordu. Bunların çoğu, düşman ayağıyla çiğnenen güneye göç edenler olduğu hallerinden anlaşılıyordu.

Çocukları, küçük eşya denkleleri yanlarında, kurtarılan yerlerine dönebilmek için tren bekliyorlardı.

Halleri harap, havanın soğğundan, yorgunluktan, açlıktan takatsiz durumda oldukları görmek mümkün olmuyordu.

Hepsinin sarı esmer yüzleri, yüreklerinin ıstırabını ifade eden birer hüzn tablosu halinde dünyalarından vazgeçmiş halleri vardı.

Şuraya buraya çökmüş, dayanmış yaşlı erkek ve kadınlar ellerindeki lüleli çubuklarını çekip dumanlarını dışarı verirken yüreklerini yakan ateşi defetmeye çabalyorlarmış gibi görünüyordu.

Görülen halk arasında hayret edilecek kadar çok çocuk vardı. Toplu küçük grupların birer aile olduğu anlaşılıyordu. Bu grupların çoğunda, annelerinin belindeki torbada bulunan en küçüğünden başka üçer beşer çocuk görmek mümkündü. Bu görüş Korelilerin üretken bir millet olduğunu anlatıyordu.

O yavruların o perisaniyet ve ıstıraba nasıl dayandıklarına hayret ediliyordu. İste, iyi duygulu Mehmetlerin, üzerlerindeki deniz kokusu geçmeden cömert yüreklerinin kapılarını açtıkları, ilk yardım ellerini uzattıkları, Kore'de ilk dualarına mazhar oldukları o zavallı insanlardı...

O zaman TAEGU'de Amerikan ve İngiliz geri teşkillere mensup subay ve erler de bulunuyordu. Bunların giyinişleri, endamları, çalımları ve Kore halkına yukardan bakmaları Korelilerin yüreğine anahtar uyduramamış, onu açamamış görünüyordu.

Koreliler sarı esmer renkleri, çekik, süzgün gözleri ve bakışlarıyla, ilk görüşleriyle soğuk, donuk bir hâl arz ederler. Harbin getirdiği türlü hayat sıkıntıları, çok senelerden beri Japonların tahakkümleri altında yaşamış olmaları, yardımlarına gelen yabancıların temastan kaçınarak onlara gülyüz göstermemeleri ürkek, donuk hâllerini katmerlenmiş gösteriyordu.

İlkin Koreliler bize de aynı intibai verdiler. Fakat günler geçtikçe, fakir, mazlum, ama gurur ve izzetinefis sahibi olduklarını, karşılarındakilerden bir yakınlık ve iltifat görmedikçe kolay açılmadıklarını anladık.

Her cemiyet içinde kötü insanlar bulunduğu gibi, Koreliler arasında öylelerinin bulundukları şüphesizdir. Fakat umumiyetleriyle iyi insanlardır denilebilir.

CENGİZİN OĞULLARI — *Döğüşmek üzere Kore'ye 20 millet gelmişti. Fakat Koreliler Türkleri hiç kimseye göstermedikleri bir sevgi ve alâka ile karşıladılar. Halk onlara «Cengiz'in Oğulları» diyor, hayranlıkla seyrediyordu.*

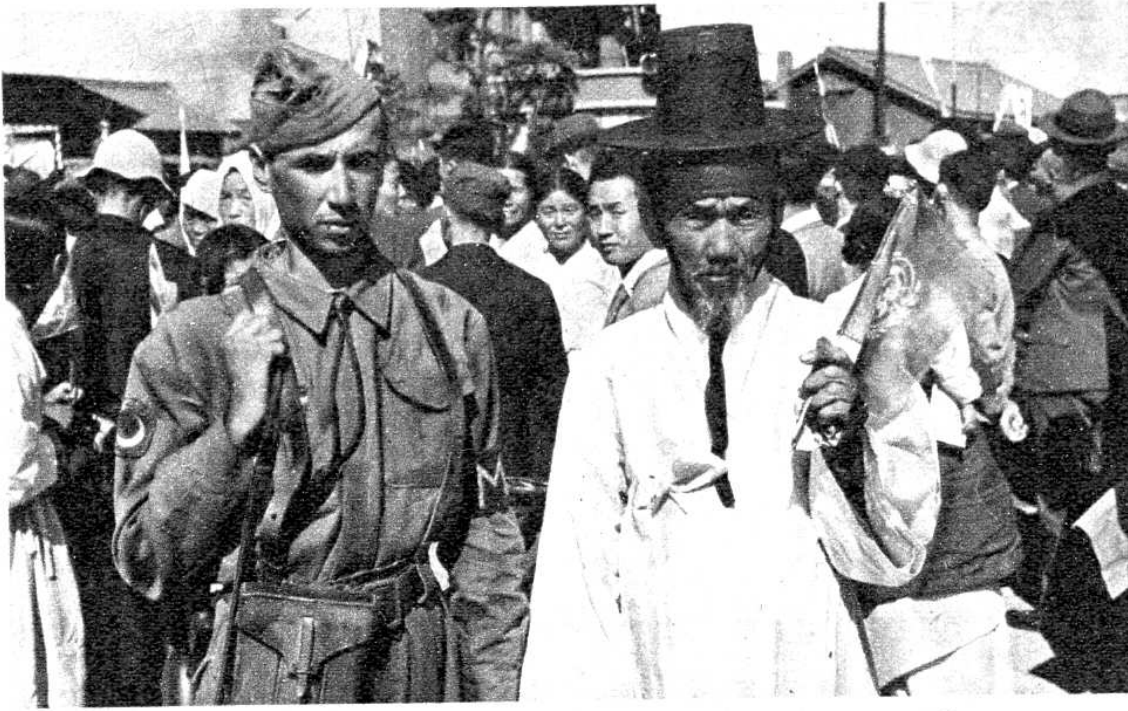
Yabancı askerler arasında onların kalblerini ilk açanların Mehmetler olduğunu zannetmekte hatâ olmasa gerek. Mehmetler Korelilerle karşılaşınca popüler hâl ve taşırları, güleryüzleriyle onların donuk hâllerinde ılık bir tesir, bir memnuniyet yaratmakta gecikmediler.

Onlar memleketimizde nasıl ki hemşehri ararlarsa Kore'de de âdeta manevî hemşehri arar gibi Korelilerle bir anlaşma yolu araştırdılar ve Korece bâzı kelimeler öğrendiler.

Bir hafta içinde iki milletin çocukları arasında birbirlerinin dillerinden öğrendikleri beşer onar kelime ile anlaşma yolunun bulunmasında geç kalmadılar.

Mehmetlerin cepleri fakirdi, ama gönülleri zengindi. Korelilerin fakirlerine acıyarak uzattıkları yardım elleri Türkleri Korelilere çabuk tanıttı ve sevdirdi. TAEGU'luların sevgi ile «TURGO Number One - Türk bir numaralıdır» sözleri sık sık işitilmeye başlandı.

Bu sözleri söyliylenler tasdik alâmeti olarak baş parmaklarını da yukarı kaldırıyorlardı. Bir kaç gün içinde Koreli'den Türkçe, Mehmetten Kore'ce kelimeler işitmek hoşâ gidici bir şeydi. Mehmedin Korece kelimeleri kendi dilimize uydurarak söylemesi daha hoştu.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER GÜNÜ — Ananelerine düşkün olan Koreliler o gün millî elbiselerini giymişler, askerlerimizin üzerlerine çiçek serpmişlerdi.

Korece «Ah niyon hasım nigah» merhaba, nasılsınız mânâsına gelen kelimeleri Mehmet Anadolu ağzıyla «Anhyon hısım Mikandan» kelimeleriyle ifade ediyorlardı.

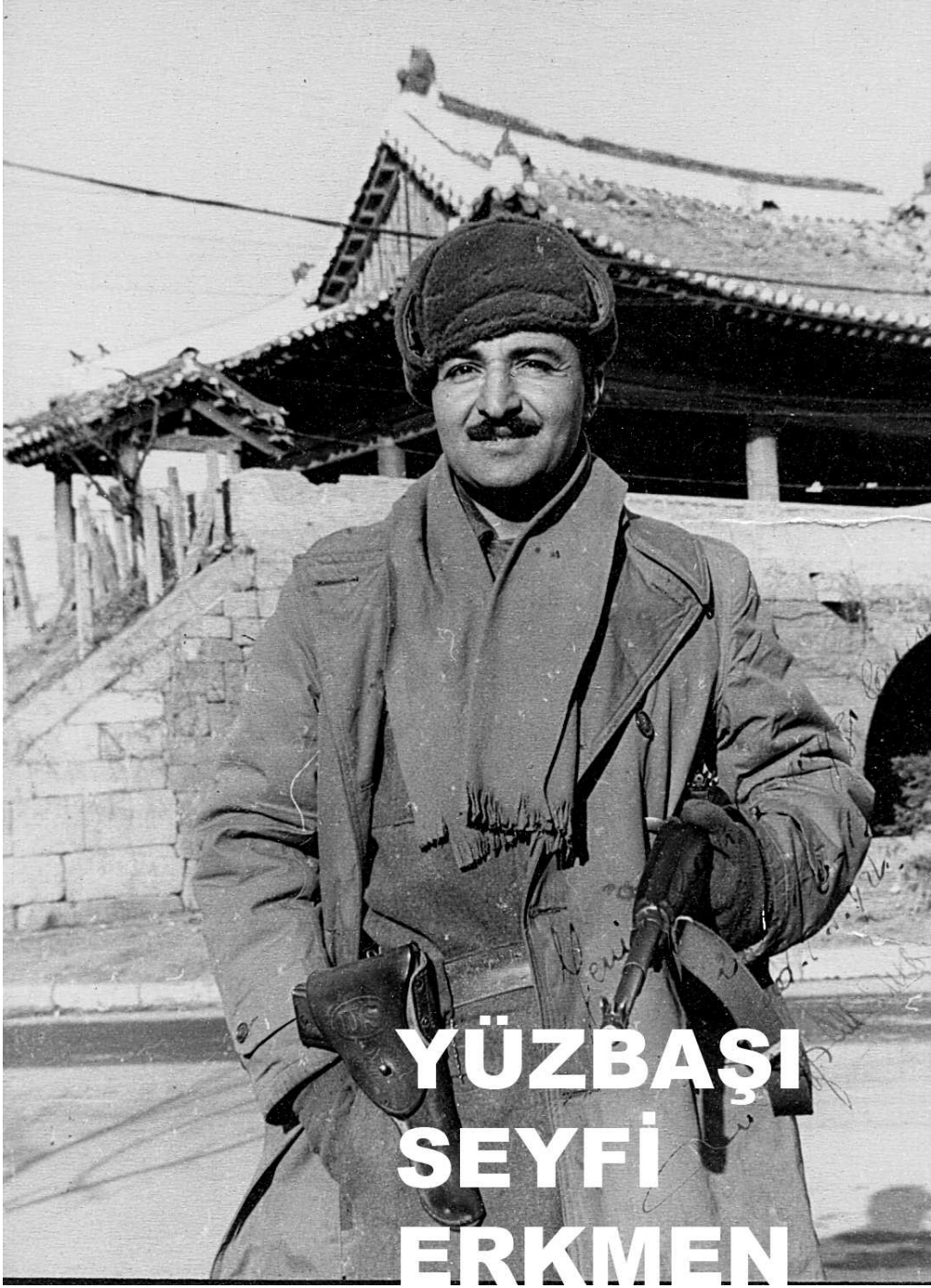
Evvelâ el yüz işaretleriyle, biraz sonra bir kaçar kelimeyle başlayan anlaşmalar günler geçtikçe bâzıları arasında ahbablığa kadar ileri götürülmüştü.

Görünürde şehirde bir tehlike havası yoktu. Fakat herhangi bir sebeple kazaya uğrayanlar olmuş ki şehirde görünen genç Amerikalı ve İngilizler muharebe meydanında imişler gibi karabinlerini, otomatik tabancalarını üzerlerinde taşıyorlardı. Bizimkiler de ne olur, ne olmaz diye kendilerini modaya uydurdular.

TAEGU'da ve civarında hiç bir ferdimiz bir Korelinin mütecaviz bir muamelesine uğramadı. Bizden de Koreliye kasdi, kötü bir muamele yapan olmadı.

O iyi hava ile o şehirde bir zaman daha kalınsaydı iyi münasebet belki akrabalığa kadar ileri götürülecekti.”¹

¹ Yazıcı , s .100-109.

1 nci Türk Tugayı Alay İkmal subayı Yüzbaşı Seyfi Erkmen şöyle anlatmaktadır

ÖLDÜRÜLEN MASUM KORELİLER

TAEGU'dan biraz ayrıldıktan sonra yol boyunca, muharebelerin cereyan ettiği bölgelere girdik. Yanmış, yıkılmış köyler, kasabalar, tahrip edilmiş köprüler, yol kenarlarına devrilmiş vasıtalar, her iki tarafın isabet almış tankları, topları, cephane kümeleri başka başka görüşlerle göze çarpıyor, ilerledikçe başkaları görünüyordu.

Adeta bir yangın ve tahrip filmi seyrederek yol alıyorduk.

O harabeleri ibret ve hüznle göre göre, sâkinlerinin soğuk mevsimde perişanîyetlerini tahayyül ede ede yol alıyorduk.

Hareketin ilk zamanlarında herkeste beliren neşe, bu hazine manzaralarla beraber bâzı yerlerde rastlanan halk topluluklarının acıklı hâlleri müşahade edildikten sonra mum gibi eriyip söndü.

O geçitten sonra TAEJON'a çok mesafe kalmamıştı. Bir yürüyüş hamlesiyle öğleden sonra şehre girdik. Şehir şehirlik hüviyetini tamamen kaybetmiş, taş taş üstünde kalmamış denecek harabiyete uğramış hayatı da kendisiyle beraber yok olmuş.

Gerek yol boyundaki, gerek o şehirdeki fecaat tabloları harbin milletleri ve memleketleri ne akıbetlere düşürdüğünü, görenlerin gözlerine ve yüreklerine hatırdan kolay silinemeyecek birer ibret levhası idi.

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı şöyle anlatmaktadır

KUM NEHRİ KENARINDA TÜRK ÂŞIKI BİR KORELİ

“ İlk yürüyüş günü yürüyüş gruplarının hareketlerini takip ede ede KUM Nehri kenarındaki karargâh konma yerine gelmiştik Eşya kamyonları henüz yolda olduklarından emir subayı Güneşli'nin serdirdiği bir battaniye üzerinde yorgunluk çıkarırken karşımızda çıplak bir ata binmiş, asker kıyafetli, somurtkan yüzlü bir Koreli peyda oldu.

Yanımıza yaklaşp durdu ve kendi dili ile bir şeyler söyledi.. Tabii biz bir şey anlamadık. Koreli tercümanla İngilizce bilen tercümanı çağırdık. Söz korece başladı, Koreli tercüman İngilizceye tercüme etti.. Nihayet yüzbaşı Çataloğlu adamın ifadesini bize nakletti. Kendisi civarımızdaki bir köyde askerî polis karakolu çavuşu imiş... Bizim hangi milletten olduğumuzu öğrenmek istiyormuş.

Biraz lâfîfe etmiş olmak için kendisi hangi milletten olduğumuzu bulsun dedik. Çavuş at üzerindeki çalımını bozmaksızın, somurtkanlığını değiştirmeksizin bir elini kalçasına dayayarak, İngiliz, Amerikan, Filipin... gibi bir çok milletlerden her birinin ismini söyleyip «Hayır!» cevabını aldı.

«Bulamadım, bilemedim» diye üzülüyor, çehresini biraz daha asıyor, arada bir ,esef alâmeti olarak elini bacağına çarpıyordu. Bulamıyacağı anlaşılınca adamı daha fazla üzmemek için Türk olduğumuz söylendi.

Türk sözünü işiten Korelinin abus çehresi ve dik bakışları bir anda gül bahçesi şirinliğini aldı. Sevinç ve heyecanla «TURGO. TURGO!» diye bağırarak kırk yıl hasretini çekmiş bir sevgiye kavuşmuş gibi, adamcağız atının sırtından yere atladı, tam bir teklifsizlikle battaniyede yânimıza oturdu.

Bir elini omuzuma attı, sevinç ve heyecanından oturduğu yere sığamıyor, âdeta tepinmek istiyordu. Yüzü devamlı gülüyor ve merakımı tatmin için arka arkaya sorduğu suallerle çok uzak olan Türkiye'den Kore'ye nasıl geldiğimizi, memleketimizin hâlini, İstiklâl Harbimizden sonra başka düşmanın tecavüzüne uğrayıp uğramadığımızı, Atatürk'ün sağ olup olmadığını, Ordumuzun kuvvet ve kudretini... öğrenmek istiyordu.

Verilen kısa bilgilerden memnun olurken sıra Atatürk bilgisine gelmişti. O gün Atatürk'ün ölümünün 13 üncü yıldönümü idi. «13 yıl evvel tam bugün öldü.» denildiği zaman Korelinin yüzü yine bulutlandı, elleriyle yüzünü kapatarak bir teessür ve hürmet vakfesi geçirdi.

Yüzünü açtı, sevinç ve hüznle karışmış yüz hatlarına kattığı uzvî jestleriyle Türk Milletinin büyüklüğünden, kahramanlığından, geçmiş asırlarda Çin'e ve Kore'ye geldiklerinden... nihayet Kore'nin o kara günlerinde bizim Kore'ye gelişimizin Kore'ye uğur ve selâmet getireceğinden, Türk askerlerinin muharebelerini dikkat ve merakla takip

edeceğinden, muvaffakiyetlerimiz için Mabutları olan BUDA'ya yalvaracağından safıyane bir his ve lisanla bahsedip durdu.

İlk gönünüşüyle biraz hoyrat gördüğümüz o adamcağz hâlini değiştirdikten sonra kısa zamanda sevimli bir dostumuz oldu. Kendisine ikram edilen bâzı maddelerden ayrı bir memnuniyet duydu. O tanışma ve konuşma ile vakit hayli ilerlemiş akşam olmuştu.

Koreli dostumuz, hâlimden belli, bizden ayrılmak istemiyordu. Öte yandan vazifesi onu karakolunun başına çağırıyordu. Etrafta çeteler var, emniyetsizlik havası esiyordu. Özür dileyerek istemiye istemiye izin aldı ve ferdası sabah erkenden tekrar geleceği vadiyle ayrıldı.”²

TAEGU — SEOUL — CONG-TONG YÜRÜYÜŞÜ

1 nci Türk Tugayı Alay İkmal subayı Yüzbaşı Seyfi Erkmen şöyle anlatmaktadır

İşte böylece, güle eğlene geçip gittiğimiz yollarda, rastladığımız yakılıp yıkılmış köyler, tahrip edilmiş köprüler, birkaç parça eşyasını başının üzerindeki bohçasında toplayarak, nereye gideceklerini bilemeden yollara düşmüş insanlar, aç çıplak kimsesiz dolaşan çocuk ve ihtiyarlar, harbin bütün fecaat ve mel'aretlerini bizlere gösteriyor ve zahirî neş'emizin bir köşesine belli bir elem bulutu örüyorlardı.

Harbin tahribatını görmedikçe, sulhun, o, baha biçilmez kıymetini takdir etmek çok zor oluyor. Fakat bizler biliyorduk ki

— (Hazır ol! cenge, ister isen sulhu salâh).

Sözü değişmeyen ve değişmeyecek olan bir hakikatin ifadesidir...

² Yazıcı,s.129.

Seoul'ün cenubundan kıvrılarak akan geniş HAN nehrinin üzerinde, vaktiyle Japonların yapmış oldukları üç büyük köprü, bir sıra muharebeler sırasında tahrip edilmiş oldukları için trenimiz kum adacıkları üzerinde kurulmuş olan muvakkat bir köprüden geçiyordu.....

Bu adacıkların şurasında burasında patlamamış tayyare bombaları, onların yanı sıra da bir çok insan , çocuk cesetleri göze çarpıyordu. Ve bu tüyler ürpertici manzaralar, sanki kızıl emperyalizminin bütün felsefesini acı acı dünyaya haykırıyorlardı.....

Seoul'den 13 Kasım 1950 pazartesi günü saat 16,30 da geçtik. İstasyonun beşte dördü tamamen harap olmuş, binalar yanmış ve yıkılmış bir şekilde idi.

Korkunç deneyecek bir insan kalabalığı aç ve çıplak, soğuktan tireşerek kendilerini emin bir yere nakledecek muhacir trenlerini bekliyorlardı.

Asil ve rakik bir kalbe malik, Mehmetçik burada da insanlık ve yardım duygularının esiri oldu... Kendi yiyeceklerinden bir çoğunu istasyonda titreşen yavrucaklara, ihtiyaçlara ve kadınlara dağıttı. Ve ancak bundan sonra ağzına aldığı lokmalar boğazından geçti.³

Bu hususta merhamet ve müsaadekârlığın paparasını biz Kunuri muharebelerinde yemiş ve hâsıl ettiği sancısının acısını çekmiştik. Bir daha arkamızdan kahpece vurulmak istemezdik.

Aniden 2 milyon Çinli'nin savaşa girmesiyle , Birleşmiş Milleler güçleri Kunuri'den itibaren Seoul şehrini de geri bırakarak güneye çekilmeğe başlamış , bunu gören Kore halkı düşman ayakları altında ezilmemek için onlar da güneye göçe başlamıştır.

Tugay Komutanı Tuğgeneral Tahsin Yazıcı şöyle anlatmaktadır

³ Erkmen ,s.45-47.

FECİ BİR GÖÇ

Kore harbinde ikinci uzun çekilme, birinci uzun çekilmede Kuzey Korelilerin yaptıkları mezalimden perişan olan Güney Kore halkını, zulme uğramaktansa, kışta kıyamette güneye doğru sefil, acıklı bir muhacerete ayaklandırmıştı.

İhtiyarlar, kadınlar, çocuklar ancak sırtlarında, ellerinde ne taşıyabilirlerse, yanlarına ancak o kadarını alabilmişler, öteki varlıklarını evlerinde bırakarak yollara dökülmüşler, aralıksız bir insan seli hâlinde güneye, meçhul ve karanlık bir akıbete doğru akıp gidiyorlardı..

Bir yol kenarında 48 saatten fazla kalan karargâh, gece ve gündüz o yol üzerinde o insan seli akışına bir dakika bile fasıla verilmediğine hayret ve hüznle şahit olmuştu.

SİVİL KORELİLER TUGAY BÖLGESİNDE

O zavallı insanlar arasında ne acıklı hâl ve manzaralara rastlanıyordu. Hava sıfır altı 20° kadar soğuktu. O zavallıların onda dokuzunun giyimleri yavan, çoğunun üstünde Amerikan bezinden mamul don gömlek, kadınlarında bir etek bir yelek, yüzler eller morarmış, yaradılıştaki küçük gözleri büsbütün ufalmış, herhalde çoğu aç, bütün yüzler en şiddetli teessür ve elemin canlı birer levhası idi. O çaresiz insanlar başları düşük, yüreklerini yakan bir ıztırap ateşi ile yana yakıla gidiyorlar, yürüyorlar. Ama nereye? Ne zamana kadar? Selâmet hududu neresi olacak?

Bunları bilmeyerek yürüyorlardı. Selâmet hududu yoktu. Çünkü, gerilerde toplanmış ve kendilerini selâmet bölgesine girmiş farz eden halkın sefaletle boğaz boğaza mücadelede olduğundan habersizdiler. Şuursuz bir hâlde o muhaceret akıntısına kendilerini kaptırmış gidiyorlardı.

O gidişte evlâtlarını kaybeden anaların babaların, lisanları bilinmediği hâlde, bir çok defalar gece karanlığı içinde adlarını hazin sesleriyle

çağırdıktan sonra bir cevap alamayınca döğünmeleri, deli gibi ileri geri koşmaları, ümitsizlikle karşılaşınca ah ve figanları, ihtiyarların, takatlarının son derecesini sarfettikten sonra bir hendeğe yıkılmış can çekişme, lisanı halleriyle Allah'tan ölüm dilenme... hâlleri en katı yürekleri bile yakıp kavuruyordu.

Doğum sancıları içinde kıvranan, fakat ya takatsizliğinden, ya hicabından ses çıkaramayan zavallı bir kadıncağızın yakını bir ihtiyar, o da bitkin bir hâlde, gecenin karanlığı içinde kadıncağıza bir çâre bulmak için çırpınıyormuş. Bunu bizimkilerden biri görerek derdini öğrenmiş, hâline yüreği yanmış.

Allah da onlara acımış ki kolaylıkla bulunan bir doktorumuz işe el koyarak yol kenarında harap bir evde mum ışığı altında aldirabildiği tertiplerle o sefalet ve hicran âleminin bedbaht masum bir mahkûmu olarak bir erkek çocuğun dünyaya göz açmasına yardım etmiş, ama o zehir gibi soğukta mecburen yıkamaksızın tedarik edilebilen malzeme ile sarılan çocuk anasının kucağına verilmiş biraz sonra o aile bir vasıta ile geriye gönderilmiş ise de o fena şartlar altında doğan ve doğuranın yaşayabilip yaşamadıkları bizce meçhul kalmıştır.⁴” diye anlatmaktadır.

10 ncu Bölük komutanı Yüzbaşı Nazmi Özoğlu şöyle anlatmaktadır

Geri Çekilmede Komünizm Mezalimi

“ 7 Ocak 1951 kış bütün şiddetini gösteriyor. Soğuk o kadar fazla ki sırtımızdaki kalın elbiseler olmasa buz kalıbı gibi donmak isten bile değil.

Kar ve soğuktan yüzümüzdeki deriler yazın güneşten yanmış gibi soyuluyor. «Burnumun ucu iğne batırılmış gibi sızlıyor. Mehmetçikler kar üzerine mevzilenmişler artçı muharebesi yapmak üzere düşmanı bekliyorlar.

⁴ Yazıcı , s.244-253.

Artçı görevini yapan Amerikan birlikleri kamyonlara binmişler. Mevzilerimizin yanından geçen yoldan güneye doğru gidiyorlar.

Genişliği 8 metre, üzeri karla örtülü asfalt hale gelmiş yol komünizm mezaliminden kaçan yüz binlerce Kore'li çocuk, kadın , erkek ve ihtiyarlarla tıkanmıştı. Güneye çekilen Amerikan kamyonları bir kağı arabası gibi ilerlemek zorunda kalmıştı.

Amerikan ve güney Kore'li askeri polisler tıkanan yolu açmak için uğraşıyorlar. Fakat komunizm meزالiminden kaçan insan seli karşıısında görevlerini başaramıyorlardı. Zulümden kaçan bu insan selinde hıçkırıklar, bağırmalar, inlemeler... insanlık uğrunda mücadele eden askerlerin ilerini sızlatıyordu.

Bunlar nereye gidiyorlar. Niçin gidiyorlar ? Yolun kenarındayım. Meزالimden kaçan insanlığın evlâtlarına dikkat ediyorum. Yüzleri sapsarı, gözleri yuvalarından fırlamış.

Gz akları büyümüş. Çocukların ve gençlerin alınlarındaki hatlar derinleşmiş. Ekserisinin gözleri yaşlı. Ellerinde birer değnek sırtlarında yatakları ihtiyaşlar yürürken sendeliyor.

Biraz sonra yıkılıyor. Evvelâ sesi kesiliyor, sonra inlemeye başlıyor. Ya-nından geçen bir vatanperver Kore'li kolundan tutup, ihtiyaşı kaldırmak istiyor ihtiyaş başını kaldırıyor. Korece birşeyler söylüyor yine külçe gibi yere yıkılıyor.

İhtiyarı vatanperver Kore'li karlar arasında ölüme terketmek istemediği belli ki yine Korece çabuk çabuk birşeyler söylüyor. Bu sözleri arasında,

— Çaynis kominist

Kelimelerini birkaç defa tekrar ettiğini duyuyorum. Herhalde bu vatanperver Kore'li çaynis kominist demekle Çinli komünistlerin evvelce yaptıkları mezalimi ihtiyara hatırlatsa gerek. Yanından geçen diğer bir vatanperver Kore'li ihtiyarın yanında durdu.

İki genç ihtiyarın kollarından tutarak kaldırdılar. Sürükler gibi güneye doğru götürüyorlar. Yorgunluktan bitkin hale gelmiş kadınlar yaşları sekiz ilâ onu geçmiyen çocuklarının ellerinden tutmuş, adeta sürüklüyorlar.

Çocuklar yürümekten bitkin. Annelerinin yanında hıçkırarak ağlıyorlar. Bu sırada bir kadın çıldırmış gibi hareketler yaparak geriye doğru hem koşuyor hem de Korece bir şeyler bağıırıyordu.

Aynı zamanda gözlerinden oluk gibi yaşlar akıyordu. Yanından geçenlerle birşeyler konuşuyor. Konuşma sonunda ellerini dizlerine vurarak yine acaip hareketler yapıyor. Arkasından Korece bir kelimeyi durmadan haykırıyordu.

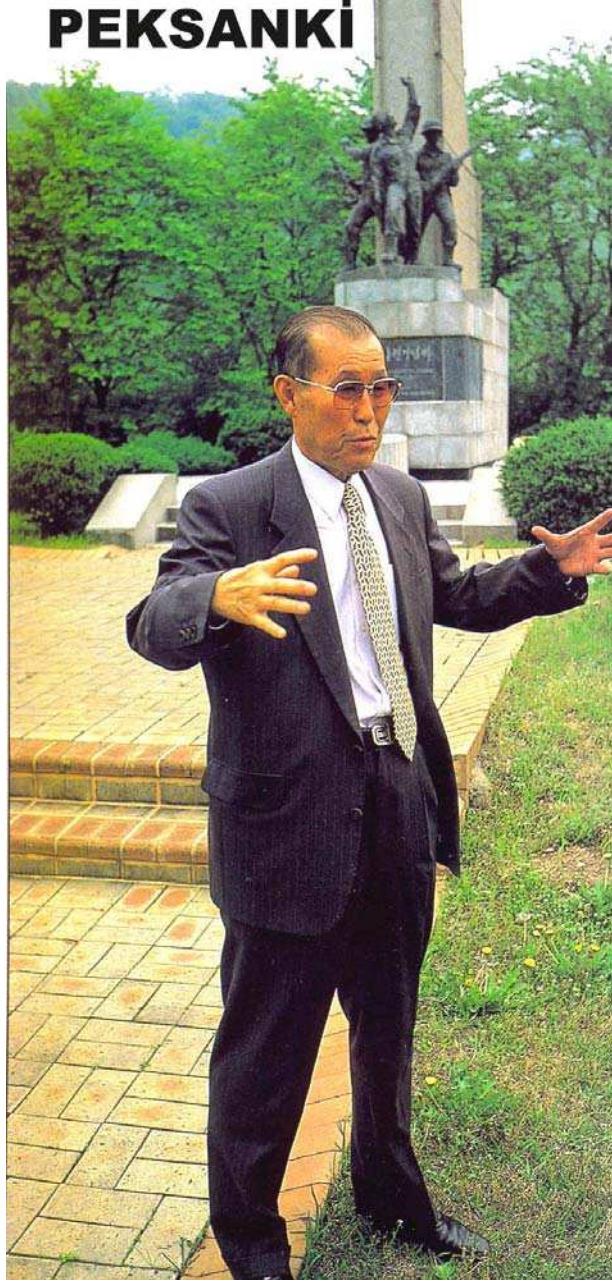
Yanımda duran, zulümden kaçan vatandaşlarını seyreden taburumuzun Kore'li tercümanına,

Bu kadın niye böyle bağılıyor. Koreli tercüman içini çekerek,

Yüzbaşım, evlâdını kaybetmiş. Evlâdım, evlâdım diye bağıyor.

PEKSANKİ

Kore'li tercüman Peksangi'nin sesinin tonu ağlıyan bir insanın sesi gibi hassastı. Basımı Peksangi'ye çevirdim. Bu vatanperver tercümanın gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Peksangi'yi teselli etmek için

— Peksangi merak etme, insanlık kızılıların yaptığı mezalimi unutmuyacaktır. Biz sizleri kurtarmaya geldik.

— Bizim kurtulacağımıza, vatanımızın kurtulacağına eminim. Ben vatandaşlarımın kızılardan çektiği mezalimi bildiğim için ağlıyorum dedi ve gözlerini zulümden kaçan vatandaşlarının yüzlerine dikti. Biraz düşündü ve sonra,

— Allah sizin vatanınızı bu kızıkların mezaliminden korusun. Görüyorsunuz, kızıl mezaliminden kurtulmak için nasıl ıstırap çekiyorlar. Eminim ekserisi açtır. Fakat namuslarını kızıklara teslim etmemek için azap çekerek ölmek için çocuğunu dahi kaybetmiş zavallı kardeşim dedi ve içini derin derin birkaç defa çekti.

Askerî polisler güneye gidecek kamyonlara yol açmaya hâlâ uğraşıyorlar. Fakat buna imkân yok zulümden kaçan bu insan seline tabi olmak zorunda kalmışlardı. Amerikalıların son kamyonları da bu insan selinin sür'atinden daha fazla hızla gidemediler.

50 metre ilerimde yolun kenarındaki kulübeden elinde değnek, sendeliyerek beli bükülmüş, uzun sakallı bir Kore'li heyecanlı hareketlerle bana doğru geldi. Heyecanlı heyecanlı birşeyler söyledi. Konuşması bitince iki elini birbirine bağladı. Vücudunu hafif eğdi. Karşımda duruyor, bende cevap bekliyordu.

Korece konuştuğu için sözlerinden birşey anlamadım. Fakat hareketleri benden yardım beklediğini ifade ediyordu.

Kore'li ihtiyara Peksangi'nin bulunduğu yeri gösterdim. Karşımda birkaç defa eğildi. Değneğine dayanarak,, sendeliyerek tercümanımızın yanına gitti. Ben önümden, geçen zulümden kaçan insanların fizyonomilerini tetkik, etmek üzere yeni baştan dalmıştım. Yanımdan taburumuzun doktoru Üstğm. Kemal Bozdemir, Koreli tercümanımız Peksangi ve ihtiyar koşarak geçtiler ve yıkık kulübeye doğru ilerlediler.

Kulübeye giden doktorumuz pirinç sapları üzerinde takriben 20 yaşında bir Koreli kadının çığlıklar çıkararak inlediğini gördü. Biraz sonra kadın sakinleşti. Fakat sakinleşmesiyle beraber yeni baştan inlemeye başladı. Kadın doğum halinin son anlarında bulunuyordu. Doktorumuz tam zamanında yetişmişti.

Zavallı kadın, evini barkını bırakıp , doğum halinin son anlarında kominizm mezaliminden kurtulmak için dondurucu soğukta karlı dağları aşarak buraya kadar gelebilmiş. Allah bu kuluna dağ başında bir kulübe içinde karşısına insanlık için çalışan doktorumuzu gönderiyor.

Ey ulu Tanrım. Hür insanlığa yardımını esirgeme. Kahraman doktorumuz insanlık vazifesini yaptı.

Akşam olmak üzereydi. Aynı insan seli akmakta . Bu insanların kulakları ev içinde bütün kuvvetiyle hıçkıran doğum halindeki kadının sesini duymuyorlardı. Bunlar acaba niçin bu kadar ürkmüşlerdi. Göz yaşları akıtarak bütün kuvvetiyle hıçkıran bir kadının yardımına niçin ellerini uzatmıyorlardı.

Çocuk dünyaya gelince Mehmetçikler (sıhhiyelerimiz) çantalarındaki çamaşırları çıkardılar. Herşeyden bihaber olarak dünyaya gelen zavallı insan

oğlunu sardılar. Kadının ağırları dinmiş, Mehmetçiğin çamaşırlarına sarılmış yavrusunu bağrına basıyor.

Evlâdının yanaklarına göz yaşları dökülüyor. Hasta kadın pirinç sapları üzerinde yavrusuyla beraber yanındaki beli bükük ak sakallı ihtiyar Kore'li ile kaldılar.

Kahraman doktorumuz Kemal Bozdemir yanımıza geldi. Hastanın yanından hüznle ayrıldığını sözlerine ilâve etti.

Doğum yapmış bir kadının burada bırakılması onu ölüme mahkûm etmektir. Kominizm mezaliminden kaçan bizim insanlığımıza sığınan bu hastayı burada bırakamayız. Bizim insanî vazifemiz himayemizle doğum yapan hasta kadını iyi oluncaya kadar yanımızdan ayırmamaktır.

YARALI HANIMIN TÜRK SAĞLIK PERSONELİYLE ÇEKTİRDİĞİ FOTOĞRAF. BU RESİMLERİ ÜNLÜ AMERİKAN SAVAŞ MUHABİRİ CARL MYDANS ÇEKMIŞTİR. LİFE DERGİSİNDE YAYINLANAN FOTOĞRAFLAR O DÖNEMDE TÜRK SAĞLIKÇILARINA BÜYÜK BİR PRESTİJ SAĞLAMİŞTI.

Neticede kızıl mezaliminden kaçan bu zavallıyı ölüme mahkûm etmemek için taburun ağırlığındaki kamyonla taşınmaya karar verildi.

Asil doktorumuzun büyük ihtimamı ve Mehmetçiklerimizin sefkatleriyle bakılarak çekildiğimiz en son yere kadar getirildi. Tedavisi yapıldıktan sonra güney Kore'li hükümet makamlarına teslim edildi.

Hava kararmak üzere. Dondurucu soğuk bir rüzgâr kuzeyden güneye doğru esiyordu. Artçının çekilme zamanı gelmişti. Ana yol Komünistlerin zulmünden kaçan binlerce insandan mürekkep bir sel halindeydi.

Kahraman topçularımız çekilme hazırlıklarını yapıyordu. Artçı birliğimiz düşmanla teması kesmek için kamyonlara bindirilmiş hareket etmek üzere. Üzerinden geçeceğimiz köprünün tahrip hazırlıkları bitirilmiş, tahrip edilmek üzere emir bekliyorlar.

Zulümden kaçan Koreliler Köprüden koşarcasına geçmişlerdi. Köprünün kuzeyinde askerlerden başka kimse görünmüyordu. Köprünün kuzeyindeki yol dönemeç olduğu için ufak ufak kar yığınları bulunuyordu.

Derin bir sessizlik vardı. Bu sessizliğin içinde ölüme yaklaşan küçük bir çocuğun ağladığı duyuluyordu. Topçu taburumuzun kahraman yüzbaşlarından Süleyman Polat hıçkırarak ağlayan sese doğru yaklaştı.

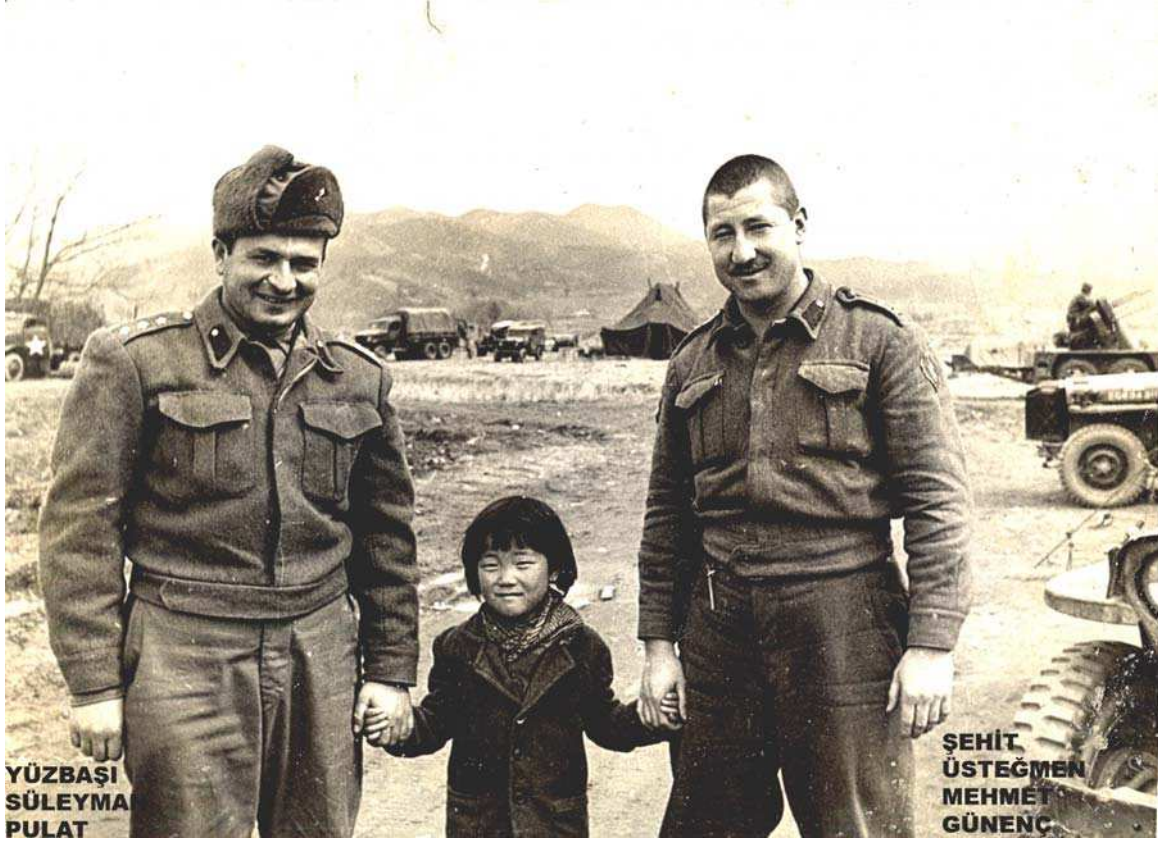

Yol üzerinde 5-6 yaşında bir kız çocuğu kar yığınlarına minicik ayaklarıyla yaklaşmış moraran elleriyle karlara tutunarak geçmeye çalışıyor. Yüzü mosmor. Gözlerinden akan yaşlar yüzünü ıslatmış, titriyor.

Sesi bağırmaktan kısılmış , bir vızıltı şeklinde çıkıyor. Ayaklarında takat kalmamış, küçücük kar yığınlarını geçmek için uğraşıyordu. Kar yığını geçti. Sağına soluna bakındı. İssiz bir yerde her şeyden bihaber, ne yapacağını şaşırılmış, köprüye doğru ilerliyor. Aynı zaman da kısılmış sesiyle çığlıklar atıyor, arkasından sendeliyor, yere yıkılıyor tekrar kalkıyordu. Bu yolun nereye gittiğini bilmeyerek ilerliyor, yeniden hıçkırmaya başlıyor, bekliyor. Kendisine cevap veren yok.

Ölümle pençeleşen bu zavallı yavrucak son anlarını yaşıyor. Yzb. Süleyman Polat hıçkırın sese doğru koşuyor. Karlar üzerinde yapayalnız kalan insanlığın yavrusuna kollarını açarak şefkatle bağrına basıyor, insanlığın evlâdı küçük kız Yzb. Pulat'ın şefkatli kolları arasında elektriğe tutulmuş gibi titriyor.

Kurtarıcısının gözlerine yaşlı gözleriyle bakıyor. Yzb. Polat'ta donmak üzere olan bu kimsesiz çocuğu ısıtabilmek için kucağında sıcak göğsüne kollarıyla bastırıyor.

İssız bir yolun kenarında, dondurucu soğukta bu yaşta bir çocuğun yalnız olmasını kabul etmiyen asil Türk subayı arkadaşımız yolun dönemeç noktasına sağa sola çocuğun annesi veya babasını bulurum diye bakıyor. Fakat ortada kimsecikler yok.

Bu kimsesiz çocuğu bağrına basarak taburun yanına getiriyor. Hasta olmaması için bir battaniyeye sarıyorlar. Sıcak bir bardak çayı titriyen çocuğa içiriyorlar.

Yzb. Polat dağ başında komünizm mezaliminden kaçan ana ve babanın bu yavrusunu tabura, evlât yapmaya karar veriyor. Muharebe sahasında topçu taburunun bir kız evlâdı mevcut. Bu kız çocuğuna bir ad verilmesi icabediyor.

Neticede güney Kore Cumhuriyetinin hükümet merkezi olan Seul adı takılıyor. Bu küçük yavru Türk subaylarına öyle bağlı ki, binlerce km. ateş altında bulunarak Türk şefkatinin büyüklüğünden ayrılmak istemiyor.

Kominizm mezaliminden kaçan bir anne hangi korkunun tesiridir ki evlâdını kaybedecek kadar kendinden? geçiyor. Hele bu anne Seul şehrinde bir öğretmen babası da bir doktor olursa . Her ikiside insanlığa hizmet etmek için çalışanların ruhuna sahip olursa, ıssız yollarda dondurucu soğukta çocuğunu bırakır mı ?

Bu hâdisenin olabilmesi için büyük korku tesiri ile şuurlarını kaybetmesi icabeder ki bu tesir kominizm mezaliminin ta kendisidir.

Korktukları nedir ? Komünistlerin emellerine hizmet etmemek için, bir vatansız, ahlâksız, vicdansız, hürriyetsiz olmamak için. insanlığa hizmet eden bir doktor ile bayan öğretmenin insanlık düşmanlarından kurtulmak için canları

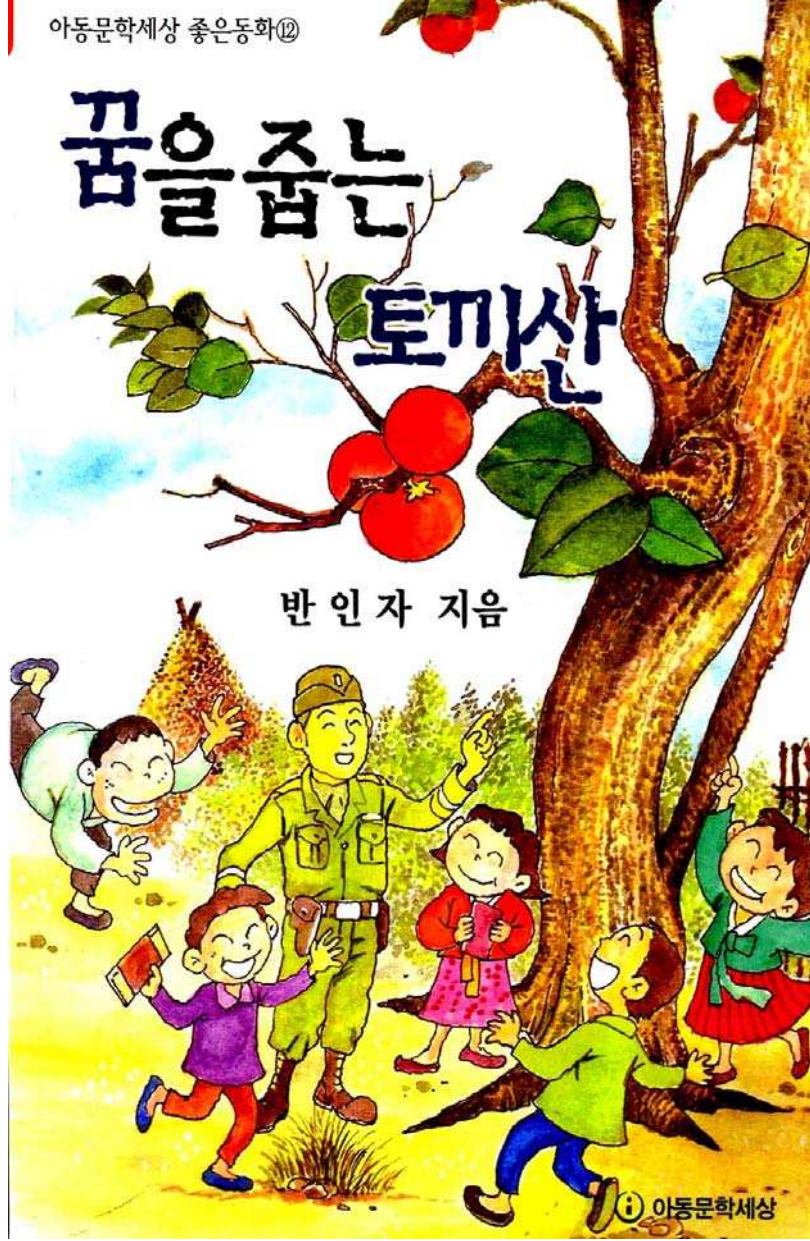
olan yavrularını bir dağ ıssızlığı içinde kaybederek gitmişler.⁵” diye anlatmaktadır.

TOPÇU YÜZBAŞI SÜLEYMAN PULAT

⁵ Özoğul ,s.40-50.

İKİNCİ BÖLÜM
SEOUL'DE YETİMLER ANKARA OKULUNUN KURULMASI

YOLLARDA ATILAN PERİŞAN ÇOCUKLARI TÜRK TUGAYI TOPLUYOR
YETİMLER ANKARA OKULUNU KURUYOR

2 nci Türk Tugayı istihbarat subayı Yüzbaşı Nazım DüNDAR Sayılan ANKARA OKULU’nu şöyle anlatmaktadır

“Tugayın keşif ve haber alma subayı olarak 1951 yılında yüzbaşı iken Kore’de bulunuyordum. Yaralanmıştım. Japonya’ya giden hastane uçağında kendime geldiğim zaman, Türkiye radyoları yaralı olduğumu bildirecek ve yakınlarımın telaşlanacaklarını düşünerek üzölmeye başlamıştım. Nitekim, bir buçuk ay sonra sağlığını kazanıp tekrar cepheye döndüğüm zaman, annemin öldüğünü bildiren telgraf benden evvel Kore’ye generalin eline varmıştı.

**YB.TAHSİN
KURTAY**

**TUĞGENERAL
TAHSİN
YAZICI**

Generalimiz bana geçmiş olsun ve başsağlığı diledikten sonra;

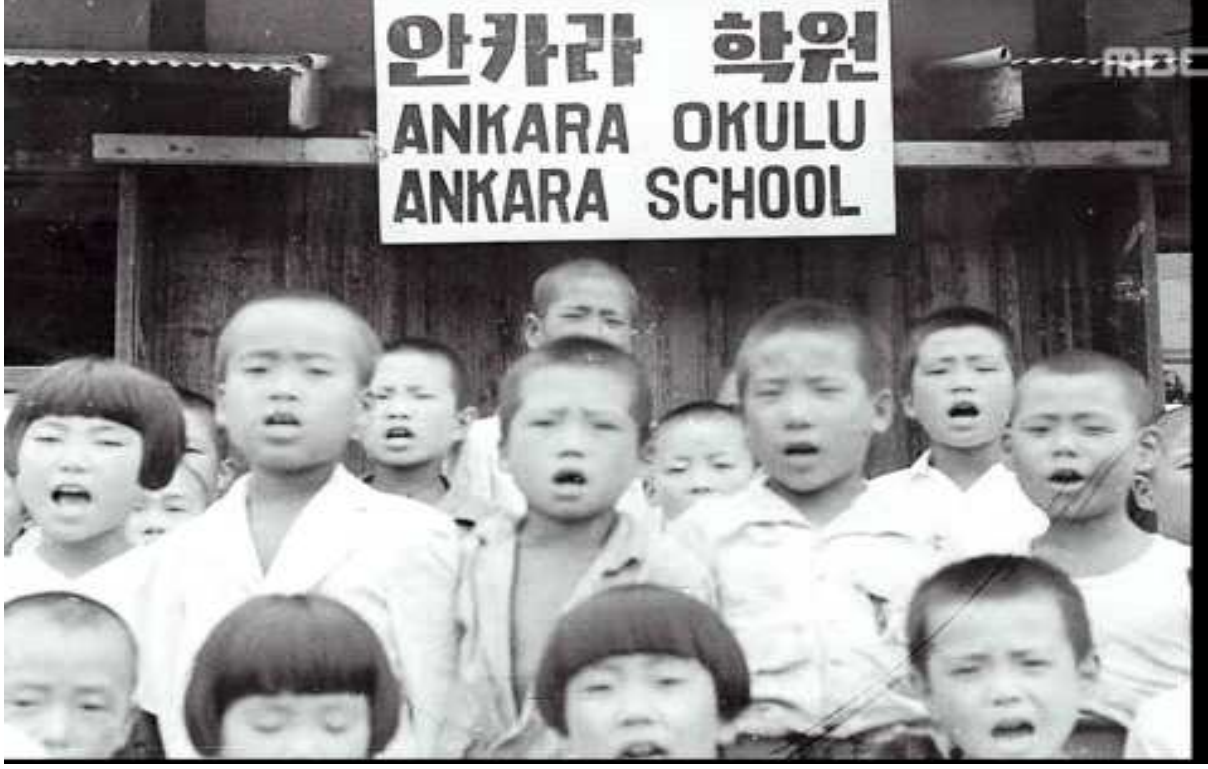
— Başkent Seul'un güneyinde, Suwan Kenti'nde bulunan tugayın revirinde istirahat etmemi ve kendimi ne zaman iyi hissedersen (10-15 gün sonra) o zaman dönebileceğimi bildirdi.

ANKARA SUVAN OKULU VE YETİMHANESİ

ANKARA SUWON SCHOOL AND ITS ORPHANAGE

Doktor Üsteğmen Yaşar Tançın'ın kullandığı Jiple yola koyulduk. Hafif yaralılarımızın bakımları Suwan Reviri'nde yapılıyordu. Revirin duvar bitişiğinde Ankara İlkokulu vardı.

Kasabadan, köyden, kırsal bölgeden ve savaş alanlarından toplanan, yedi milyonluk göç sonucu kimsesiz kalmış ilkokul çağındaki çocukların okuduğu ve tugayımızın açtığı yatılı bir okuldu.

Yaşantılarının ilk çağlarında en büyük acılarla karşı karşıya kalmış bu zavallı yavru-
cıkların bazıları, annelerinin, dedelerinin ve yakınlarının düşmanlar tarafından acımasızca
nasıl öldürüldüklerini pirinç sapları yığınlarını aralayarak görmüşlerdi.

**Hiç unutmam, ormanın kuytu bir yerinde korkudan her tarafı titreyen, gözlerini
ve ağzını sonuna kadar açmış, 9 yaşlarında bir erkek çocukla ilk olarak karşılaşmıştım.**

Öldürüleceğini sanan yavru, iki elleriyle yüzünü kapayarak sinmişti. Kurtarıcı olduğumu anlayınca boynuma sarılmış, nefesimi kesecek kadar bütün gücüyle bana sarılmıştı.

Hâlâ yaşadığına inanamıyor, tekrar tekrar boynuma atılıyordu. Verdiğim yiyecekleri çiğnemedi yutuyor, gösterdiğim yakınlık bile, titremesine engel olamıyordu (Adının Kim olduğunu öğrendiğim bu çocuk iki koltuk değneğiyle zorlukla yürüyebiliyordu. Ailesi güneye göç etmişti. Kim ailesine ayak bağı olmamak için evden kaçarak ormana sığınmıştı). Sırtımda taşıyarak Jipe kadar getirmiş ve gerideki yaralı sargı yerine, doktora göndermişim.

**ÜSTEĞMEN
SERTAÇ
SAVİM**

Bu gibi sahnelere bizden evvel daha sık rastlandığı günler olmuş, tarla arklarına sinmiş, bodrum veya pirinç sapları yığınları arasına gizlenmiş kimsesiz çocuklar kurtarılarak Ankara İlkokulu'na gönderilmişti. Birleşmiş Milletler ordusunda savaşan veya hizmetleriyle yardımcı olan 22 devletin açtığı tek okuldu.

Savaşıyor ayrıca, eğitim ve sosyal hizmetleri de birlikte yürütüyorduk. Bu zor günlerde Türkün kalbi, bu körpecik kimsesiz yavruları kendi hallerine bırakmaya katlanamazdı.

Bu okulun açılışına sevinenlerden biri de Koreli Sang-ki Paik (Pek Sang ki) idi. Kore muharebelerinde tugayımızın 2 nci Tabur İngilizce tercümanıydı. Kısa bir süre içinde Türkçeyi öğrenmiş, üç yıl Mehmetçik ile birlikte savaşmış, üstün başarılarıyla dikkati çekmişti.

Ateşkes antlaşmasından sonra, yararlı hizmetlerinden ötürü üç ayrı tugayımızla daha birlikte çalışmıştır. Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni başarıyla bitiren Sayın Paik Kore' nin Ankara Büyükelçiliği'nde çeşitli görevlerde bulunmuştur. Halen Elçilik Müsteşarı'dır. 40 yıldır Türklerle beraberdir. Kore Savaşı'na katılan tüm askerlerimiz Sayın Paik'i savaşta olduğu gibi barışta da yakından tanımaktadırlar.

Tabur iaşe subayı istihkâm taburunun maskotu Aylâ ile

Birgün aynı gün kapı eşiğine oturmuş, bir tas içinde pirinç haşlaması yiyen yedi yaşlarında bir kız çocuğuyla harap bir köyün girişinde karşılaştık. Yavrucağ konuşamıyordu. Dili tutulmuştu. Kimbilir o yaşta ne olaylara, ne acımasız sahnelere tanık olmuştu.

Kucaklayıp sarmak istemiřtim. Eliyle beni itti. Harap evin içine doęru geri geri çekilmeye bařladı. Artık, dost ve dūřmanı ayıramayacak bir haldeydi. Būtūn iyi konuřmalarım, davranıřlarım, verdięim, řekerler bile iře yaramadı. Çok korkmuř olduęu belliydi. Ben de būtūn direnmelerine karřı koyarak yavruaęı kucaklayıp, ilk iř olarak tabur doktoruna gōtūrdūm.

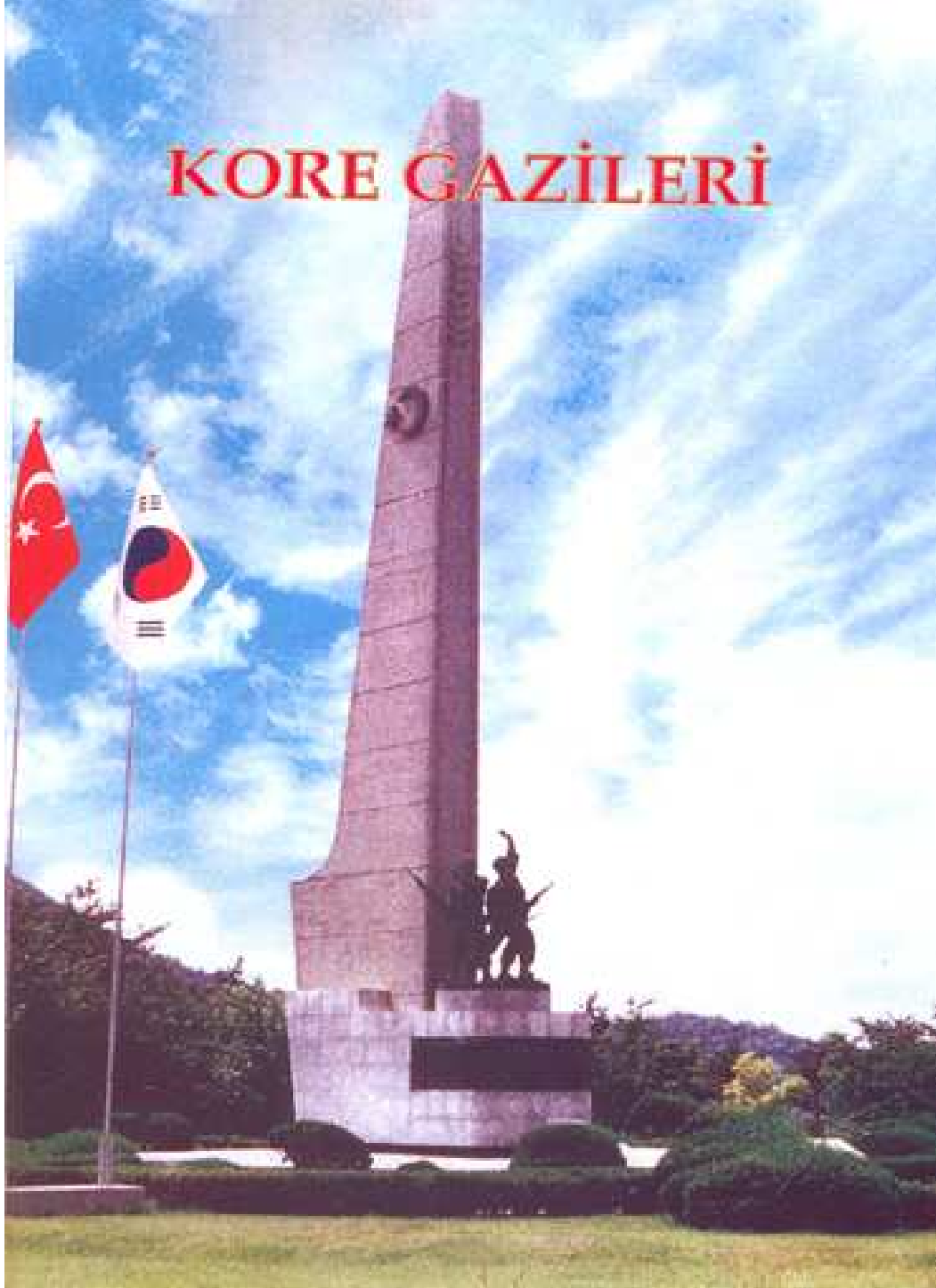
Doktorun ve ahçının yakın ilgileriyle, kekelemek suretiyle konuşmaya çalışıyor, fakat istediğini anlatamıyordu. İki gün sonra o da Suvvan'daki Ankara İlkokulu'na gönderildi."

Merkez Batarya komutanı taburun maskotu Seul ile

Karşılaştığımız ve unutulamayacak sahneler bizleri harap ettiğinden Suwan'dan ayrılmama iki gün kaldığı halde okula gitmeye cesaret edememiştim. O acı anları tekrar yaşamak istemiyordum.

Cepheye dönerken daha güçlü olmalıydım. Bu kararıma rağmen, kendimi okulda müdürün odasında buldum. (Okul Müdürü'nün adı Kidek Nik'ti. Müslüman olunca Hasan adını almıştı) Gelişim kendisini memnun etmişti. Okulun 200'e yakın öğrencisi ve 10 kadar öğretmeni ve idarecisi olduğunu öğrendim. Öğrencilerin ve okulun tüm giderleri Türk Tugayı tarafından karşılanıyordu.

Okul daha sonra kapanmış .Okulun kapanması sanırım bir yanlışlığın kurbanıydı. Çünkü, Kore Savaşı'nın kaderini dört kez değiştiren Türk Tugayı'nın anısına Ankara'da olduğu gibi Kumyongjong-ni'de de, hakbilir Kore Milleti 18 metre yüksekliğinde Mehmetçik Anıtı'nı dikmiştir.

Kahramanlık, diğer bir yönüyle fazilettir. Hele bu kahramanlık şefkatle birleşirse... Fazilet, diğer bir deyimle erdem, insanı sevimli kıldığı gibi, öldükten sonra da anılmaya değer kılar. İçimizden hiç çıkmayan öyle kahramanlarımız var ki... Bilindiği gibi, kahramanlar milletleri de saygın kılar. ”¹⁵⁰ Diye anlatmaktadır.

¹⁵⁰ Kore’de Türk Askeri ,Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Yayınları,Ankara,1989. s.114-123.

1 nc Tugay Harekat Şube subayı Yüzbaşı Saçit Gürünlü ANKARA OKULU’nu şöyle anlatmaktadır

“Bir Ankara okulu açtık yol kenarlarında bırakılan çocukları başlarında öğretmen koyduk çalıştırdık kumanyaları verdik yedirdik. Süleyman topçu karargah bölük kumandanı Süleyman’ın yanında bir kız çocuğu dere kenarında bulmuş asker elbisesi ufak çocuk asker elbisesi giydirmiş çocuğu yanında taşıyor tabi topçu daha ziyade geride tehlike yok.

Şimdi şimdiki mütareke hattına çıktıktan sonra Seul’de bu kızın annesini babasını bulduk diş tabibi ve doktor dere kenarında bırakıp kaçmışlar teslim edelim çağırdık, kız benim babam yüzbaşı Süleyman ben bir yere gitmiyorum dedi , evet güç bela teslim ettik gitti bir derece bağılar.”¹⁵¹Diye anlatmaktadır.

¹⁵¹ Yüzbaşı Saçit Gürünlü’nün Anılar Video kayda alınmıştır.

10 ncü Bölük komutanı Yüzbaşı Nazmi Özoğlu şöyle anlatmaktadır

“ Hava kararmak üzere. Dondurucu soğuk bir rüzgâr kuzeyden güneye doğru esiyordu. Artçının çekilme zamanı gelmişti. Ana yol Komünistlerin zulmünden kaçan binlerce insandan mürekkep bir sel halindeydi.

Kahraman topçularımız çekilme hazırlıklarını yapıyordu. Artçı birliğimiz düşmanla teması kesmek için kamyonlara bindirilmiş hareket etmek üzere. Üzerinden geçeceğimiz köprünün tahrip hazırlıkları bitirilmiş, tahrip edilmek üzere emir bekliyorlar.

Zulümden kaçan Koreliler Köprüden koşarcasına geçmişlerdi. Köprünün kuzeyinde askerlerden başka kimse görünmüyordu. Köprünün kuzeyindeki yol dönemeç olduğu için ufak ufak kar yığınları bulunuyordu.

Derin bir sessizlik vardı. Bu sessizliğin içinde ölüme yaklaşan küçük bir çocuğun ağladığı duyuluyordu. Topçu taburumuzun kahraman yüzbaşılardan Süleyman Polat hıçkırarak ağlıyan sese doğru yaklaştı.

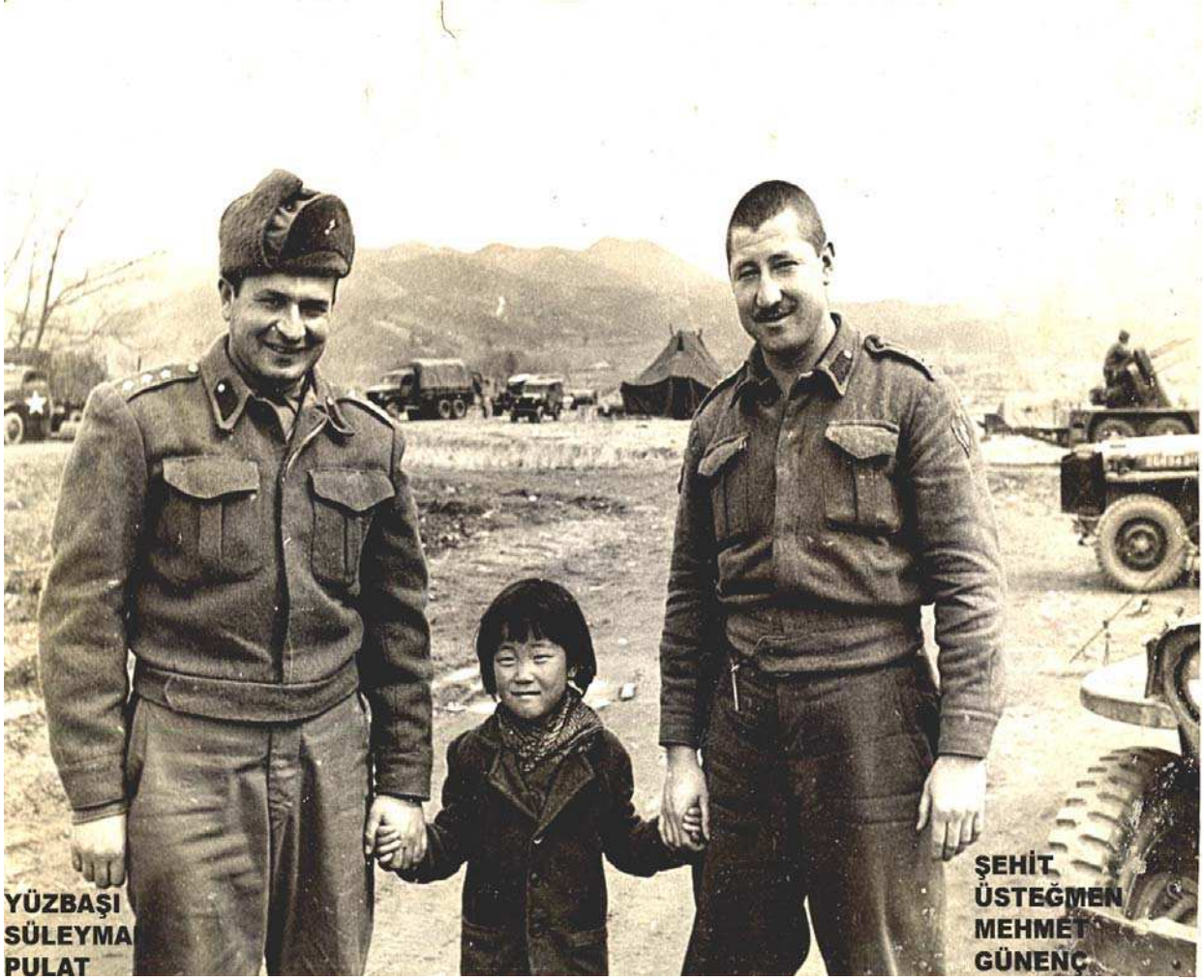
Yol üzerinde 5-6 yaşında bir kız çocuğu kar yığınlarına minicik ayaklarıyla yaklaşmış moraran elleriyle karlara tutunarak geçmeye çalışıyor. Yüzü mosmor. Gözlerinden akan yaşlar yüzünü ıslatmış, titriyor.

Sesi bağırmaktan kısılmış , bir vızıltı şeklinde çıkıyor. Ayaklarında takat kalmamış, küçücük kar yığınlarını geçmek için uğraşıyordu. Kar yığını geçti. Sağına soluna bakındı. İssiz bir yerde her şeyden bihaber, ne yapacağını şaşırmış, köprüye doğru ilerliyor.

Aynı zaman da kısılmış sesiyle çığlıklar atıyor, arkasından sendeliyor, yere yıkılıyor tekrar kalkıyordu. Bu yolun nereye gittiğini bilmeyerek ilerliyor, yeniden hıçkırmaya başlıyor, bekliyor. Kendisine cevap veren yok.

Ölümle pençeleşen bu zavallı yavrucak son anlarını yaşıyor. Yzb. Süleyman Polat hıçkıran sese doğru koşuyor. Karlar üzerinde yapayalnız kalan insanlığın yavrusuna kollarını açarak şefkatle bağrına basıyor, insanlığın evladı küçük kız Yzb. Pulat'ın şefkatli kolları arasında elektriğe tutulmuş gibi titriyor.

Kurtarıcısının gözlerine yaşlı gözleriyle bakıyor. Yzb. Polat'ta donmak üzere olan bu kimsesiz çocuğu ısıtabilmek için kucağında sıcak göğsüne kollarıyla bastırıyor.

İssiz bir yolun kenarında, dondurucu soğukta bu yaşta bir çocuğun yalnız olmasını kabul etmiyen asil Türk subayı arkadaşımız yolun dönemeç noktasına sağa sola çocuğun annesi veya babasını bulurum diye bakıyor. Fakat ortada kimsecikler yok.

TOPÇU YÜZBAŞI SÜLEYMAN PULAT

Bu kimsesiz çocuğu bağrına basarak taburun yanına getiriyor. Hasta olmaması için bir battaniyeye sarıyorlar. Sıcak bir bardak çayı titriyen çocuğa içiriyorlar.

Yzb. Pulat dağ başında komünizm mezaliminden kaçan ana ve babanın bu yavrusunu tabura, evlât yapmaya karar veriyor. Muharebe sahasında topçu taburunun bir kız evlâdı mevcut. Bu kız çocuğuna bir ad verilmesi icabediyor.

Neticede güney Kore Cumhuriyetinin hükümet merkezi olan Seul adı takılıyor. Bu küçük yavru Türk subaylarına öyle bağlı ki, binlerce km. ateş altında bulunarak Türk şefkatinin büyüklüğünden ayrılmak istemiyor.

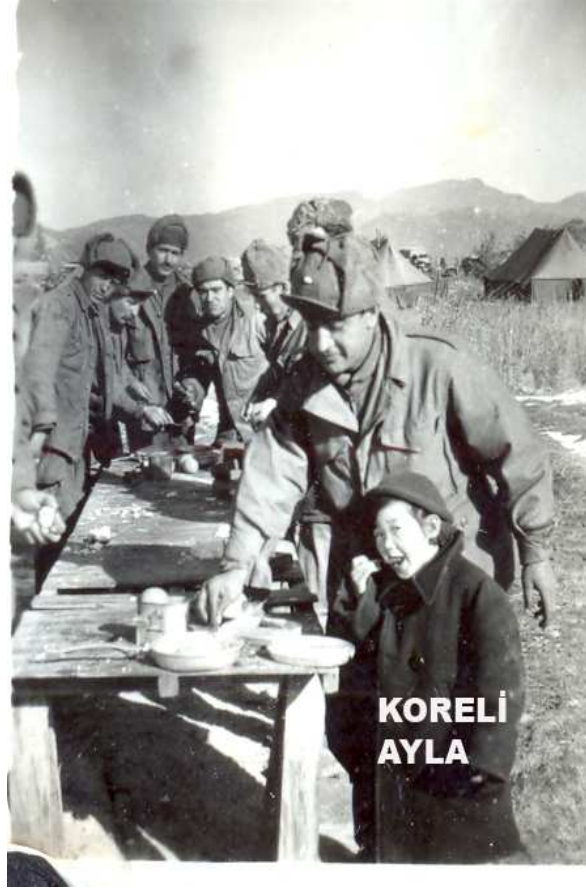
Kominizm mezaliminden kaçan bir anne hangi korkunun tesiridir ki evlâdını kaybedecek kadar kendinden? geçiyor. Hele bu anne Seul şehrinde bir öğretmen babası da bir doktor olursa . Her ikiside insanlığa hizmet etmek için çalışanların ruhuna sahip olursa, ıssız yollarda dondurucu soğukta çocuğunu bırakır mı ?

Bu hâdisenin olabilmesi için büyük korku tesiri ile şuurlarını kaybetmesi icabeder ki bu tesir kominizm mezaliminin ta kendisidir.

Korktukları nedir ? Komunistlerin emellerine hizmet etmemek için, bir vatansız, ahlâksız, vicdansız, hürriyetsiz olmamak için. insanlığa hizmet eden bir doktor ile bayan öğretmenin insanlık düşmanlarından kurtulmak için canları olan yavrularını bir dağ ıssızlığı içinde kaybederek gitmişler. ¹⁵²” diye anlatmaktadır.

¹⁵² Özoğul ,s.49-50.

**KORELİ
AYLA**

**KORELİ KIZI
AYLA**

**ASTSUBAY
SÜLEYMAN
DİLBİRLİĞİ**

Astsubay Süleyman Dilbirliği'nin Korede büyüttüğü kızı Ayla , 60 sene sonra İstanbul'a gelmiş ve manevi babasını ziyaret etmiş , onlarda Kore'ye giderek manevi kızları Ayla'yı ziyaret etmişlerdir.

3 ncü Türk Tugayı İstihkam Bölük Komutanı Yüzbaşı Şinasi Sükan ANKARA OKULU ve Yetim Kız Ayla'yı şöyle anlatmaktadır

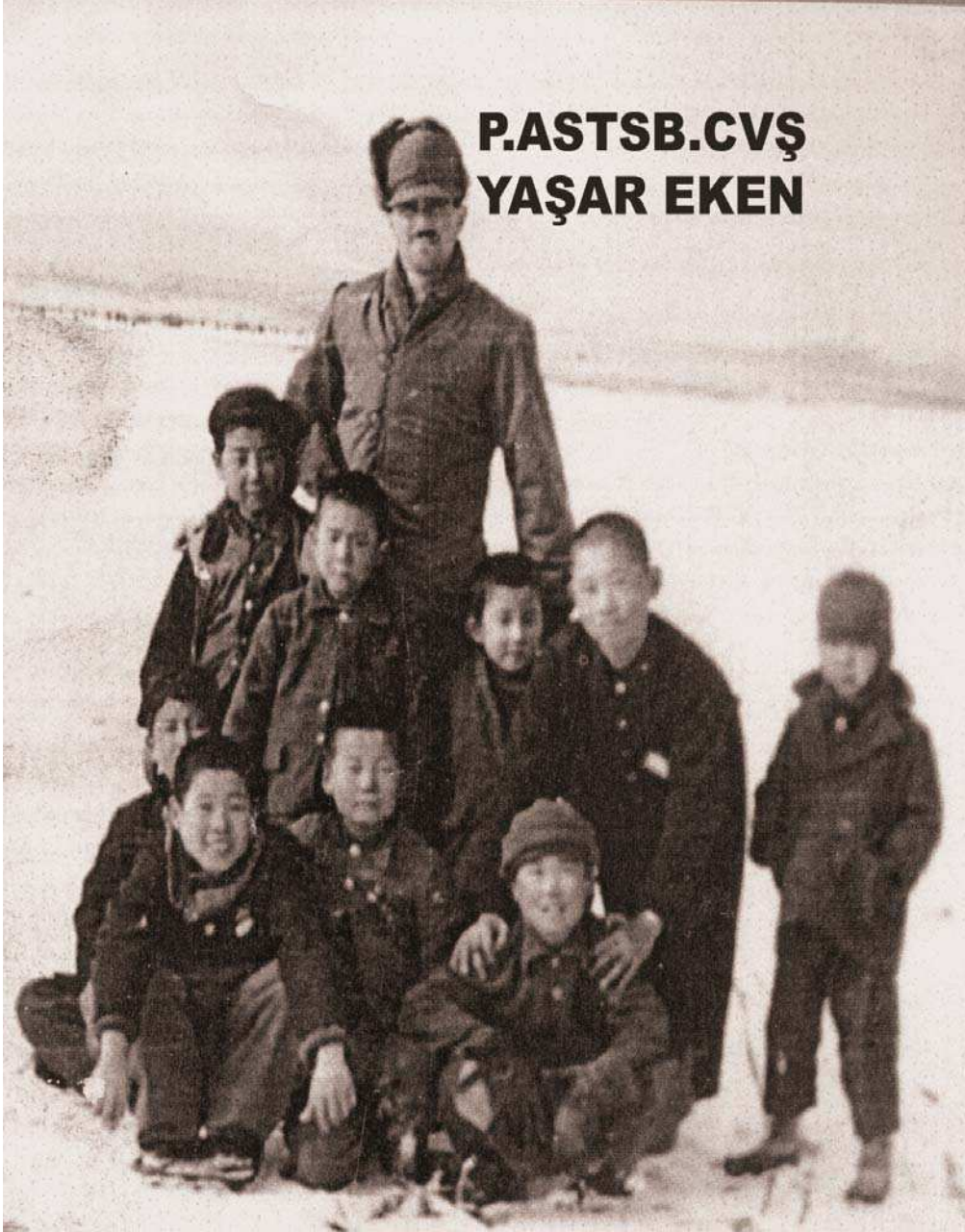
Koreli AYL A

“ Onları, 1952 yılının 29 Ekiminde; daha doğrusu Cumhuriyet Bayramında tanıdım.

Çekik kara gözlü, buğday tenli, mini mini çok sevimli yavrulardı. Onlar GMC Kamyonlarına dayanan merdivenlerden, VVoron-ni'deki Tugay Karargâhı alanına ayak basarken kuşlar gibi cıvıl cıvıldılar.

Yuvalarından, yavrularından binlerce kilometre uzaktaki bu Uzakdoğu Ülkesinde, barışı sağlamak üzere gelmiş bulunan Türk er, Assb. ve Subaylarının gittikçe anlamsızlaşan can sıkıcı yaşantılarına, o an için renk katmış, ve yuva hasretini gidermişti, bu minik insanlar ,Savaş yıllarında, şafak ülkesi anlamına gelen Kore topraklarında yaşamış olanlar; neden bahsetmek istediğimi her halde anlamışlardır.

Anlatmak istediğim, Suvan'daki Ankara Okulunda ,okuyan Kore'li yetimlerdir.

Kuzey, güney diye ayrılan bir ülkenin, birbirlerine karşı göttükleri anlamsız ve bilinçsiz düşmanlığın kurbanlarıydı bunlar.

Anasız, babasız kalmış, bu günahsız yavruları bir çatı altına daima onları koruma fikri, iyi kalpli Türk Tugay Komutanı General Tahsin Yazıcı'ya aitti.

Bütün Türk Tugayı mensupları bu fikri derhal benimseyerek; Suvan'daki Ankara Okulunun açılmasına canla başla yardımcı olmuşlardı.

Kore'li yetimlere Ankara Okulu yuva ve öğretmenlerde ana baba olmuşlardı.

Çocukluğun kendilerine verdiği bu umursamazlıkla, içlerindeki gizli burukluğun yerini, kır gezisine çıkmanın ve yeni bir yer görmenin sevinci alıyordu.

Bu sevimli yavrular, Cumhuriyet Bayramı geçit resmi ve eğlenceleri için düzenlenmiş bulunan Karargâh alanındaki yerlerini almışlardı.

Tribünlerde cephe Komutanı Orgeneral Mac Clark, 25 inci Tümen Komutanı Williams, 7 nci Kore Tümeni Komutanı, Türk Tugay Komutanı Tuğgeneral Sırrı Acar ve diğer komutanlar ile misafirler yerlerini almışlardı.

Alanın kenarları Türk, Kore, Amerikan ve diğer mütefik milletlere ait bayraklarla rengârenk donanmış bulunuyordu.

Bu renk cümbüşü, Woron-Ni çevresinde, yeşil ormanlıklar arasındaki güzel manzaraya canlılık veriyordu.

Bundan başka Tugay bandosunun çaldığı tatlı melodiler, savaş alanı genlerindeki can sıkıcı havayı yumuşatıyordu.En sonunda merasim zamanı gelip çatınca, Komutanlar merasim için hazırlanmış bulunan birliği denetlediler.

Bunu geçit resmi ve çeşitli folklor gösterileri takip Ankara Okulu çocuklarının sırası gelince; onlar da bu mutlu güne sevimli varlıkları ile katkıda bulundular. (R) leri (Y) olarak; kullanmak suretiyle söyledikleri Ankara Şarkısı, aradan 21 yıl geçmesine rağmen; halâ kulaklarımda tatlı bir melodi olarak çınlamaktadır.

,

Ankara, Ankara güzel Ankara; Seni sevmek ister, her bahtı kara.
Kızlı erkekli bu minik yavruların gösterileri arasında Kore'ye mahsus yumuşak hareketli ve anlamlı; hasat, mevsimlere ait çeşitli danslar nekadardı güzeldi.

Merasimin sonunda bu yavruların topluca bulundukları yere, bazı arkadaşlarla birlikte gittik. Onları yakından tanımak, onların şahsında kendi yavrularımızı da hatırlamak istiyorduk.

Bu tatil varlıkları sevdik, okşadık, .onlara şekerleme ve çikolatalar dağıtıldı.

Yapılan ikramlardan dolayı, sevinçli görünüyorlardı.Öğretmenlerine İngilizce olarak bir takım sorular sorarak, çocuklar hakkında bilgiler aldık. Onların acı geçmişlerini, şimdiki hallerini öğrendik.

Yavruların nüfuslarında Kore'ce adları olmakla beraber, Türkçe olarak da bir takım adları vardı; İnci, Ayla Mehmet, Tuncer, Kerim gibi.....

Bunların içinde 8-9 yaşlarında görünen Ayla; güzelliği, zarafeti, zekâsı ve nereden öğrendiğini bilmediğim Türkçesi ile dikkatimi çekmişti.

Yanına yaklaşıp, kendini okşadım ve ,

— «Kızım dedim. Sen bu güzel Türkçeyi nereden öğrendin, bana anlatırmısın?»

O sevimli yüzünde eksilmiyen tebessümünü esirgememden cevap verdi.

— «ilk savaşlarda, Kuzeyden güneye yapılan göçler sırasında annemi, babamı ve kardeşlerimi kaybettim, şimdi bile onların nerede olduklarını, sağ olup olmadıklarını bilmiyorum.

Ağlıyordum, yanımdan geçen Türk Askerleri benim elimden tutarak, nereye gittilerse beni beraberinde götürdüler.

Onlarla beraber, yedim içtim Çadırlarında yattım. Bana çocukları imiş gibi baktılar ve adımı da (Ayla) diye çağırmaya başladılar. Böylece aradan iki yıl geçti.

Bu süre içinde ben de Türkçeyi bir güzel öğrendim. Sonra, okumam için beni Ankara Okuluna verdiler.

Aradan bu kadar yıl geçti. Şimdi bu yavru, koca bir genç kız olmuştur. Kimbilir nerededir?

Her giden Kore kafilesinden bir subay'a Ayla hakkında haber sorardım.

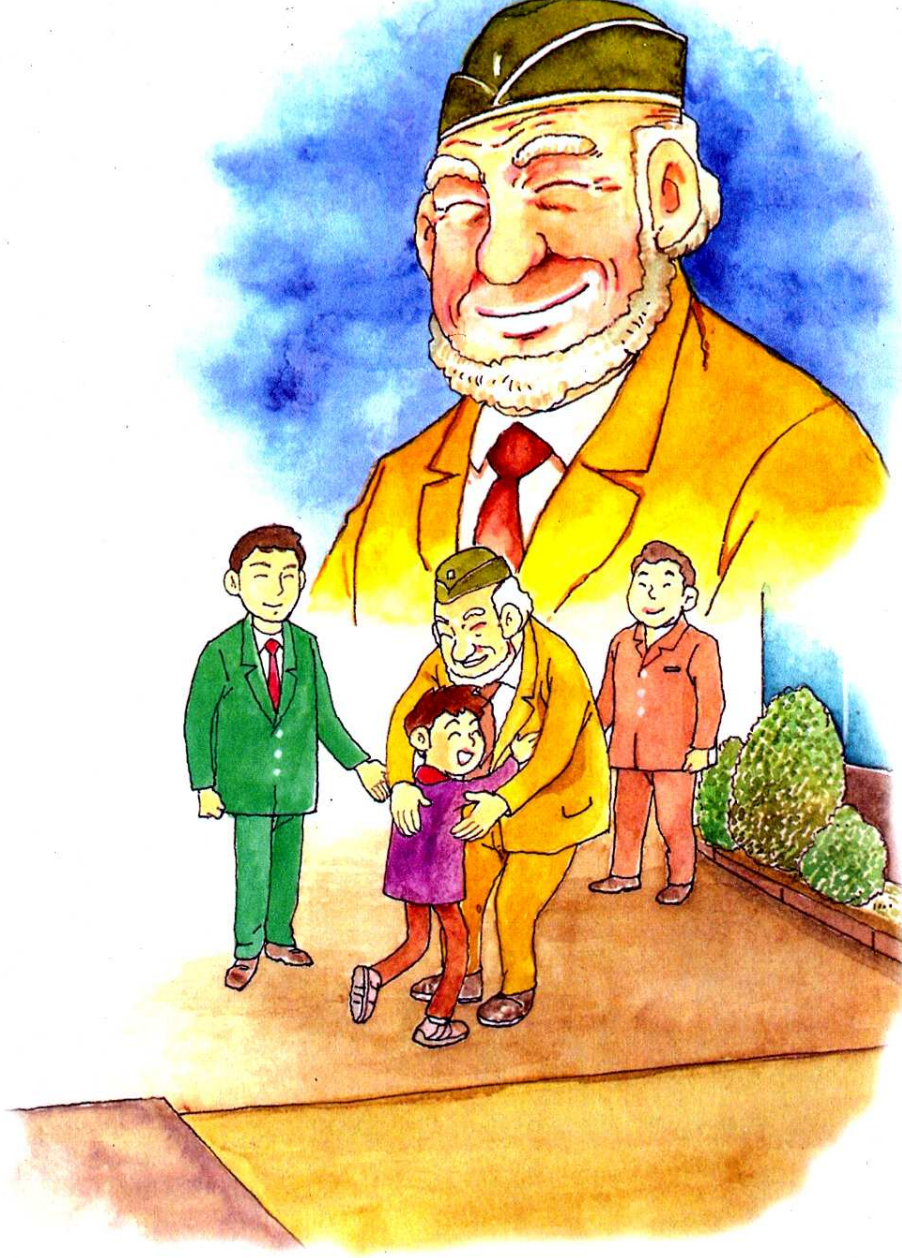
Onlar da sıhhatte olduğunu, Ankara Okulunu bitirdiğini söylerlerdi. Daha sonraları bu bilgiyi de alamaz olmuştum.

Umudum artık savaş felâketinden; uzaklaşmış, gelişmekte olan Güney Kore'de mutlu yerini almış bulunsun

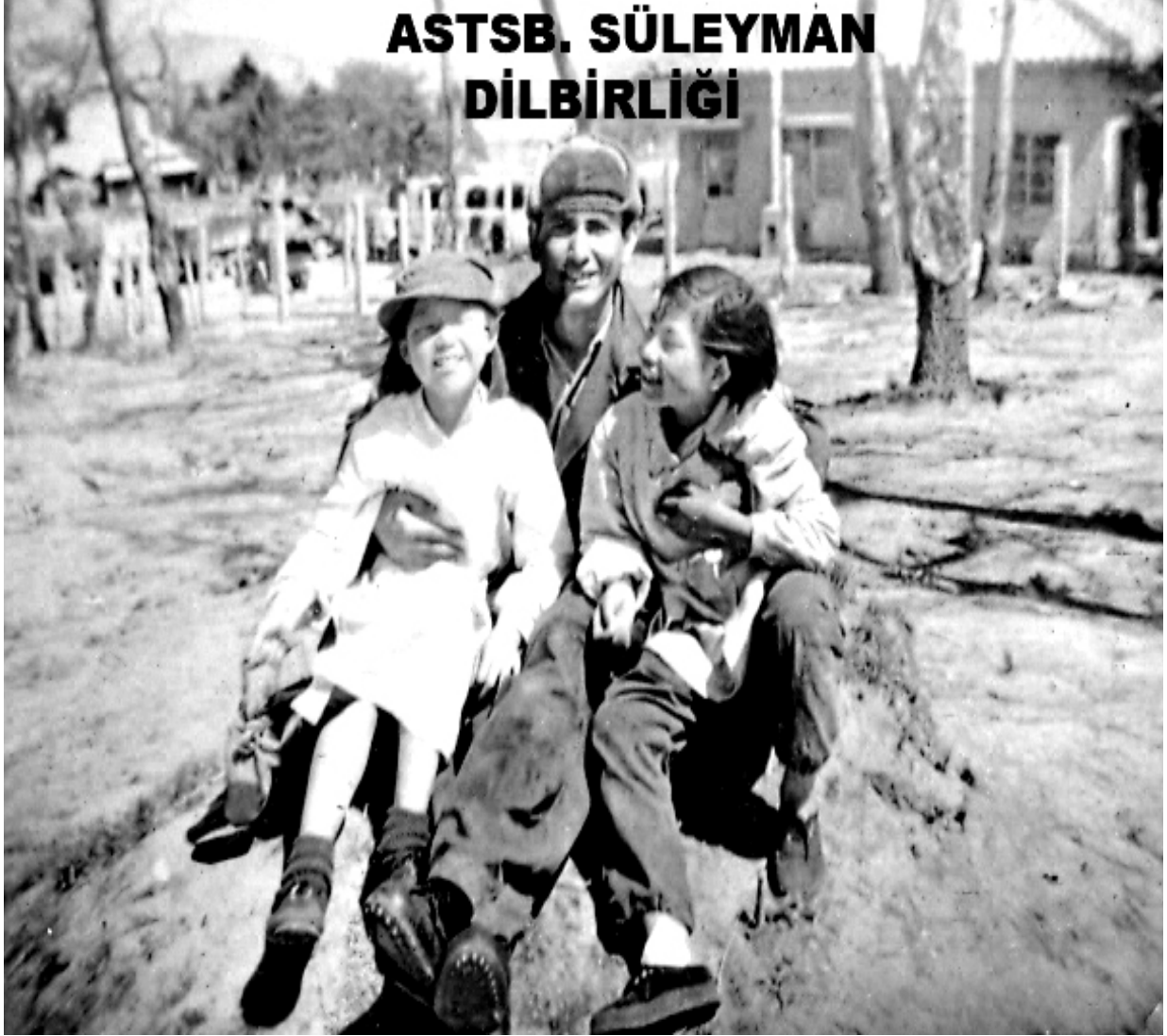
Ayla gibi, savaşın insafsızca savurduğu, anasız, babasız ve kimsesiz yavruların mutlu bir yuvaya sahip olmalarını ve insanoğlunun bu gibi olaylardan ibret dersi almasını dilerim.

Koreye ayak bastığımızdan beri, halkın içindeki tutumumuz, savaşlardaki fedakârlıklarımız; Kore halkının kalbinde bir sevgi yaratmıştır.

Koreliler, fevkâlede duygulu ve kadirbilir insanlardır. Bir taraftan savaşırken diğer taraftan yetimler için Suvan'da Ankara Okulunu açmamız; Hatta, Kıt'alanımızın içinde yetimleri barındırarak, onların yaşamalarına yardımcı olmamız, onlarda büyük etki yapmıştır.

Onun için Koreliler, Kore topraklarındaki yabancı askerler içerisinde, hepsinden ziyade Türk askerlerini sever ve takdir ederler.»

Çing-Çong'dan ayrılarak Cepheye girdikten sonra, daha bir çok Cephelerde görev aldık.

Aradan uzun bir zaman geçti. Savaş alanlarında artık halkla karşılaşamıyorduk. Ama, bu kez, Kore birliklerindeki Subay ve erlerle temasımız oldukça sık oluyordu,

Bunlar arasında, hakkımızdaki izlenimler bizim için öğünülecek bir seviyede idi.

AYLA

MEKTUBU

한국에는 장마가 한창 이랍니다

비도 많이 오고 바람도 많이 불고 기온도 많이
파손되고 인명 피해도 있고요

헤마타 오는 장마지만 안타까워요.

아버지 안녕하세요 만나보이시가

1년이란 세월이 지나 갔네요.

두분 건강 하시지요 아이들도 잘 지내지요 소식을

자주 못드려 죄송합니다 저희들도 잘 지내고

있어요 손주들도 5학년 중1학년이 되었어요

아이들이 벌써 많이 성장 하였어요. 어른스러운이요,

그리고 얼마 전에 목사님께서 편지를 보냈다고

하시던데 아직도 소식이 없어서 기다리다가 제가

소식을 전합니다. 주소가 잘못 된 것인지 알수가

없네요 많이 궁금해 하겠쥬. 편지가 도착을

안라것 보편 주소가 잘못 된것 같아요.

하인회 여러분 박실장님, 목사님 외

감사드립니다 너무도 고맙습니다

말로만 감사의 말을 전합니다

제가 직장에서 찍은 사진을 동봉 합니다

좋은것은 아니지만 보시기 바랍니다

어머니 아버지 건강하시고 행복하세요

못난 아이라 드림

AYLA MEKTUBU TÜRKÇESİ

Sayın annem ve babam.

Merhaba.

Nasilsiniz?

Umarım iyisinizdir.

Simdi Kore'de siddetli yagmur yagiyor.

Hem yagmur yagiyor hem de ruzgar esiyor. Bundan bazi insanlar tehlikeli durumda kaliyorlar. Her sene yazin Kore'de yagmur yagiyor ama boyle haberlerde yagmurdan ortaya cikan kazalardan uzuluyorum. neyse babam tekrar merhaba. Gorusmeyeli 1 sene gecti.

Nasilsiniz? Aileniz nasil? Biz iyiyiz.

Sik sik haber veremedigimden ozur dilerim.

Torunlarim da artik ilk okul 5. sinif ve orta okul 1. sinif ogrencisi oldu.

Torunlarim cabuk buyuyorlar ve ogunlasiyorlar.

Birde pastör size mektup gonderdigini soylemisti ama hala cevap alamadigimdan tekrar mektup yaziyorum. Acaba adres mi yanlis oldu? Ben de sebebini tam olarak bilemiyorum. Sanirim bundan benim hakkında merak ettiniz. Koreli derneginde calisanlar, Mr. Park, ve pastör... onlara cok tesekkur ederim.

Uzakliktan dolayi boyle sadece mektup olarak boylece tesekkur ederim diyorum.

Bu mektup icinde benim fotograflarim da koydum. Umarim begenirsiniz.

Annem ve babam her zaman sagliginize dikkat ediniz ve kendinize cok iyi bakiniz.

Mutlulugunuz icin dua ederim.

Hosca kaliniz.

Gorusmek uzere.

Ayla

Kore Ankara Okulunda Görev Yapan Astsb. Başçvş Hasan Hüseyin Dinçtürk'ün Anlattıkları

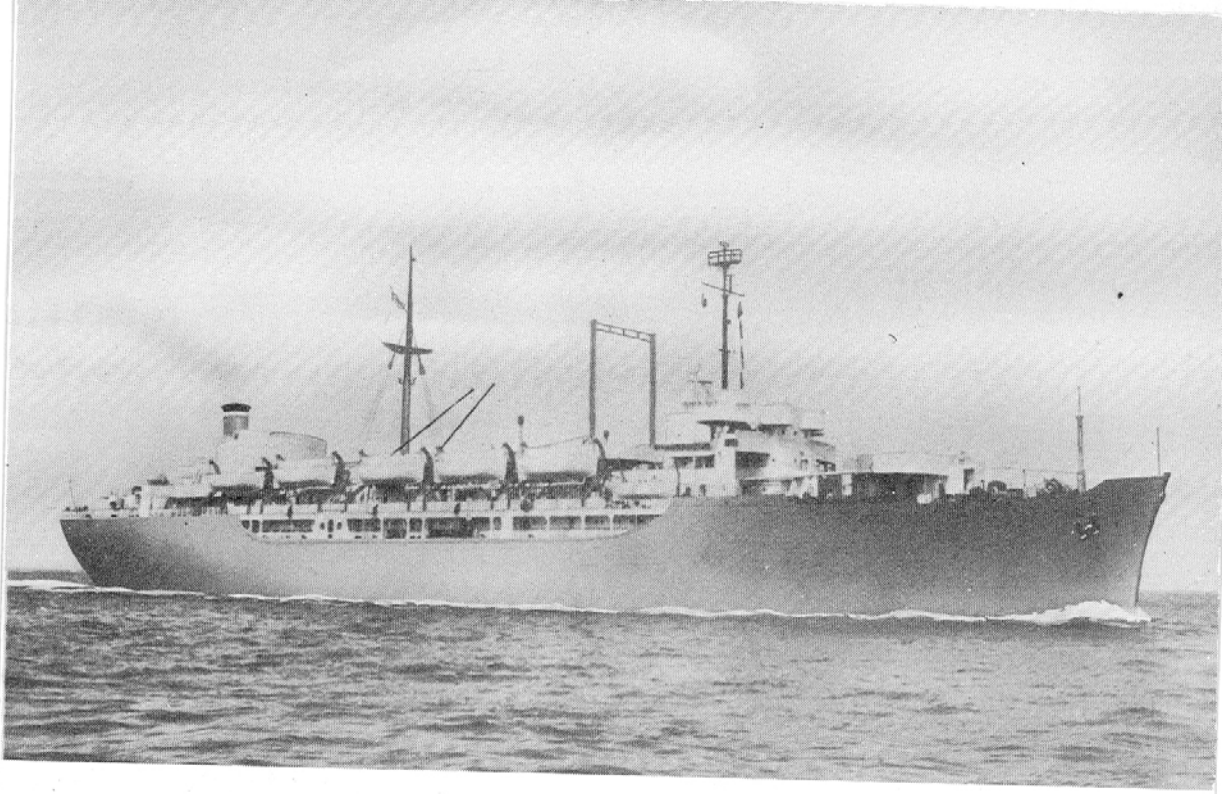
“ Ben 1951-1952 Kore gazilerinden ANKARA İLKOKULU kurucusu Astsb. Başçvş HASAN HÜSEYİN DİNÇTÜRK'ün büyük oğlu ERKAN BEKMAN'ım.

Diğer oğlu kardeşim YAMAN BEKMAN'dır. Her ikimizde 1979 yılında teyzemizin nüfusuna geçtiğimiz için BEKMAN soyadını kullanmaktayız.

Geçtiğimiz günlerde Güney Kore Hükümetinin Kore gazilerini hala unutmadığını ve Denizli ilinde bazı gaziler ile hayattaki yakınlarına askeri ateşenizce madalya verildiğinin basında yer alması üzerine size bu mektubu yazmak ve Kore halkının sevgi ve saygısını kazanarak kendisine YETİM BABASI adı verilen ne yazıktır ki bir madalyanız dahi verilmeyen babam hatırlansın ve unutulsun istemedim.

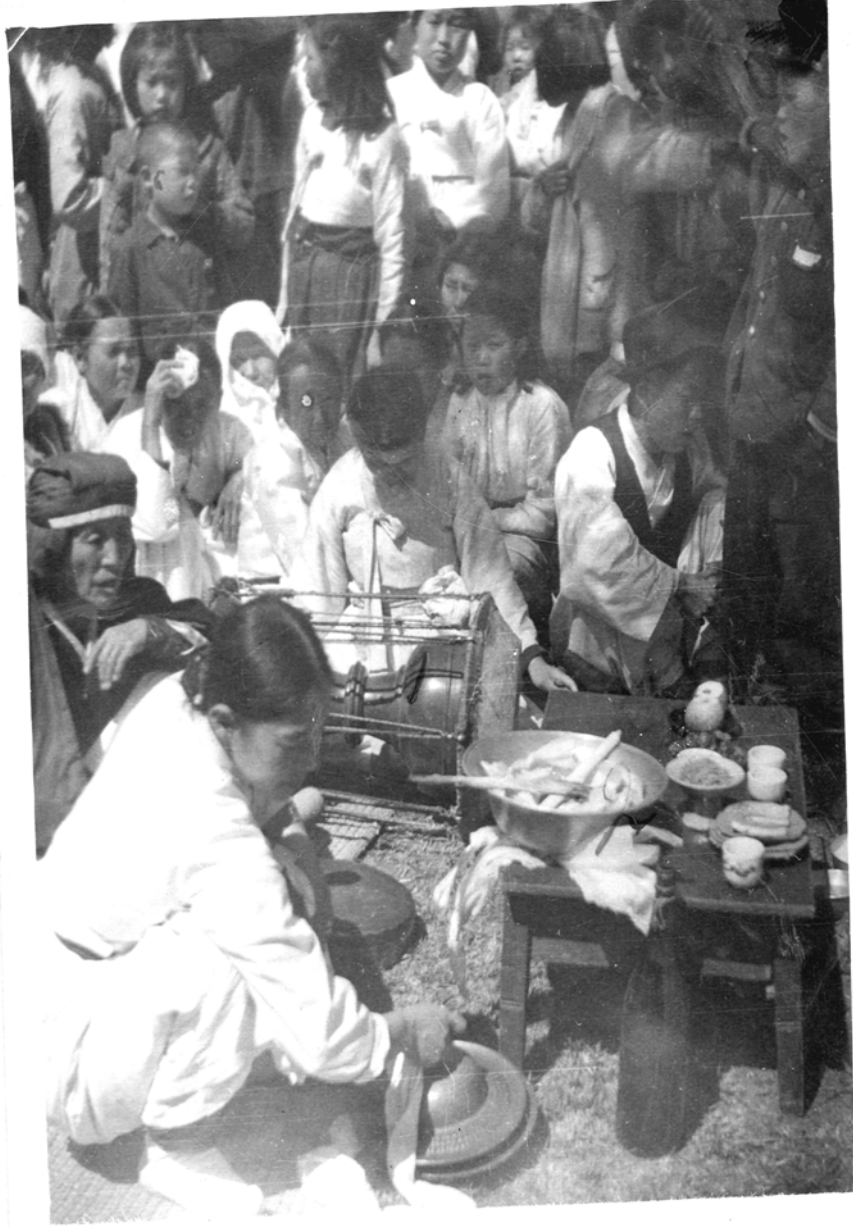
Babam, birinci Türk Tugayı ikinci kafilesi olarak 1951 Eylül ayında İskenderun limanından USA nakliye gemisi ile Güney Kore'ye gitmiştir.

U.S.N.S. GENERAL C. C. BALLOU (T-AP157)

Bir yıl sonra görevini tamamlayarak dönmüş ,1958 yılında yaş haddinden emekli olmuş ve 05.11.1967 tarihinde İzmir'de vefat etmiştir.

Babam Astsb.kd.başçvş HASAN HÜSEYİN DİNÇTÜRK SUWAN kentinizde bulunan ve yerel makamlarca yıkılmak istendiği ifade edilen ANAKARA İLKOKULU'nu meydana getiren kişidir.

Sağlığında bizlere şunları anlatırdı. Tuğayda cephe gerisinde karargah astsubayı idim . Amerikan çadırlarında kalıyorduk.Bir gün yemek fazlalıklarının döküldüğü yerde yaşlı birkaç Korelinin yanında her haliyle bakıma ihtiyaçları oldukları anlaşılan küçük çocukların yemek ve ekmek artıklarını topladıklarını gördüm.

Tabiki evlat özlemi var sizleri hatırladım, iletişim kurmaya başladım. Kimisinin anne ve babası savaşta ölmüş,bakacak kimseleri kalmadığını öğrendiğim bu çocuklara asker karavanasından , kendi istikakımdan yiyecek, sabun,çikolata,çiklet vermeye başladım.

Yaptıklarımı arkadaşlarımda katıldı ve bu çocuklara Türkçe isimlerle seslenmeye İstiklal marşımızı, Ankara marşını öğretmeye başladık.

Daha sonra yerel yöneticilerin iki ğretmen vermesiyle benim bulunduğum deponun yanını okul haline getirdik. Böylece .ANKARA İLKOKULU'nu kurmuş olduk.

İlkbaşta 5-10 kişi olan bu çocukların sayıları çoğaldı ve hertürlü ihtiyaçları bizler tarafından karşılandı.

Bir baba ve evlat özlemi ile sahiplenip yöneticiliğini yaptığım okuldan ayrılmak çok zor oldu. Benden sonra okulun daha geniş imkanlarla mevcudiyetini sürdürdüğünü, Türk askerinin ellerini üzerlerinden çekmediğini duyardım.

Babamızın bize bıraktığı en büyük miras yukarıda anlattıklarıdır Gururluyuz. Bugün hayatta olan o çocuklarla tanışmak babamla birlikte çekilmiş o günlere ait resimleri göstermek, o gururu yerinde yaşamak dileğiyle saygılarımı sunarım.”

Erkan Bekman

Bahriye Üçok Bulvarı no-14 daire 16 Karşıyaka-İzmir tel:0532 4174114

Güney Kore'de askerin kurduğu okulun adı Ankara

Yaşar ANTER Muhabirimizin Anlatıları

“ 1950 yılında Güney Kore'ye giden Birinci Kore Türk Tugayı'nda görevli Astsubay Başçavuş Hüseyin Dinçtürk ve askerlerinin verdiği insanlık dersi, başkent Seul'e 70 kilometre uzaklıktaki Suwon Kenti'nde gün yüzüne çıktı.

Kore Savaşı'na katılmak için bu ülkeye giden Astsubay Hüseyin Dinçtürk ve askerlerinin, inşa edip Ankara adını verdikleri ilkokulda ve yetimhanede, anne ya da babalarını yitiren çocuklara sahip çıkarak dört yıl boyunca eğitim verdiği, yiyecek ve içeceklerini temin ettiği, bakımlarını yaptığı belirlendi.

Ankara İlkokulu'nda eğitim gören ve Türk askerine minnet duyduklarını belirten 70 yaşındaki Yoon Yeo Yeon ile 71 yaşındaki Lee Young, o günleri gözleri yaşararak anlattı.

Anne baba oldular

Suwon'un Gmvansoung Mahallesi'ndeki Ankara İlkokulu'nda eğitim gören ve halen aynı mahallede çocuklarıyla oturan Yoon Yeo Yeon ile Lee Young, o yıllarda Türk askerleriyle çekilen toplu sınıf fotoğraflarını ve o yıllara ait anılarını paylaştı.

Türk askerlerinin sevgisini ölene dek yüreğinde taşıyacağını belirten Yoon Yeo Yeon, "Türk askerleri o günlerde bize verdikleri eğitimin yanında hem annelik hem babalık yaptı.

Bizim özgürlüğümüz için savaşan diğer Türk askerlerinin yiyecekleri, içecekleriyle beslendik. Hüseyin Dinçtürk ve askerleri annesiz ve babasız olduğumuzu unutturdu" dedi.

Gözyaşları arasında zaman zaman Türkçe konuşmaya çalışan Lee Young, "O zaman, 14 yaşından 70 yaşında kadar eli silah tutan herkes savaşta olduğu için, anne ve babalarını kaybedip kimsesiz kalan bizlere Türk askerleri sahip çıktı.

Hüseyin Dinçtürk ve askerleri bizlerin ailesiydi. Yaklaşık 640 çocuktuk. Dört yıl boyunca bizleri hiç yalnız bırakmadılar. Onlar hep yaşamımızın birer parçaları oldu.

Halen aynı mahallede yaşadığımız arkadaşlarımızla, onları ve bize yaptıklarını unutmak mümkün değil" diye konuştu.

Öte yandan, geçtiğimiz günlerde Suwon Belediyesi tarafından Ankara İlkokulu'nun bahçesine, üzerinde,

'Ankara Kimsesizler Yurdu Kuruluş Anıtı' başlığıyla Türkçe, İngilizce ve Korece Türk askerlerinin Koreli yetim ve öksüz çocuklar için yaptıklarının yazılı olduğu bir kitabe konuldu." Demektedir.

E.Kur Alb. Esat ASLAN Şöyle Anlatmaktadır

“ Kore Savaşının 60. yıl etkinlikleri kapsamında Kore Savunma Araştırmaları Enstitüsü'nün düzenlemiş olduğu bir bilimsel toplantıya katılmak ve Kore Üniversitesinde seminerler vermek üzere geldiğim Güney Kore ve özellikle Seul'de 1950'lerde gelen Türk askerinin buralara sinen kokusunu ciğerlerime kadar çekmenin ayrıcalığını yaşadım. Ve de Korelilere onları anlattım. Biraz daha yakın plandan tanımlarım istedim,

Kore Türk Tugayının buralarda bırakmış oldukları izleri tekrardan canlandırılmasına ne kadar katkımda oldu bilmiyorum, onlarla birlikte nefes almağa çalıştım, bir nebze onların ruhlarını şad ettiysem ne mutlu bana diyebiliyorum. Atalarımın buralarda bırakmış oldukları miraslarını ciğerlerime kadar iliklerime kadar hissettim. İnanın bir başka döndüm.

Kore'ye ilk ayak basan Kazan Türklerinden sonra 15 Ekim 1950 tarihinde Pusan limanı'na ayak basan 259 subay, 18 askeri memur, 4 sivil memur, 395 astsubay, 4414 erbaş ve er olmak üzere 5090 kişiden oluşan

Birinci Kore Türk Tugayı ve sonraki iki tugayın yaptıkları anlatmakla bitmez. Üç sene süren savaşın kaderini değiştirdikleri gibi ,Savaşın içerisinde bir de okul kurmuşlardır. Dosta düşmana ve kem gözlere karşı Başkent Ankara'nın sancaktarlığını soyunmuşlardır, himmetle kurmuşlardır .

Ankara İlkokulunu...Yanlış duymadınız, Kore'ye gelen Türkler sadece savaş etmekle kalmamış, Güney Kore yurttaşlarıyla kurmuş oldukları insani ilişkilerle Kore halkının üzerinde derin izler bırakmışlardır. Güney Kore'de 2-3 tane cami ve 30 bin dolayında

Müslüman'ın bulunmasının yanı sıra bir de kuruluşu savaş yıllarına rastlayan bir eğitim kurumu olan Seul'de Ankara İlkokulunun kuruluşu savaş yıllarına rastlamıştır. Bu eğitim kurumunun kuruluş öyküsü ise son derece ilginçtir.

Kore'ye geldikten sonra Seul civarında yerleşen birliklerin birinde vazife gören İstanbul Cihangirli Astsubay Başçavuş Hüseyin Dinçtürk Kunuri savaşından sonra civarda bulunan annesiz babasız 50 kadar Koreli çocuğu toplayıp onlara bakmağa başlamıştır.

İlgili makamlardan, Türk Birliğinin konakladığı kışlanın yakınlarında metruk bir depoyu kullanma izni alan Hüseyin Dinçtürk yetim çocukları buraya yerleştirmiştir. Bu hareketiyle bölgedeki tüm Türk askerlerini de özendirmesini de bilmiştir.

Bu şekilde erler tayınlarından ve yiyeceklerinden arttırdıklarını çocuklara vermişler, subaylar yetim çocuklara hediyeler almışlar ve kısaca Türk birliklerinde bulunan herkes bu biçarelere yetimliklerini unutturmağa çalışmışlardır.

Böylece bu hareketi başlatan Astsubay Başçavuş Hüseyin Dinçtürk kısa zamanda Kore halkının sevgi ve saygısını kazanmış ve kendisine "**Yetim Babası**" adı verilmiştir.

Bir müddet sonra Hüseyin Dinçtürk tekrar müsaade istemiş ve deponun boş bir odasını sınıf haline getirmiştir. Oda temizlenmiş, sıralar konmuş ve yavrular bir okula kavuşmuşlardır. Bu okula devam eden çocukların hemen hepsi Türk birliği tarafından bu okula yerleştirilmişlerdir.

Kore makamları da bunun üzerine burada çocuklara ders verecek iki Koreli öğretmen atamışlar ve derslere başlanılmıştır. Bu arada kendiliğinden okulun müdürlüğünü üstlenen Astsubay Başçavuş Hüseyin Dinçtürk çocukların yalnız yemeleri içmeleri ile değil, eğitim ve terbiyeleri ile de ilgilenmeğe başlamıştır.

Ayrıca müzik ğretmenliği görevini de üzerine almış olan Hüseyin Dinçtürk, ocuklara türküler, Türkçe şarkılar, koşmalar hepsinden önemlisi Türk İstiklal Marşını ğretmiştir.

Bu şekilde Koreli yetimler Türkiye'deki Türk okullarında olduğu gibi sabahları derslere başlamadan önce hep bir ağızdan İstiklâl marşını söylemeğe başlamışlardır.

Ders aralarında ise bahçede oynarken koşmalar okumuşlar, Anadolu türkülerini seslendirmişlerdir. Savaş alanından az uzakta, askerî birliklerin arasında kurulmuş olan bu okula "**Ankara İlkokulu**" adı verilmiştir.

Okula devam eden çocukların adları ise Kemal, Cell, Ayla, Fatma, gibi öz be z Türk isimleri verilmiştir. Hepsi Türkçeyi ana dilleri kadar hatta ana dilinden bile iyi konuşan ve söylenen her şeyi anlayan bu çocuklar, pürüzsüz yazı yazmayı da öğrenmişlerdir.

Başlangıçta 50 ğrenci ile kurulan Ankara ilkokulu çok geçmeden 150 yetimi bünyesinde barındırmağa başlamıştır. Bunlar Türk birlikleri tarafından ölümden kurtarılmış biarelerdir. Ayrıca, bu yetimler Kore Türk Tugayı mensubu subaylar tarafından evlât edinilmiştir.

O tarihlerde kendisiyle bir görüşme yapılan ve okulun bahçesinde "**Ankara, Ankara, Güzel Ankara**" marşını söyleyen sekiz yaşındaki küçük Ayla"En büyük emelinin Ankara'ya gitmek ve bundan bir süre önce Türkiye'ye dönen manevî babası Rıdvan yüzbaşıya kavuşmak olduğunu" söylemesi Türk hasletlerinden sadece birisi olarak bellekler kazanılmıştır.

Çok geçmeden Koreli küçük yetim Ayla'nın bu istemi kısa sürede gerçekleşmiş 29 Ekim 1952 tarihinde Cumhuriyetimizin 29. yıldönümü dolayısıyla yapılan kutlama törenine Seul'deki Ankara İlkokulunun Türkçe bilen Koreli yetim çocukları da katılmışlardır.

Kore Türk Tugayı Kore Savaşından sadece aslanlar gibi dvşmekle kalmamış, iyilik, insanlık yolu ile birçok gönülleri fethetmesini bilmişlerdir. Üzülerek ifade etmeliyim ki, Türk

askerinin bu himmet dolu yaklaşımlını Silahsız kuvvetler devam ettirememiş, savaş sırasında kurulan bu ilkokulu sadece kapatma görevini üstlenmişlerdir. “ demektedir.

SONUÇ; ANKARA OKULU HAKINDA YETERLİ BİLGİ BULUNMAMAKTADIR ,
TOPLANAN BİLGİLER PARÇA PARÇADIR , BİR BÜTÜN HALİNE GETİRİLMEĞE
ÇALIŞILMAKTADIR

BİBLİYOGRAFYA

A) ATASE Başkanlığı Arşiv Belgeleri: (+)

D.133, K.138, D.84.

D.134, G.1, K.71, D.1.

D.134, G.1,D.5.

D.134, G.1, K.145, D.5.

D.134, G.2, D.4.

D.134, G.3,D.1.

D.134, G.4, D.1.

D.134, G.14, K.153, D.36.

D.134, G.17, K.150, D.66.

D.134, G.68, D. 17.

D.134, G.18, D.75.

(487) Kore'de Savaşanlar Derneği Muhtırası; s. 25.

(488) Kore'de Savaşanlar Derneği Muhtırası; s. 30-31.

B) Kitaplar

Afşin, Zeki;Kore Kahramanları ve Türkiye, Ankara, 1953.

Akay, Abdullah; Kore'de Dirilen Şehit, Ankara, 1985.

Allain, Davit; Battle Ground Korea The Story Of The 25 th Infantry Division, Tokyo, 1951.

Allen, C.Richard; Korea's Syngman Rhee An Unauthorized Portrait, Rutland, 1960.

Alexander, Bevin. Korea; The First War We Lost. New York: Hippocrene, 1986.

Alexander, George; The Chinese Communist Army in Action : The Korean War.

Alexis Johnson With Jef Olivarius Mc Allister: The Right Hand Of Power, New Jersey.

Appleman, Roy E.; U.S. Army in the Korean War: South to the Naktong, North to the Yalu.,Washington,1961.

Armaoğlu, Fahir; Siyasi Tarih (1789-1960), Ankara, 1975.

Aslanoğlu, Hikmet; Kore ve Kore Harbi, Ankara, 1951.

Aslanoğlu, Hikmet; Neler Dediler, Ankara, 1958.

Ataman, Baha; Neden İşbirliği Yaptılar, Ankara, 1967.

Beloff, Maw; Soviet Policy In The Far East, Newyork, 1953.

Berger, Carl;The Korean Knot A Military - Political History, Philadephia, 1964.

Blair, Clay.; The Forgotten War: America in Korea 1950-1953. New York: Times Books,

Birinci Askeri Tarih Semineri, Bildiri IV.

- Çalışır, F.; Kore Devrimi Üzerine, 1951.
- Canbulat, Cevdet; Kore'de Mehmetçik, 1951.
- Camille, Rougeron; Le Enseignements Je La Guerre de Coree, Paris, 1952.
- Caridi, Ronald J.; The Korean War And American Politics, Philedelphia, 1968.
- Clark, Mark W.; From The Danube To The Yalu, Nework, 1954.
- Cliver, Robert T.; The Truth About Korea, London, 1951.
- Clay, Blairis; The Forgotten War America In Korea, (1950-1953) Newyork, 1987.
- Clough, Ralpn N.; Deterrence And Defense In Korea: The Role Of U.S. Forces, Washington,
- Corr, Gerald H.; The Chinese Red Army. New York: Schocken Books, 1974.
- Chum-kon, Kim; The Korean War, Korea, 1973.
- Cho, Soon Sung; Korea In World Politics (1940-1950) An Evaluation Of American Responsibility, Berkley, 1967.
- Cutforth, Rene; Korean Reporter. London: Win-gate, 1952.
- Cutforth, Rene; Korean Reporter, London, 1952.
- David, Rees; Korea The Limited War, Newyork, 1964.
- Dean, Philip; Was a Captive in Korea. New York: Norton, 1953.
- Demokrasimizin İsmet Paşalı Yılları (1944-73)
- Demokrat Partinin Altın Yılları (1950-54), İstanbul, 1990
- Denizli, Ali; Kore Harbinde Türk Tugayları, Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1994.
-; Kore Savaşındaki Kunuri Kahramanları, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.
-; Kore Savaşındaki Kumyangjangni Kahramanları, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.
-; Kore Savaşındaki Kore Harbinde 3 ncü Türk Tugayı Vegas- Elko-Karson Doğu ve Batı Berlin Zaferleri, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.
-; Kore Kahramanı Şehit Binbaşı Lütfü Bülgin Hayatı ve Kahramanlığı, Berikan Kitabevi, Ankara, 2010.
-; Kore Savaşı Belgeler ve Harp Fotoğrafları Albümü , 72 Tasarım ve Ltd Şti., Ankara, 2010.
-; Kore Savaşı Uzaklardaki Kahramanlar ve Zaferleri, Başlık Yayınları, Ankara, 2010.

.....; Kore Harbinde Şehitlerimiz - 10 Kahraman , Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Harbinde Kunuri Zaferi, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Harbinde Kore Savaşı 1950-1953 , Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç, Turhan Kitabevi, Ankara, 2011.

.....; Kore Savaşı Kahramanı Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan, Turhan Kitabevi, Ankara, 2011.

Department of the Army, Office of the Assistant Chief of Staff, G-2. "U.S. Prisoners of War in the Korean Operation: A Study of Their Treatment and Handling by the North Korean Army and the Chinese Communist Forces", 1954.

Deral, Mustafa; Kore'ye Niçin Gidiyoruz, İstanbul, 1963.

Dobbs, Charles M; The Unwanted Sumbol America Foreign Policy The Cold War And Korea (1945-54), Ohio, 1951.

Donovan, Robert J.; Nemesisi, Truman And Johnson In The Coils Of War In Asia

Dora, Celal; Kore Savaşlarında Türkler, İstanbul, 1963.

Dulles, John Foster; War or Peace. New York: Macmillan, 1950.

Eighth Army by the Chinese Communist Forces, November 1950, in the Battle of the Chongchon River, Korea. New York: Morrow, 1953.

----- . The Military History of the Korean War.

Eminoğlu, İbrahim; Kore'de İslamiyet, Savaşla Gelen Umut.

Ergüngör Turan; Kore'de Birinci Türk Tugayı.

Erkmen, Seyfi; Kore'den Geldim, İstanbul, 1951.

Ertürk, Kemal; Kore Şafaklarında, İstanbul, 1952.

Fanning, Anne Katherine; Turkish Military in The Korean War, Yayınlanmamış doktora tezi, Türkçesi, Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Kütüphanesi, Ankara, 1993.

Fehrenbach, T.R.; This Kind Of War, Newyork, 1989.

Fehrenbach, T.R.; This Kind of War: A Study in Unpreparedness. New York: Macmillan, 1963.

Field, A. Jones; History Of United States Naval Operations Kore, Washington, 1962.

Fotoğraflarla Kore Harbi; Ankara, 1952.

Further Summary Of Events Relating Of Korea (October 1950 To May 1951), London

Futrell, F. Robert; The United States Air Force In Korea (1950-53) Newyork, 1961.

Gardner C Loyd; The Korean War, Newyork.

George, Alexander; The Chinese Communist Army Action In The Korean War.

Gnkur. ATAŞE Bşk. Iğı Kütüphanesi ve Arşivi ile, Milli Kütüphane ve Arşivi.

Griffith, Samuel B.; The Chinese People's Liberation Army. New York: McGraw-Hill, 1967.

Gyehh D. Paige; The Korean Decision, Newyork, 1968.

Gugeler, Russell A.; Combat Actions in Korea. Washington, D.C.: Combat Forces Press, 1954.

Gunther, John; The Riddle Of Macarhur Japon Korea And The Far East, London, 1951.

Gürkan, İhsan; Kore'de Savaş Ulaştırması, İstanbul, 1953.

Gürler, Şahap; Kore Tugayımızın Teftişine Ait Rapor, Ankara, 1951.

Güventürk, Faruk; Kore'de Kutup Yıldızı, İstanbul, 1969 .

Hastings, Max; The Korean War. New York: Simon & Schuster, 1987.

Hermes, Walter G.; U.S. Army in the Korean War: Truce Tent and Fighting Front. Washington, D.C: GPO, 1966.

Heller, Francis H.; The Korean War A 25 Years Perspectiva, Kansas, 1977.

Higgins, Marguerite; Guerre EnCore'e, Paris, 1951.

Higgins, Trumbull; Korea And The Fall Of Mac Arthur A Precis In Limited War, Newyork, 1960.

Higgins, Trumbull; Korea and the Fall of Mac-Arthur. New York: Oxford University Press, 1960.

Hung-Lick Hu; La Probleme Corean

F., Stone; The Hidden History Of The Korean War, Newyork, 1952.

James D. Clayton; Mac Arthur Douglas, Boston, 1970.

James, D. Clayton. The Years of Mac Arthur: Triumph and Disaster 1945-1964. Boston: Houghton Mifflin, 1985.

John, W. Spanier; The Truman-Mac Arthur Controversy And The Korean War, Newyork, 1965.

Summers, Harry G; Korean War Almanac, Newyork.

Kandemir, Enise; Kore Destanı, Ankara, 1954.

Kayacıklı, Tamer; Kore, İstanbul, 1978.

Kennan, George F.; American Diplomacy, 1900-1950, University of Chicago Press, 1951

Kepir, Mustafa; Kore Kahramanlarına Sesleniş, Ankara, 1951.

Kıran, Muzaffer; Şafakta Hücum "Kore Harbi", Ankara, 1965.

-----; Harp Esirleri, Ankara, 1959.

-----; Hürriyet Kapısı (Panmunjon), Ankara, 1957.

Kinhead, Eugene; In Every War But One. New York: Norton, 1959.

-----; Why They Collaborated. New York: Longman, 1960.

-----; Neden İşbirliği Yaptılar?, (Çev. Baha Ataman) Genelkurmay Bşk. Yyn, Ankara, 1967.

Kim, Ch'ang Sun; Fifteen Years History Of North Korea, Cpiluhgam, 1961.

Kim Chum-Kon; The Korean War. Seoul: Kwangmyong Publishing Co., 1973.

Kirbym, Stephen; The Two Koreas Conflict Of Compromise

Kyrio, Kalinow; How Russia Built The North Korean Army, 1950.

Korsavaş Dergisi; sayı 2,80,81,82,84.

Kore'den Alınan Dersler, Ankara, Genelkurmay Basımevi, 1951

Korea (1945-1975) Asia RR. Center Skoul, Kore, 1975.

Korea Institute of Military History. Soviet materials related to the Korean War. (April 1993).

Kore Birleşmiş Milletler Kuvvetleri Tarafından Elde Edilen Muharebe Bilgileri Broşürü, Ankara, 1955.

Kore Broşürü; Ankara, Erkan-ı Harbiye-i Umumiye Basımevi, 1953.

Kore Destanı, İstanbul, 1951.

Kore'den Haberler, Ankara, 1960.

Kore Harbinde Türk Silâhlı Kuvvetlerinin Muharebeleri (1950-1953), Ankara Genelkurmay Basımevi, 1975.

Kore Muharebeleri, Ankara, 1953.

- Kore Harp Albümü ve Uzak Doğu Mecmuası, İstanbul, 1951.
- Kore'de İstihkam Teknik Haberalma Broşürü, Ankara, 1953.
- Kore Kahramanlarına; İstanbul, 1982.
- Kore Kahramanlarına; Ankara, Genel kurmay Basımevi, 1952
- Kore'de Muharebe İdare Yerleri Kore Broşürü; Ankara, 1953.
- Kore'de Psikolojik Harp Broşürü; Ankara, 1957.
- Kore'de Savaşanlar Derneği'nin Muhtırası; Ankara, 1974.
- Korea A. Summary Of Further Developments In The Military Situation Armistice Negotiations And Prisoner Of War Camps Up to January; London, 1953.
- Kore Savunmasına Katılmamızda Dini ve Siyasi Zaruret; 1950.
- Kore'de Türk Tugayının Bir Muharebe Safhası ve Bazı Subayların Resimli Biyografisi, Ankara, 1959.
- Korean War; The History Of The U N Forces In Korean War.
- Korok, Daniş Remzi; Şafakta Hücum "Kore Harbi", Ankara, 1965.
- Kölan, Enver; Kore Savaşlarında Muharebe Sınıfının Faaliyeti ve Bu Savaşlardan Muhaberecilik Bakımından Alınan Dersler, Ankara, 1952.
- Leckie, Robert; The Korean War.
- Lafeber, Walter; America Russia And The Cold War. (1945-71), Newyork 1972.
- Leland, M. Goodrich; Korea A Study Of U.S. Policy In The United Nations, Newyork, 1956.
- MacArthur, Douglas. Reminiscences. New York: McGraw-Hill, 1964.
- MacArthur, Douglas, Revitalizing a Nation, Heritage Foundation, 1952
- MacDonald, Callum A. Korea: The War Before Vietnam. New York: The Free Press, 1986.
- Major R.C.N. The War In Korea (1950-1953) 1954.
- Marshall, S.L.A.; The River And The Gauntlet Defeat Of The Eight Army By The Chinese Communist Forces. November 1950 In The Battle Of The Changchon River Korea, Newyork, 1953.
- Marshall, S.L.A.; The American Fighting Man in Action, Korea, Spring 1953. New York: Morrow, 1956.
- ; Pork Chop Hill, William Morrow & Co., 1956
- ; The River and the Gauntlet, William Morrow & Co., Newyork, 1959.

Matthew, Ridgway; The Korean War, Newyork, 1967.

McLellan, David S. Dean Acheson; The State Department Years. New York: Dodd, Mead,

McAllister Jef Olivarius With U.Alexis Johnson; The Right Hand Of Power New jersey

Mitchell. C.Cıyde; Second Failure In Asia, Washington, 1951.

Meade, E.Grant; American Military Government in Korea, Newyork, 1951.

Muharip Gaziler Dergisi; sayı 2,10.

Mustanoğlu Necati A; Malazgirtten Kore'ye.

Mossman, Billy C.; United States Army in The Korean War, EBB And Flow November 1950 July 1951, Washington, 1990.

-----; U.S. Army in the Korean War: Ebb and Flow. Washington, D.C.: GPO (anticipated in 1990).

National Affairs Institute, History Of The Korean War, Korea Review

Nazif, Nevzat; Kore Destanı, İstanbul, 1951

Nelson, M. Frederick.; Korea and the Old Order in East Asia. Baton Rouge: Louisiana State University Press, 1945.

Öke. Mim Kemal; Unutulan Savaş Kronolojisi, Kore (1950-1953), İstanbul, 1990

Örgen, Cemil; Kore ve Kıbrıs Savaşları, İzmir, 1984.

Özoğlu, Nazmi; Kore'de Niçin Savaşım. Komünizm Mezalimi Korunma Çareleri, Ankara, 1954.

O.B.E.Thomas R.C.W; The War In Korea (1950-1953), 1954.

Oliver, Robert T.; Sungman Rhee The Man Belind The myth,Newyork, 1955.

-----; Syngman Rhee Ana American Involvement In Korea (1942-1960), Seoul, 1978.

-----; The Truth About Korea, London.

Pelser, Frederick; Freedom Bridge, California, 1984.

Paige, Glenn D.; The Korean Decision, Newyork, 1968.

Paige, Glenn D. The Korean Decision June 24-30, 1950. New York: Free Press, 1968.

Poats,RutherfordM; Decision In Korea The Mobide Company,Newyork, 1954.

Rees, David; Korea :The Limited War, Newyork, 1964.

- Ridgway, Matthew B.; The Korean War, Newyork, 1967.
- ; Soldier, Harper & Brothers, 1956
- Rose, Cisle A.; Roots Of Tragedy The United States And The Strugle For Asia, (1945-53) Westpat, 1975.
- Roy, E Appleman; South To The Naktona North To The Yalu, Washington, 1960
- Russell, A. Gugeler; Kore'de Muharebeler, Washington, 1984.
- Sahn, Pow-Key; The History Of Korea, Seoul, 1982.
- Sato Hideo And Chae-Jinlee; US. Policy Toward Japan And Korea
- Sayılan, Nazım Dünder; “Kore’de Türk Askeriyle Altı Yıl” (Birinci bölümü yayımlanmış olup, diğer bölümleri henüz yayımlanmamıştır).
- Sel, Lütfü; Kore'de Cereyan Eden Muharebelerden Alınacak Dersler, Ankara, 1979.
- Schnabel,F. James; United States Army In The Korean War Policy And Direction The First Year, Washington, 1972.
- Schnabel, James F. & Watson, Robert; US Army Center of Military History Washington, D.C., 1962.
- Spiller, Harry; American POWs in Korea, sixteen Personel Accounts, North Carolina, 1998
- Solesinger, Arthur M; The Dynamics of World Power A Documentary History Of The United States Foreign Policy (1945-1973), Newyork, 1973.
- Shihchien,Chih-Shih;A.Chronicle Of Principle Events Relating To The Korean Ouestion,Pekin, 1954.
- S.L.A.,Marshall's;The River And Gaunlet Defeat Of The Eight Army By The Chinese Communist Forces November 1950, In The Battle Of The Chong-chon River,Korea, Newyork, 1953.
- Spanier, W. John; The Truman-Mac Arthur Controversy And The Korean War, Cambridge, 1959.
- Sohn, Pow-Key; The History Of Korea.
- Sokwan, Minwung; A. View Of The North Korean Communist Puppet Regime, 1958.
- Soykut, H. Refik; Kore'de Ebedileşen Kahramanlar, Ankara, 1952.
- Srivastava, M.P; The Korean Conflict, New Delhi, 1982.
- Stairs, Denis; The Diplomacy Of Constraint Canada, The Korean War And United States,Toronto, 1974.
- Stepneh Kirbym; The Two Koreas Conflict Of Compromise Summary Of Events Relating To Korea, London, 1950.

Sükan, Şinasi; Marikko Matsubara Kore'den Japonya'dan Anılar, Ankara, 1974.

Summers, Harry G.; Korean War. 1950-1953, Newyork, 1990.

Sunalp, Turgut; Kore Harbi, İstanbul, 1954.

Taşkıran, Cemalettin; I. Dünya Savaşında Türk Esirleri, İstanbul,2001.

The History Of The United Nations Forces In The Korean War, The Ministry Of National Defense The Republic Of Kore, 1973 (1-6 Cilt).

Treatment of British Prisoners of War in Korea, London 1955.

Truman, Harry S.; Memoirs; Years of Trial and Hope, Vol. II., Newyork, 1956.

Tsou, Tang; America's Failure In China (1941-50) Chicago, 1963.

Ülkü, Feyzullah Sacit; Kore Mucizesi ve Şehidin Sesi.

Üskent Necati; Dededen Torunlara Kore Anıları, Ankara,2000.

Üstünel, Ş.; Kore Nire, İstanbul, 1978.

Varol, Mehmet; Kore'de Piyade Tankının Muharebe Keşfi,Çankırı, 1953.

Whiting, Allen S.; China Crosses The Yalu The Decision To Enter The Korean War,Newyork, 1960.

Wint, Guy; What Happened In Korea, London, 1954.

Yaşnar, Ahmet; Kore'de Görülen Dava, 1951.

Yazıcı, Tahsin; Kore Birinci Türk Tugayında Hatıralarım, İstanbul, 1963.

Yoshio, Morita; Record On The End Of Korean War, Tokyo,1964.

C) Süreli Yayınlar

Düstur;Tertip, 3. C. 32., Kasım 1950-Ekim 1951, s. 3., Kanun No. 11940.

Sicilli Kavanini;C.39, Kanun No. 7287., s. 951

TBMM Tutanak;C.1. 1950, s., 12. -,

TBMM Tutanak;C.2, 1951, s., 72.

TBMM Tutanak;;C.2, 1951, S., 215.

TBMM Tutanak;C.3, 1951,5.5,28, 29, 195, 197, 198, 201,202,215.

TBMM Tutanak;C.13, Ankara, 1952, s.314.

Ulus Gazetesi; 20 Temmuz 1950

Emekli Kurmay Albay

Dr. Ali DENİZLİ

Ufuk Üniversitesi Atatürk İlkeleri Ve İnkılap Tarihi Öğretim görevlisi Türk Silahlı Kuvvetlerinin kahramanlıklarını yaşatacak Kore Araştırmacısı Emekli Kurmay Albay Ali DENİZLİ, 1954 yılında Ankara'da doğmuş, 1975 yılında Kara Harp Okulundan, 1976 yılında Piyade Okulundan mezun olmuştur.

1982 yılına kadar Kara Kuvvetleri Komutanlığına bağlı çeşitli birliklerde Takım ve Bölük Komutanlığı yapan Albay Ali Denizli, 1984 yılında Kara Harp Akademisini kurmay subay olarak bitirdikten sonra; Kara Kuvvetlerinin çeşitli birliklerinde, karargâh subaylığı ve kıta komutanlığı görevlerini yürütmüştür.

1982 yılında Ankara iktisadi ve idari Bilimler Fakültesi Bankacılık bölümü lisans diploması, 1992 yılında Hacettepe Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi bölümü doktora diploması alan, Albay Ali DENİZLİ'nin babası ve eşinin babası da Kore Harbinde görev yapmış olup, Albay Ali DENİZLİ'nin Kore Harbinde Türk Tugayları kitabı ve bu konuda yayınlanmış bildiri ve makaleleri vardır.

BABAM FEVZİ DENİZLİ VE KAYINBABAM İLHAN ÇÖPLÜ KORE'DE

YAYINLANAN KİTAPLAR

Denizli, Ali; Kore Harbinde Türk Tugayları, Genelkurmay Basımevi, Ankara, 1994.

.....; Kore Savaşındaki Kunuri Kahramanları, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşındaki Kumyangjangni Kahramanları, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşındaki Kore Harbinde 3 ncü Türk Tugayı Vegas- Elko-Karson Doğu ve Batı Berlin Zaferleri, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Kahramanı Şehit Binbaşı Lütfü Bülgin Hayatı ve Kahramanlığı, Berikan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı Belgeler ve Harp Fotoğrafları Albümü , 72 Tasarım ve Ltd Şti., Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı Uzaklardaki Kahramanlar ve Zaferleri, Başlık Yayınları, Ankara, 2010.

.....; Kore Harbinde Şehitlerimiz - 10 Kahraman , Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Harbinde Kunuri Zaferi, Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Harbinde Kore Savaşı 1950-1953 , Turhan Kitabevi, Ankara, 2010.

.....; Kore Savaşı Kahramanı Bandırmalı Şehit Topçu Üsteğmen Mehmet Güneç, Turhan Kitabevi, Ankara, 2011.

.....; Kore Savaşı Kahramanı Şehit Yüzbaşı Kaya Aldoğan, Turhan Kitabevi, Ankara, 2011.

Bütün bunlar; Albay Ali DENİZLİ'nin www.koreharbi.com ve www.koreanwar-forgottenwar.com internet sitelerinde bulunmaktadır .

1989 'da Amerika'da sivil işler (Public Affair) kursunu bitiren Albay Ali Denizli, yurt dışında; Azerbaycan'da Eğitim Grup Komutanlığı ve Arnavutluk Askeri Ataşeliği görevlerinde bulunmuştur.

Albay Ali Denizli; İç Güvenlik Harekâtından iki adet TSK Üstün Cesaret ve Feragat Şerit Rozeti, Özel Kuvvetler Taburunun kahramanca savaşmasından dolayı, bir adet Üstün Birlik Yetiştirme Şerit Rozeti, Azerbaycan görevinde, Azerbaycan Savunma Bakanınca Fahri Ferman, Arnavutluk Ataşeliğindeki görevinde Arnavutluk Cumhurbaşkanı ALTIN KARTAL madalyası sahibidir.

İngilizce, Fransızca, Arnavutça bilmektedir.
Halen Ufuk Üniversitesi – Ankara, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi öğretim görevlisidir.

CEP: 0535 609 81 29
EV: 0312 473 61 89
alidenizlim@yahoo.com.tr

İNTERNET SİTELERİM

www.koreharbi.com
www.kibrisbarisharekati.com

YENİ SİTELERİM

www.gallipoliwars.com
www.ataturkvebalkanlar.com

www.consultancyinturkey.com

KORE'YE GİDEN BİRLİKLER VE İSİMLERİ

ÇİZELGE : 2

BİRLİK	KORE KÜNYE NO.	KORE'YE GİDİŞ TA.	KORE'DEN DÖNÜŞ TA.	KAFİLELER
1 nci Tugay	1-6200 Takviye Brl.	25.9.1950	14.8.1951	1 nci Kafile
2 nci Tugay	6201-14149	5.6.1951	7.8.1952	1 nci Kafile 2 nci Kafile 3 ncü Kafile
3 ncü Tugay	14151-20474	9.6.1952 29.7.1952	27.8.1953 4.9.1953 7.9.1953	1 nci Kafile 2 nci Kafile 3 ncü Kafile
4 ncü Tugay	20500-26095	12.6.1953 17.7.1953 5.7.1953	4.8.1954 17.8.1954	1 nci Kafile 2 nci Kafile
5 nci Tugay	26.150-31621	10.6.1954 17.6.1954	11.8.1955 15.8.1955	1 nci Kafile 2 nci Kafile
6 nci Tugay	31622-37090	11.6.1955 17.6.1955	9.8.1956 14.8.1956	1 nci Kafile 2 nci Kafile
7 nci Tugay	37091-42599	10.6.1956 17.6.1956	14.8.1957 17.8.1957	1 nci Kafile 2 nci Kafile
8 nci Tugay	42571-48049	10.6.1957 16.6.1957	7.8.1958 14.8.1958	1 nci Kafile 2 nci Kafile
9 ncu Tugay	48050-53520	7.6.1958 16.6.1958	13.8.1959 21.8.1959	1 nci Kafile 2 nci Kafile
10 ncu Tugay	53521-58960	16.6.1959 22.6.1959	8.8.1960 17.8.1960	1 nci Kafile 2 nci Kafile
11 nci Bl.		15.6.1961	17.7.1961	
12 nci Bl.		5.7.1961	15.7.1962	
13 ncü Bl.		2.7.1962	12.7.1963	
14 ncü Bl.		7.7.1963	6.7.1964	
15 nci Bl.		30.6.1964	10.7.1965	
16 nci Bl.		5.7.1965	9.7.1966	
1 nci Şeref Kıtası		26.7.1966	8.6.1967	
2 nci Şeref Kıtası		6.6.1967	6.6.1968	
3 ncü Şeref Kıtası		24.7.1968	25.7.1969	
4 ncü Şeref Kıtası		19.7.1969	12.7.1970	
5 nci Şeref Kıtası		9.7.1970	30.6.1971	

KORE MUHAREBELERİNE KATILAN TÜRK KUVVETLERİNİN KAYIPLARI

BİRLİĞİN ADI	ŞEHİT			YARALI						YARALI TOPLAMI			HASTA						HASTA TOPLAMI			TUTSAK			YİTİK		
				Yaralanıp yurda dönenler		Kore'de te-davi edilip birliğine ka-tılanlar				Sp.	Astsb.	Er	Kore'den yurda dönenler		Kore'de te-davi olup birliğine dönenler			Sp.	Astsb.	Er	Sp.	Astsb.	Er	Sp.	Astsb.	Er	
				Sp.	Astsb.	Er	Sp.	Astsb.	Er				Sp.	Astsb.	Er												
1. Değ. Tug.	25	16	369	12	14	309	34	24	750	46	38	1059	3	2	37	6	12	72	9	14	109	4	3	218	3	1	171
2. Değ. Tug	8	2	111	7	6	149	13	11	314	20	17	463	2	3	21	7	15	58	9	18	79	-	-	-	-	-	
3. Değ. Tug	4	8	178	8	5	162	7	6	316	15	11	478	3	4	23	9	6	63	12	10	86	2	-	7	-	-	
TOPLAM	37	26	658	27	25	620	54	41	1380	81	66	2000	8	9	81	22	33	193	30	42	274	6	3	225	3	1	171
GENEL TOPLAM	721			672			1475			2147			98			248			346			234			175		

NOT : 1. Tutsakların hepsi yurda dönmüştür.

2. Hastalar muharebelere yaralanmaların mevcuduna dahil değildir.

3. Hastalık en fazla sarılık, mide ağrısı ve veremdir.

By direction of the Secretary of the Army, the Presidential Unit Citation is awarded to:

THE TURKISH BRIGADE AND PARTICIPATING UNITS

for exceptionally meritorious conduct in performance of outstanding service:

The Turkish Brigade and the following attached units: The Turkish United Nations Brigade Advisory Group; Company A, 79th Tank Battalion; Company D, 89th Medium Tank Battalion; 3d Platoon, Battery A, 25th AAA AW Battalion, are cited for exceptionally outstanding performance of duty in combat in the area of Kumyangjang-ni, Korea, 25 to 27 January 1951. The Turkish Brigade and attached units were deployed along a 7-mile front between I and IX Corps, against numerically superior hostile forces defending their vital supply route and their main line of resistance south of the Han River. Enemy held hills 185 and 156 and Kumyangjang-ni were defended tenaciously and stubbornly against savage and relentless attacks by the Turkish Brigade, but finally fell in dogged and bitter hand-to-hand combat. The success of the savage bayonet assault is reflected in the 1,734 casualties inflicted on the hostile forces during the period. The fanatical defense by well-entrenched communist troops was finally smashed by the gallant, intrepid United Nations personnel engaged in the encounter. This sustained drive carried all strong points for a depth of 10 miles and crushed the defenders of the sector. The fidelity, indomitable fighting spirit, and outstanding heroism displayed by the Turkish Brigade and attached units in this bitter assault are in keeping with the finest and noblest traditions of heroic fighting men, and reflect the highest credit on the United Nations Forces, the United States military service, and the Turkish homeland.

BELGENİN ASLI ALB.Lİ DENİZLİ ARSİVİ

By direction of the Secretary of the Army, the Presidential Unit Citation is awarded to:

THE THIRD TURKISH BRIGADE, TURKISH ARMED FORCES COMMAND AND PARTICIPATING UNITS

for exceptionally meritorious conduct in performance of outstanding service

The Third Turkish Brigade, Turkish Armed Forces Command, and the following attached units: The Turkish Liaison Detachment, 8215th Army Unit; Company B, 1st Marine Tank Battalion, 1st Marine Division; and Company C, 1st Marine Tank Battalion, 1st Marine Division, are cited for extraordinary heroism in action against the enemy near Munsan-ni, Korea, during the period 28 to 29 May 1953. On the night of 28 May, an assault, supported by a heavy barrage, was launched by a powerful enemy force, determined to wrest outposts "Elko," "Carson," and "Vegas" from friendly hands. The valiant troops occupying these positions were soon surrounded and hand-to-hand combat ensued. With tenacity and courage, the friendly troops fought on. With only three of them still standing on outpost "Carson," the first position fell. Despite the tremendous number of casualties suffered, the foe intensified the attack on the two remaining terrain features, rushing repeatedly up the slopes only to be hurled back by the gallant defenders. Friendly reinforcements arrived with concentrated artillery support. All fire power was brought to bear on the charging enemy, as the defending troops fought desperately to hold. The foe came in seemingly endless numbers and friendly tanks moved into highly vulnerable positions to fire at close range. Friendly casualties were heavy, but the toll of enemy dead was enormous. The determined foe paid no attention to their thousands of casualties and appeared prepared to sacrifice thousands more to gain their objectives. Realizing these friendly outposts could not hope to stand in the face of endless waves of hostile troops, the friendly command ordered the outpost defenders to withdraw to the main line of resistance. The extraordinary heroism, and magnificent fighting spirit exhibited by the members of the Third Turkish Brigade, and attached units throughout this crucial battle resulted in the frustration of enemy plans to breach the main line of resistance, thus reflecting the greatest credit on themselves and the military profession.

**ORJINAL BENZER ASLI
E.KUR.ALB. ALİ DENİZLİ
ARSIVI**

